

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileae, 1619

Dialogi meretricii

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1546](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1546)

hémiffichio Homericæ Iliad. 4. τὸν πολυκαρὸς ἀρεῶν χθών, id est, Tellus ipsa mihi tunc ampla debiscat. in Cæterum admirandus.] Hoc fortasse turpe & inuerecundum, petulans & obscenitatem tunc etiam, scis & hodie: quia in loco publico & in conspectu aliorum aut præsentium, aut præterentium fiet.

ἙΤΑΙΡΙΚΟΙ ΔΙΑ

DIALOGI MÈ-

ΛΟΓΟΙ.

reticij.

Iacobo Micyllo interprete.

ARGUMENTVM.

VT in superioribus dialogis, breuioribus quidem illis, Lucianus cum superiorum tum inferiorum res irridet, sumpta, ut videtur, occasione partim ex Homero, & ceteris epicis, partim ex Tragediarum quoque scriptoribus: ita in hisce meretricum colloquijs, mulierum quoque vitia, amores, variamque lasciuam persequitur, idque accepta eius rei occasione atque materia ex Menandro, & eius gratis comædis. Eadem enim & illic argumenta tractata esse, ex Latinorum, Terentij ac Plauti conuersionibus coniecturam facere licet. Quod si autem in re non usque adeo graui aut periculosa etiam diuinare licet, videtur Lucianus exercitandi quoque gratia huiusmodi lusitasse, quippe qui ijs quibus aliquando rhetoricam tum alibi, tum in Gallia quoque professus est, huiusmodi quasi exempla quædam proposita voluerit. Ita enim accuratè hic vbique Atticam elegantiam ac proprietatem custodiuit, ut prorsus ad imitationem hæc composuisse videatur. Neque verò hoc loco crimini nobis verterit quispiam, quasi meretricia hæc, & infanda etiam nonnulla, Latina facta iuentuti legenda proponamus. Nam præterquam quòd suscepto operi seruiendum fuit, etiam illud defendere nos debet, quòd ex sapientioribus quoque dixisse quidam fertur: Mala cognoscenda esse, non ut faciamus, sed ut facilius cuitemus.

ΓΑΓ.

ΓΛΥΚΕΡΑ ΚΑΙ
Θαίς.

GLYCERÆ ET
Thais.

GLYCERA.

Ομ σρατιώτω
Θαί, † Ακαρ-
νάνα, ὅς πάλα
μψ Αβρότονον

litem istum,
Thais, Acar-
nanē, qui du-
dum quidem

ἔχε, μετὰ ταῦτα δὲ ἠράδῃ ἐς
μοῦ, τὸν ὑπάρυφον λέγω, †
ἐμ τῷ χαμῦδι, οἶδα αὐτὸν,
ἢ ἐπιλήσσει τὸν ἄνδρα πορ;
Θα. οὐκ, ἀπὸ οἶδα, ὃ Γλυ-
κείον, ἢ σωίτη μετ' ἡμῶν
πείρουσιν ἐμ τοῖς ἄλλοις. τι ἄ-
τῆτο; ἰφάετ γάρ τι περὶ αὐ-
τῷ διηγήσασθαι. Γλυ. Γοργόνα
αὐτὸν, ἢ παμπύνησθαι φίλη
θλοκοῦσα ἐν, ἀπίσασιν ἀπὶ
ἐμὸ ἡπαγαῶσα. Θα. καὶ νῦν
σοι μψ ἑκείνος ὁ πρόσσι, Γορ-
γόναρ δὲ ἑταῶραρ ποιόινται;
Γλυ. ναὶ ὦ Θαί, ἢ τὸ πρᾶγμα
οὐ μετρίως μοῦ ἤψαθ. Θα.
πικρὸν μψ ὃ Γλυκείον, ἐκ
ἀδούκηνον δὲ, ἀπὸ ἑσθὸς γί-
γνῶσθαι ὑφ' ἡμῶν τῶν ἑτα-
ρῶν. ἔκωω καὶ ὅτι ἀνιᾶσθαι

Abrotanum habebat, post
autem me amavit, purpuras
tū istum dico, nos tunc ipsum,
an oblita es hominis? TH.
Quid ni nossem; Glyceriū?
nam et potavit nobiscum su-
periori anno in festis Arua-
libus. Sed quid istud? vide-
ris enim nescio quid de illō
narratura esse. GL. Gor-
gona ipsum, scelestissima is-
ta, que se amica esse meam
simulabat, subductum ver-
bis à me abstraxit. THA.
Et nunc tibi quidem ille am-
plius non conuersatur, Gor-
gonam autem amicam sibi
paravit? GLY. Ita est, ὃ
Thais: atq; hæc res non meo
diocriter dolore me afficit.

THA. Malum quidem hoc est, Glycerium: haudqua-
quam novum aut mirum tamen, sed consuetum adeo, ac
ferri à nobis meretricibus solitum. Proinde neque morore
affici

ἄρα, ὅτι μίμνησθαι τῆ Γορ-
 γόνῃ δὲ γὰρ οἱ Ἀβρότονον ἐπ'
 αὐτῷ πρότερον ἐμίμνηστο, καὶ
 τοι φίλου ἦτε. ἀτὰρ ἐπεὶ οὐκ ἔστι
 μέμνησθαι, τίς ἢ ἐπὶ τῶν αὐτῶν ὁ-
 ρατικῶς οὐτ' ἔστι, ἐν τῶν δὲ μὴ
 παντάπασιν τυφλὸς εἶμι, ὅς
 ἐξ ἰωράκῃ τὰς μὴ τείχας αὐ-
 τῶν ἀρσάς ἔχουσα καὶ ἰππο-
 λὸν τὸ μὲτ' ἑπὶ ἀπηγμῆστας τὰ
 χάλυβι, περὶ δὲ τὴν νεύριαν
 καὶ πρᾶξι καὶ ληπιδος, καὶ ἐπι-
 σήμοι ἐν αὐτῷ αἰ φηδὸν, καὶ
 ὅς μακρὰ ἐν μόνον, ὁ μὴ κῆρ
 εἶσι καὶ ὀρθῶ, καὶ μηδὲ πᾶ-
 νοῖ παρὰ γόρ. Γλυ. οἶα γὰρ,
 ὅ θαι, ὡ κάμη ἡρῶσαι τὸν
 Ἀκάρναν; ἐκοῖδα, ὡς φαρ-
 μακὸς ἢ χρυσάειον, ἢ μήτηρ
 αὐτῶν. Θεσσαλάς τις αὐτῶν
 ἐπιπέμνη, καὶ τὴν σελῶν
 κατάγασα; φασὶ δὲ αὐτῶν καὶ
 ὡς τῶν ἢ νυκτός. ἐκένυ ἐξέ-
 μνη τὸν ἄνθρωπον, ὡς ἔστι
 τῶν φαρμάκων ἐγχεῖσιν καὶ
 νῶν τρυφῶσιν αὐτῶν. Θα.
 καὶ σὺ δὲ Γλυκείον, ἄπορ κν-
 γέσας, τοῦτον δὲ χάρμα ἔα.
 vertit hominem, pharmaco quodam ei temperato, ac bibere
 dato: & nunc vindemiant ipsam. T H A. Tu quod Glycea-
 rium, alium aliquem vindemiabis, ipsum autem valere sine.

affici nimium decet, neque
 accusare Gorgonam. Neque
 enim tibi Abrotanum ob hoc
 prius succensuit, quanquam
 amica inter vos eratis. Crea-
 terum illud miror, quidnam
 adeo laudet in ea miles iste,
 nisi si omnino cecus est, qui
 non viderit capillitium il-
 lam tarium habere, & in
 multam usque frontem de-
 ductum: deinde & labia li-
 uida, atque emortua, col-
 lum autem exile, & extan-
 tes in eo venas, longumque na-
 sum. Unum solum habet,
 quod procera est, & recta,
 & ridet admodum illece-
 brosum quiddam. GL. An
 tu putas, o Thais, propter
 pulchritudinem amasse il-
 lam Acarnanem? an nescis
 quod venefica est Chrysa-
 rium, mater illius, a Thessa-
 las nescio quas incantationes
 sciens, ac luna deducens? A-
 iunt autem ipsam volare quod
 noctu illa igitur in insaniam

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

a THESSALAS incantationes.] *Thessala gens præter cæteras veneficij nomine notata est: id quod ex innumeris scriptoribus liquet. Thessala quoque veneficam & præstigiaticam significat plerumque. vnde Menæder Thessalam cognominavit fabulam complexam, ambages feminarum, lunam detrahentiis. Eidem Luciano Θεσσαλά φασαί, & Horatio vox Thessala, & Thessala portenta, magicum murmur & cantiones sunt. Eam superstitionem in Thessalos à Medea profectam existimant, quæ illac cum fugeres, scriniolum magicis herbis plenum deiecit: eaq; spersa suppullulasse, Suidas in vocabulo Θεσσαλή γυνή annotat. Lucanus in Thessalia solium, venenorum ferax, herbasq; nocentes procreans, id confers.*

MYRTION, ΠΑΜ-
ΦΙΛΩ & Δορίς.

MYRTIVM, PAM-
philus, & Doris.

MYRTIVM.

Γ Αμᾶς, ὦ Πάμφιλι, τὴν
Φίλων & τῆ ναυκλῆς
ρου θυγατέρα; καὶ ἡ-
δύσε γυγαμικῆς φασίον. οἱ
τοσοῦτοι δ' ὄφροι, οὓς ἄμο-
σας, καὶ τὰ δάκρυα ἐν ἀκα-
ρῆ πάντα οἴχεται, καὶ ἐπιπέ-
λησαι Μυρτίου νύ, καὶ ταῦ-
τα, ὦ Πάμφιλι, ὅποτε κνας
μῦθα ὄδδον ἡδύ τοῦτο
ζουῖ καὶ μόνον ἐπιάμω τῆ
σῆ ἔρωτ', ὅτι μου τηλικαῦ-
τὴν πτωίχασ τὴν γαστέρα,
καὶ

D Vcine, Pamphile,
Philonis naucleri i-
stius filiam? Iam es
nim vxorem duxisse te aiunt.
Tot autem iuramenta quæ
iurasti, & lachrymæ istæ,
breui adeò momento omnia
euauerunt? nunc Myrtij
oblitus prorsum es? idq; etiã
Pamphile, cum ostendit iam
mensẽ ex te prægnans sim?
Quippe hoc vel solum ex
tuo amore consecuta sum, &
michi tantũ impleuisti venterũ,

καὶ μὲν μὴ μὲν ποδοπο-
 ρῶν δέσσει, πρᾶγμα ἰταίρα
 βαρότορον· οὐ γὰρ ἐκθύσω τὸ
 τιχθεῖν, καὶ μάστιξ, ἢ ἄρρηκ-
 ῆνοιο, ἀλλὰ Πάμφιλον ὄνο-
 μάσασα, ἐγὼ μὲν ἔξω παρα-
 μύθιον τῆ ἑρώδος, σοὶ δὲ ὄνομα
 δὴ σὺ ποτε πεσεῖσθαι ἐκένθη,
 ὡς ἄπιστος γένησθαι περὶ τὴν
 ἀθλίαν αὐτῆ μητέρα, γαμῆς
 δὲ οὐ καλῶ παρθένον· εἶδον
 γὰρ αὐτὴν ἐναγχοῦς ἐν τοῖς θεο-
 μοφοείοις μὲν τῆς μητρὸς,
 οὐδέ ποτε εἰδῆσα, ὅτι δὴ αὐτὴν
 οὐκ ἔτι ὄψομαι Πάμφιλον, καὶ
 σὺ δὲ οὐδὲ πρότερον ἴδου αὐ-
 τὴν, καὶ τὸ πρόσωπον, καὶ τοῦ
 ὀφθαλμοῦ εἶδος, μὴ σὲ ἀνιά-
 τω, ἢ πάντων γλαυκῶν ἐχθρῶ-
 νός, μὴ δὲ ὅτι διάσποφοί εἰσι,
 καὶ ἰς ἀκίλλος ὀρθῶσι μάλλον
 εἰ τὸν Φίλωνα ἰδράκας ἔπα-
 τίρα ἢ νύμφης, τὸ πρόσωπον
 οὐκ οἶδα, ὡς οὐδὲν ἔτι δέξ-
 σθαι τὴν θυγατέρα ἰδέσθαι Πάμ-
 φιλίου σου λυρόσης, ἢ Μύρτιον,
 ἀπόσομαι, πορθέως καὶ γά-
 μους ναυκληκῶς ἀνελπίστου

et me non ita multo post li-
 beros alere oportebit, rem
 meretrici grauisissimam. Ne-
 que enim exponam infantem,
 et maxime si masculus nas-
 scatur, sed Pamphilo ei no-
 mine imposto, ego quidem
 solamen quoddam amoris ha-
 bebo: tibi vero exprobrabit
 aliquando accedens ad te il-
 le, quod perfidus fueris in
 miseram ipsius matrem. Cæ-
 teum Pamphile, haudqua-
 quam formosam virginem
 ducis. Vidi enim nuper ipsam
 in Thesmophorijs unam cum
 matre, nondum etiam sciens
 quod propter ipsam Pam-
 philum visura amplius non
 essem. Proin tu quoque antea
 ipsam contemplare, faciemque
 et oculos ipsius vide, ne te
 postea diseruciet, quod ca-
 sios eos admodum habet: ne-
 que etiam quod distorti sunt
 et se mutuo aspiciunt. Imò
 verò Philonem vidisti, pa-
 trem puellæ. faciem igitur
 illius nosti: quare nihil amplius opus erit filiam quoque vide-
 re. PAM. Adhuc, Myrtium, nugantem te audio, vir-
 gines, ac nuptias nescio quas nauticas commemorantem.

ἐγὼ δὲ ἢ συμμῶ τινα ἢ λα-
 λῶν ὑμῶν οἶλα, ἢ ὅτι Φί-
 λων ὁ Αλωπεκῆσφ, οἶμα ἔφ'
 ἱκάνον λέγειν δὲ, θυγατέρα
 ὄπως ἔχῃ ἀράαν ἢ δὴ γάμος
 ἀν' οὐδὲ εἶν' ἔστιν οὗτ' ὅ-
 τῳ πατρὶ. μὲνημαι γὰρ ἄς
 πρὸς τὴν ἰδικίαν πρὶ συμ-
 βολαίου ναυτικοῦ. τάλαλον
 γὰρ, οἶμα, ὁ φείλων τῷ πατρὶ
 οὐκ ἠέλην κτείνεσθαι, ὁ δὲ πα-
 ρὰ τοὺς ναυδοίκους ἀπίστα
 γὰρ αὐτόν, καὶ μόνος ἐξέτινον
 αὐτὸ, ὅτ' ὄλον, ἄς ὁ πατὴρ ἐ-
 φασκεν. ἢ δὲ καὶ γὰρ μὲν ἰδέ-
 σθαι ὁμοί, πῶ τῷ Δημόστρε
 γατέρα πῶ τῷ Περυσίῳ ἱσθῶ
 Τηγεμόντος ἀφῆς, καὶ ταῦτα πρὸς
 μητρὸς ἀνψίαρ οὐσαν, πῶ
 Φίλωνος ἐγείων ἄρς οὐδ' ἰπό-
 θῃ ταῦτα ἠκούσας, ἢ σωτέ-
 θηκας αὐτὴν, ὧ Μύρτιον, κα-
 νὰς τινὰς ἰηλοτυπίας σπια-
 μαχοῦσα; Μύρ. οὐκ ἔνδ' γὰρ
 μέεις, ὧ Πάμφιλι; Πάμ. μέμη-
 νας, ὧ Μύρτιον, ἢ ἰραπαλῶς.

Egōn' autem simam alia
 quam, aut formosam spon-
 sam noui? aut omnino quōd
 Philon Alopecensis (uuum
 enim opinor te dicere) hi-
 liam habet nubilem? At ne
 que patri amicus ille est.

Memini enim de pācio nau-
 tico non multo ante iudicio
 illum cum illo contendere.

Nam talentum, opinor, des-
 bens patri, exoluitre nolebat.

Pater autem apud eos qui
 controuersias nauticas dis-
 ceptant, accusauit illum: a-
 deoq; agrè eum exoluit il-
 lud, imò neque totum, ut pa-
 ter dicebat. Quòd si autem
 uxorem ducere etiam decre-
 tum mihi esset, Demea scilicet
 filia relicta, eius qui su-
 periore anno exercitum du-
 xit, idē etiam cum conso-
 brina ea mihi sit, Philonis
 istam nescio quam uxorem
 ducerem? Tu verò vnde
 ista audisti? an forte ipsa
 hoc effinxisti, nouas quas-

dam zelotypias meditando, ὅ cum ijs perinde ut cum umbris
 nequequam digladiando? MYR. Proinde uxorem, Pam-
 phile, non duces? PA. Infans, Myrtiū, aut certè temulenta es.

Atqui

Ἰαί τοι χθίς οὐ πῶνον ἰμυθὺς
 ὠμῶν. ΜΥΡ. ἢ Δωρίς αὐτῆ ἔ
 λυπησέ με· πεμφθεῖσα γὰρ ὡς
 ἔρια ἀνούσαιτό μοι ἐπιτῶ γα
 εἶρα, καὶ ὄξωλο τῆ λοχία ὡς
 ἔπερ μὲ, Λισβίαν, ἔφη, ἰντυ
 χῶσαν αὐτῆ, μάλλον δὲ σὺ αὐ
 τῶ, ὦ Δωρί, λίγυ ἄπρ ἀκίκο
 ας, ἔγγυ μὴ ἰλάσω αὐτά. Δω.
 ἂν ἐπιπιδέλω, ὦ Λισβοίνα,
 ἔτι ἰψώσαμυ ἐπὶ γὰρ κα
 τὰ τὸ πρυτανῆον ἐγγύμω,
 ἰντυχέ μοι ἢ Λισβία μεδίῳ
 σα, καὶ φησὴν, ὀέρσῃς ὑμῶν
 ὁ Πάμφιλος γαμῆ τῶ Φί
 λων ὅ θυγατέρα. ἢ Ἄπι
 σοίλω, ἢ ξίου με παρακύφας
 σαρ ἰστόν στυπὸν ἰμυθὺς,
 ἰδῆν πάντα κατῆς μισγία, καὶ
 ἀοληγείδας, καὶ θόρυβον, καὶ ὑ
 μύσιον ἔδουτάς τινας. Πά.
 τί δρ, παρῆνψας, ὦ Δωρί,
 Δω, καὶ μάλα, καὶ εἶδον ἄπαν
 τα ὡς ἔφη. Πά. μανθάνω τῶν
 ἀνάτων, ὅτι πάντα ἢ Λισβία,
 Δωρί, πῆς αἰ ἰψώσαλο, καὶ σὺ
 τῆλυθῆ ἀπῆγγιλλας Μορτίσ.
 πῶλο μάτῶ γα ἰσπράχθῃτε
 οὔτε

tibi Dori, mentita Lesbica est, & tu vera Myrtio quoque
 renunciasti, nisi quod metu frustra amba territa estis.

Atqui heri non ita multum
 inebriati fuimus. MYRT.
 Doris hæc merore isto affe
 cit me. Nam cum forte mis
 sa esset ut lanas coemeret
 mihi ad ventrem, & vota pro
 me faceret, Lesbia ait fore
 convenisse se. Quin potius
 ipsa huic, Dori narra que
 audieris, nisi tuta finxisti ea.
 DOR. At melè dispeream,
 hera, si quicquam mentita sui.
 Nam postquam eò loci ubi
 curia est, veneram, obuiam
 fit mihi fortè Lesbica, subri
 dens atq; ait: Amator vester
 Pamphilus uxorem ducit,
 Philonis filiam. Ac si crede
 re nollem, iussit ut in angu
 portum vestrū intrò aspice
 rem, ubi omnia corollis &
 feris ornata essent: præterea
 & tibicina, & tumultus, &
 qui Hymenæū canerent, non
 nulli. PAM. Quid igitur
 aspexisti intrò? DOR. At
 que admodum, vidisq; omnia
 que illa dixit. PAM. Intel
 ligo errorem, neque omnia

οὐτε γὰρ παρ' ἡμῖν οἱ γάμοι.
 ἀλλὰ νῦν ἀνεμνήθην ἀκόσασ
 τῆς μητρὸς, ὅποτε χθὲς ἀνέ-
 σπρῖσα παρ' ὑμῶν ἔρχη γάρ,
 ὦ Πάμφιλι, ὁ μὲν ἡλικιώτης
 σοι Charmίδης, ὁ δὲ γάτον
 Λεῖσανίτης ἦδ' ἡδ' ἡδ' ἡδ' ἡδ'
 σαφροῦν, σὺ δὲ μίχρη τι
 ἰτάραρα σάει; τοι ἄτα παρα-
 κῶων αὐτ', ἐς ὑπνοκκῶν ἡ-
 θλω, ἔτα ἔωθεν πῶλλον ἀπ'
 τῆς οἰκίας, ὥστε οὐδ' ἔδον
 ὦν ἡ Doris ὑστέρων ἔδον ἢ δὲ
 ἀπίσας, αὐθις ἀπληθῶσα, ὦ
 Δωρί ἀκείδωσι δὲ μὴ τὸν σε-
 νοπὸν, ἀλλὰ τὸν θυραῖον, πο-
 τίρα ἰσπρὴ λατισμῶν ἡδ' ἡδ'
 ρίσις γὰρ τὸν γάτονον.
 Μὲν ἀπίσασ, ὦ Πάμφιλι
 ἀπυξάμω γάρ ἄν, ἔτι τοῖο
 ὦ γὰρ Πάμ. ἀπ' οὐκ ἄν
 ἔγρητο, μὴ δ' ἄτα μανίω, ὡς
 ἐκλαθίσθαι Μυρτίς, καὶ ταῦ-
 τα, ἡδ' ἡδ' ἡδ' ἡδ' ἡδ' ἡδ'
 παθίον.

na esse. MY. Seruisti me, Pamphile. Strangulassetem equi tē
 me, si quicquam tale factum fuisset. PA. At factum non est,
 neque ita insaniero ego, ut Myrui oblitus esse videar,
 praesertim iam vierum ex me
 scerenti.

Neq enim nuptia ille apud
 nos sunt sed in mentem nunc
 venit mihi quod ex matre
 audiui quando a vobis heri
 domum reuersus fui. Nam
 illa mihi, Pamphile, inquit
 tu, aequalis hic quidem tuus
 Charmides, vicini huius A-
 ristateni filius, uxorem iam
 ducit, & respicit. Tu vero
 quousq tandem cum amica
 consuetudinem habebis? Ta-
 lia ego tum audiens, per ne-
 gligentiam trans mittebam,
 atq; in somnum prolabebar.
 Demde manē exurgens, dor-
 mo statim exiui, ut nihil eo-
 rum sciam qua Doris postea
 vidit. Quòd si autem mihi
 non credis, denuò abies hinc
 Dori diligenter inspicie, non
 porticū, sed ianuam ipsam,
 vira coronis ac fertis exora
 nata sit. deprehendes enim
 non nostram illam, sed ticia

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

[IN Thesmophotijs.] Thesmophoria, sacra Cereris, Cerealia à Latinis dicta. Ceverem enim Græci θεσμοφορον appellant, quasi legiferam: quo etiam epitheto à poetis insignitur. Virg. 4. Aen.

—mactant lectas de more bideates

Legiferæ Cereri—Ouid. 5. Metam.

Prima dedit leges: Cereris sunt omnia munus.
eo die captivi soluebantur vinculis. Hermog.

ΜΗΤΗΡ ΚΑΙ
Φίλινα.

MATER ET
Philinna.

MATER.

Μανυς, ὡς Φίλινα, ἢ τί ἐπαθόν ἐν ὄξυμποσίῳ χθίς, ἢ κε γὰρ ἰμὶ Δίφιλῳ ἔαθε λακρύων, καὶ διηγέσατό μοι, ἃ ἐπαθον ὑπὸ σοῦ. μεμθύσασα γάρ σε, καὶ ἐς τὸ μίσησον ἀνασάσαν ὀργήσασα, αὐτῇ δὲ κἀλύοντῳ, καὶ μετὰ τούτοις, φιλήσασα Λαμπριάμ τὸν ἐταῖρον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ ἐχρήπη εἰ σοι καταλιπούσασα αὐτόν, ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν Λαμπριάμ, καὶ περιβαλῆν ἐκάνορ· ἐαυτὰρ δὲ ἀρπυγιάσαι, τούτων γιγνομένων. ἀπὸ δὲ τῆς νυκτὸς, οἷμα, συνεικάσθαι, ἡεc fierant. Sed neque noctu opinor concubivisti cum eo,

Nsarane fuisti, Philinna, aut quid tibi accidit tandem in conivio heri? Venit enim ad me Diphilus manè laethrumans, & narrauit mihi ea quæ indignè à te passus fuerit. Ebriam enim fuisse te, & in medium progressam saltasse ait, ipso prohibente, postea autem etiam osculatam fuisse Lampriam sodalem suum: ac postquam succensuerit tibi, relicto ipso ad Lampriam transiisse, illumq; amplexatam esse. Scse verò disperissee cum Bbbb 3 relicto

καταλιπῶσα δὲ λακρύνουσα,
 μόνῃ, ἐπὶ τῷ πλησίον σπιμυ-
 δος κατέκεισο ἄδουσα, καὶ λυ-
 πῶσα ἰκάνουσα. Πι τὰ γὰρ αὐτῆς
 σοι, ὦ μήτηρ, εἰ διηγείσοιο· οὐ
 γὰρ ἄν σωηζόρουσθαι αὐτῆς, ὡς
 θεῖσιν γίνονται, ὅς ἐμὲ γὰρ ἀφῆ-
 μπος, ἰκονολογῶσα Θαΐδι, τῇ
 Λαμπρίῳ ἑταίρῃ, μηδὲ τι ἑ-
 γένει παρέως. ἰπὴ δὲ χαν-
 πῶσιν παραδῆμι, καὶ διγύμ-
 να αὐτῆς, οἷα ποιεῖ, τῷ ὄντι
 ἄκρως ἰφραψάμην, ἀνακλά-
 σασ τὴν ἀρχὴν τὴν Θαΐδος, ἰφρι-
 ζήσων ὅτω πλεονῶς, ὡς ἐμὸς
 λυσιπέπτος τὰ χεῖρα. ἔστ' ἐν
 τῷ μὲν ἰδὲ λακρύνουσα, ὅ δὲ ἰγίλα,
 καὶ πῶς τὴν Θαΐδα ποικίλῃ πῶς
 τὸ ὅς ἰκάνουσα, καὶ ἐμὲ ἀγαθῶς.
 καὶ ἡ Θαΐς ἐμὸς ἰπὴ, βλεπύουσα
 πῶς ἐμὲ. ὡς δὲ περὶ οὐτὰ ἡ.
 φουδὸς τὴν Λαμπρίαν, καὶ ἰκορέ-
 σθῶσιν ποτε φιλοῦντο ἀλλή-
 λως· ἐν δὲ μὲν ὁμοῦ παρ' αὐτὸν
 κατακλιθῶ, ὡς μὴ ἢ τῶς πῶς.
 φασίλοιο ὕστερον, ἡ Θαΐς δὲ
 ἀναστῶσα, ἀρχήσασθαι πρῶτη,
 ἀπρυμ-

relictio autem lacrumante
 sola in proximo grabatulo
 iacuisisti, cantillans, atq; agrè
 faciens illi. PHIL. At ea
 quæ ipse fecit, mater, haud-
 quaquam narrauit tibi: neq;
 enim pauocinareris ipsi, con-
 tumelioso ad eò existenti, qui
 me quidem dimissa, sermo-
 nes subinde conferebat cum
 Thaide Lampriae amica, cum
 illa nodum adesset. Postquàm
 autem videbat indignè ferre
 me atq; ego uuuu admone-
 bam hominem eorum quæ
 faciebat, ille summa auricu-
 la apprehensem, & ceruice
 ad se reclinatam Thaidem
 etiam osculatus est, ita im-
 presso ore, ut uix inde labia
 retraheret. Proinde ego
 quidem lacrumabar, ille
 uerò ridebat, ac Thaidis
 multa in aurem clam sursur-
 rabat, de me uidelicet. Et
 Thais quoq; ad me aspiciens,
 subridebat. Vbi autem ad-
 uenire Lampriam animad-
 uertebant, ac tandem mutuis osculationibus explerunt sese:
 ego quidem cum ipso tamen ac cubui, ut ne in posterum etiam
 hoc causari posset. Thais autem exurgens, saluauit prima,
 nudatis

ἔστυμνῶσα ἑπιπολὺ τὰ σφν.
 ρὰ, ἄς μόνῃ λαλᾷ ἔχουσα καὶ
 παθὺ ἰπαύσατο, ὁ Λαμπρίας
 μὴ οἶσα, καὶ ἔπειρ ἔδην, Δίφι-
 λος δ' ὑπερπῆνεν τὸ ὠρυμμορ
 καὶ τὸ λεχορυμμορ, καὶ ὅτι
 εὐπὲς τῷ κίθάρῳ ὄπος, καὶ
 τὸ σφνρὸν, ἄς καλὸν, καὶ ἄνα
 μνεία, καθάπερ τῷ Καλά-
 μιδος Σωσάνδραν ἰπουρῶν
 ἀπὸ ἑξὶ Θαΐδα, λὺ καὶ σὺ οἶ-
 θα σὺν σομὸς ἡμῖν, οἷά ἐ-
 σι. Θαΐς δ' οἷα δ' ἴσκα ψν ὄ-
 θύς ἐς ἐμὲ, ἄ γάρ τις, ἔφην, καὶ
 ἄσκηώνεται καὶ ἄ ἔχουσα τὰ
 σὺ ἴλη, ὁρκήσεται καὶ ἄ τῷ ἔξασ-
 θασᾶσα, τί ἄν λίζοιμι, ὦ μῦθ-
 τρ' ἀνέστω ἔρ καὶ ὠρχησά-
 μιν, τί γὰρ ἴδα ποιῆν, ἀνα-
 σκίδη, καὶ ἰπαυθᾶν τὸ σκῶμ-
 μα, καὶ τῷ Θαΐδα ἔστυμν-
 σῆν τὸ στυπόσιον; Μῦ. φι-
 λοτιμότερον ἂν, ὦ ὄνατρ. ὁ δ'
 προσηΐδην ἔρ ἐχλῶ, λέγει δ' ὁ-
 μως τὰ μετὰ ταῦτα. Φί. οἱ δ'
 ὄν ἀποὶ ἀπῆνερ, ὁ Δίφιλος δ'
 silentia scomma illud tacite confiteri? ac Thaidem permit-
 tere ita in conuiuio regnare? MAT. Aemulatio hęc qui-
 dem, filia, grauior paulo fuit. Nam ne curare quidem ista
 sportebat: sed tamen dic que post hac consecuta sunt.
 PHIL. Cateri quidem igitur laudabant, Diphilus autem

nudatis in multum vsq; talis,
 ferinde ac si sola pulchros
 eos haberet: ac postquam
 d. s. i. Lamprias quidem ta-
 cebat, neque quicquam ver-
 bis addidit: Diphilus autem
 supra modum laudabat con-
 cinnitatem, ac gestus equa-
 bilitatem, eo quod in nullo
 adeo defecisset, quodq; opte
 ad citharā & motus & plan-
 ta respondissent, & alia infi-
 nita, perinde ac si Calamidis
 Sotandram laudaret, & non
 Thaidem, quam tu quoq; sa-
 tis nosti, cū nobiscum laua-
 ret nuper, qualis sit. Ipsa au-
 tem Thais qualia in me sta-
 tim probrose dixit. Si quam
 enim, inquit, non pudeat gra-
 cilium crurum quæ habet,
 exurgens saliet etiam ipsa.
 Hic tibi quid dicam, mater?
 surrexi equidem, atq; salta-
 ui Quid enim facere conue-
 niebat? perferre scilicet, &
 solus,

μόνῳ ὕψιστον καθ' ἑαυτὴν ἔ-
 αντή, ἰς τὴν ὄροφλὴν ἀνέβλε-
 πων, ἄχρι δὲ καμῖσα ἵπων-
 σάμελν. Μὴ τὸ φιλήσασα δὲ τὴν
 Λαμπρίαν ἀληθὲς λῶ, καὶ τὸ
 μεταβάσαν περιπαλέειω ἀν-
 τῶ; τί σιγᾶς; οὐκ ἔτι ἔστ' αὐ-
 τὰ συγγνώμης ἄξια. Φί. ἀν-
 τιλυπῆν ἰδοῦμένω αὐτόν.
 Μή. ἔτα οὐδ' ἰδοῦσά σου δού-
 ἀνὰ τὴν ἰδέσθαι, ἐκείνου διακρύ-
 οντος, οὐκ ἀδάνη, ὃ θύγατερ,
 ὅτι πλωχάϊ ἰσῶν, οὐδ' ἀμύνη-
 σαι, ὅσα παρ' αὐτὸ ἰλάθουμν,
 ἢ οἶον δὲ τὴν πῆρσοι χαμῶ-
 να λιγύρομν ἄν, ἢ μὴ τὸ δὲ
 ἡμῶν ἢ Ἀφροδίτη ἔπιμψι.
 Φί. τί οὖν ἀνέχομαι ὅσα τοῦ-
 το, ὑβείσομν ἢ αὐτῆ; Μή.
 ὄρριζον μὲν, μὴ ἀνθύβεζε δὲ
 ἄκ οἶδα, ὅτι ὑδρῖζόμενοι παύ-
 ονται οἱ ἔρῶντες, ἢ ἰπιτιμῶ-
 σιν ἰαυδῶς, σὺ δὲ πάνν χαλε-
 πὴ ἀεὶ τῶ ἀνθρώπῳ γιγνέ-
 σαι καὶ ὄρα, μὴ κατὰ τὴν πα-
 ροίμιαν, ἀπὲρ ῥύξωμν πᾶν
 τάνουσαι τὸ καλῶ-

λιον.

*obiurgant? Tu verò omnino difficilis semper erga hominem
 fuisti. Ac vide, ne iuxta proverbum, funiculum nimis inten-
 dendo, abrumpanus aliquando.*

*solus, supinus in tergū iacens,
 ad lacunar sursum aspiciet
 bat scilicet, donec saliendo
 defessa ego quievi. MAT.
 Quid autē quod Lampriam
 osculata esse diceris, verum-
 ne istud fuit? quid taces? Non
 enim hoc quoq; venia dignū
 est. PH. Atqui vicissim illi
 agrē facere volebam. MA.
 Deinde neq; concubuisti om̄a
 cum illo, sed etiam canillā.
 sti lachrumante illo. Annōn
 intelligis filia, quod mendi-
 ca atq; mopes sumus? neque
 meministi quā multa ab il-
 lo accepimus, aut quo pacto
 superiore hyeme viuendum
 nobis fuisset, nisi hunc nobis
 ipsa adeo Venus obiulisset?
 PHI. Quid tum igitur? an
 ob id tolerarem hæc, & con-
 tumelia ab ipso afficerer?
 MAT. Irascere quidem, ne
 autem vicissim contumelio-
 sa fueris. An nescis quod con-
 tumelia affecti amatores, a-
 mare desinunt, & se ipsos*

MEAIT.

MELITTA KAI MELISSA ET
 Βακχίς.

EI τινα οἶδα, Βακχι,
 γράψον οἶον ποιοῦσα θεῖ
 ταλὰ λέγοντα ἰπέδου.
 σοι, καὶ ἱρασμίους ποῖδου, ἃ
 ἢ πᾶν μισομένη γυνὴ τυγ-
 χάνοι, ἔτος ὄναο, παραλα-
 βῶσα ἡκέ μοι. θοιμάτια ἔρ-
 ῶσα, καὶ τὰ χυσοῖα ταῦτι πεά-
 μλω ἰδέως, ἃ μόνον ἴδοιμι
 ἐπὶ ἐμῆ ἀδθῖς ἀναστρέψαντα
 Χαρίνον, μισοσαῦτα Σιμίτι-
 χλω, ὡς νῦν ἐμῆ. Βακ τι φῦς;
 ἐκ ἐπισωλήνῃ, ἀπὸ παρὰ
 τῷ Σιμίχλω, ὃ Μιλιπία,
 οἴχθη Χαρίνῳ, διὲν το-
 σάτας ὄργας τῶν γυνέων ἡ-
 νέσχετο, ὃ βοληθῆς τῷ πλον-
 σίαν ἐκείνῳ γῆμαι, ὡς ἔστι
 πεικὸς τάλαντα, ὡς ἔλεγον,
 ἐπιπερομήλω; μέμνημαι ἔρ-
 ταῦτα ἐν ἀπόσασα. Μέλ. ἄ.
 παντα ἐκείνα οἴχεται, ὃ Βακ-
 χί, καὶ σιμῶν τῶν πῶν ἡμέ-
 ραν ὃ δ' ἔδρακα ὄφθῃ αὐτόρῳ
 ἀπὸ πίνουσι παρὰ τῷ σω-
 φάθῳ

Cuncta hæc euanuerunt, Bacchi, & iam quintus dies est,
 ex quo illum profusus ne vidi quidem: sed potant apud aqua-

Bbbb 5 lem

MELISSA ET
 Bacchis.

SI quam forte nosti, Bac-
 chi, anum quales mul-
 tie^a Thessalæ perhiben-
 tur esse incantatrices, & a-
 mabiles videri facientes, es-
 tiam si qua prorsum odio di-
 gna mulier existat, eam ac-
 ceptam ad me adducas que-
 so. ita tibi rebus tuis opta-
 to frui liceat. Nam ego ve-
 stes omnes, atque omne au-
 rum hoc libenter amiserim,
 si solum videam iterum ad
 me reuerti Charinum, odio
 Smimichen perinde habena-
 tem, atque me nunc habet.
 BAC. Quid ais, Melissa? nõ
 amplius tecum consuetudi-
 nem habet, sed ad Simmichē
 diuertit Charinus, cuius gra-
 tia tantas iras parentum su-
 stinuit, cum diuitem illam u-
 xorem ducere negaret, que-
 quinque in dotem talents,
 ut dicebatur, illi allatus
 ra erat? memini enim me is-
 sta ex te audire. MELIS.

φίλος Παμμηνεῖα αὐτὸς τε καὶ
 Σιμίχην. Βακ δ' αὖτ', ὃ Μί
 λησα σέπονθας, ἀπὸ τὴν καὶ
 ὄμας Διεύου; ἴοις γὰρ οὐ
 μικρὸν τῶν ἄνω. Μίλ. τὸ
 πρὸ ὄλου δ' ἀπ' αὐτῶν ἔχω, πρὸς
 δ' ἀνελθῶν ἐκ Παρσαῶν· ἡ
 πηλὸν φθεγῆ, οἶμα, καὶ
 τὴν ἀπαύσιον, αἰμψαντ
 ἔω παρὸς, ὅτι με προσέθελε
 ψῆν ἐνελθῶν, ὅτι πρὸς αὐτὸ
 ὡς ἔδ' ἡ, πρὸς ἀμαύσαν. ἀρ
 σεσάμψ' ἡ πρὸς ἀπὸ αὐτῶν
 θηλουσαν· ἀπὸ, φησὶ, πρὸς
 τὸν ναύκληρον Βρμότιμον,
 ἡ τὰ ἐπιτῶν ὄλων γυραμ
 μῆα ἐν τῶ ἡραμακῶ ἀνά
 γρωθι, ὅτι κατισηλίτωται ὡς
 μῶν τὰ ὄνομα. τίνα Βρμό
 τιμον, τίνα ἔφω ἡ ποίαν ση
 λην λέγεις; ὃ ἡ δὲ πρὸς ἀκρὸν ἀ
 μῶν, ὃ δὲ ἀπὸ τῶν ἐκ ἄθω
 δὲ πρὸς ἀμαύσαν, ὡς αὐτὸ
 πὶ ἔω τὸν μεμηχανῶσά με
 πρὸς ἀμαύσαν, ἐπιστρέφου
 σαν, φησὶσαν ἀπὸ ἀμαύσαν
 τὸ

lem Pammenem ipse & Simi
 miche. BAC. Acerba sanè
 hæc, Melissa, tibi accidunt.
 Sed quid adeò disidiū hoc
 inter vos conciliauit? Vide
 tur enim haudquaquam exi
 guū istud esse. MEL. Quod
 ad summam rei atinet, prors
 sum ne dicere quidem pos
 sum. Paulò autem antiè, cum
 ex Piræa rediret (descende
 rat enim opinor eò, ut debis
 tum quoddam exigeret, à
 patre missus videlicet) neque
 me aspiciere volebat ingres
 sus, neque etiam recipiebat
 accurrentem me, uti consue
 tum inter nos erat, sed res
 pellens à se, amplexari vos
 lentem: Abi, inquit, ad nau
 clerum Hermotimum, aut
 ea quæ in parietibus in^b Ces
 vamico scripta sunt, lege, vs
 bi nomina vestra columnis
 incisa sunt. Tū ego: Quém
 nam, inquam, quem mihi
 Hermotimum narras? aut
 quas columnas dicit? Ille au
 tem nihil respondens, atq; etiam
 incognatus dormiebat, auer
 sus à me iacens. Quàm multa
 hîc me putas machinatâ fuisse,
 amplectendo, conuertendo, atq;
 etiam osculando auersus illius
 cervicem!

τὸ κατάφρανον; ὁ δ' ἔειπ' ὅ-
 πως τισὶν ἔπειμαλάχθῃ· ἀπὸ
 ἡμοί, φησὶν, ἐπὶ πλείον ὅ-
 χλήσασθαι, ἄπειμι ἡδ' ἡ, ἀ καὶ
 μέσαι νύκτες εἴσιν. Βακ. ὅς
 μως ἡδ' αὖ τὸν Ερμότιμον;
 Μελ. ἀπὸ μείδοις, ὃ Βακ.
 καὶ ἀδελφίωτον διάγυσαρ, ἡ
 νῦν ἔχω, ἢ τινὰ ἐγὼ ναύκλη-
 ρον Ερμότιμον οἶδα. πάλαι
 ἀπὸ ὁ μὲν ἔωθεν ἀπληθύσα,
 ὃδ' ἀπληθύον· ὁ δὲ ἄσπασ-
 τ' ἔνευρόμην· ἐρῶ δ' ἔμε-
 μέλει, ὅτι κατὰ τοίχου τι-
 νὸς ἔλιγα καταγεγράφθαι τῶ-
 νομαίην ἑραμενῶ, ἐπιμύθα
 ἐν Ἀκίδα κατασκευασμένω.
 ἡ δ' ἀπὸ μὲν ὄψεσιν ἔδρα, ὅττο
 δὲ μόνον ἐπιγεγραμμένον ἐ-
 σόντων ἐπὶ τὰ θεῖα, πῶς ὅ
 Διπύλου Μελίσθα φιλῆ Ερμό-
 τιμον· καὶ μικρὸν αὐθις ἔπο-
 κάτω, ὃ ναύκληρ' Ερμό-
 τιμ' φιλῆ Μελίσθην. Βακ.
 ὃ τῶν πεινέργων νανίσκων,
 σωίημι γάρ ληψοῦσά τις θε-
 λων τὸν Χαρίνον, ἐπέγραψ-
 ψε, [σηλότηπον ὄντα εἰδόντα, ὃ
 ἢ αὐ-

cervicem? At ille ne villo
 quidem pacto se delimiti pas-
 sus est: sed si mihi, inquit,
 plus satis molesta fueris, abi-
 bo hinc, etiam si nox in me ma-
 pesta sit. BAC. At amē nō-
 ras Hermotimum? MEL.
 At me videas, ὃ Bacchi, mi-
 feriozem multo quāz nunc
 sum, degeze, si vllum ego nau-
 clerum Hermotimū vsquam
 noui: nisi quōd ille quidem
 summo mane a me abiit sta-
 tim ad galli cantum exper-
 reclus, ego verō memine-
 ram, quōd in pariete quodam
 in Ceramico scriptum aie-
 bat nomen istud esse, atque
 ob id nisi statim Acidem,
 quāz illud videret. Illa ve-
 rō aliud quidem nihil re-
 perit, nisi hoc solum in scrip-
 tū ad dexteram ab ingresa
 su supra Dipylum. Melissa
 amat Hermotimum. ὃ rura
 sum inferius paulō: Nauolea-
 rus Hermotimus amat Me-
 lissam. BAC. Ὁ' adole-
 scentes curiosos ac petulanz
 ses. Intellego enim. Aegre facere quispiam Charino volent
 in scripsit hæc, zelotypum videlicet ipsum esse sciens. Ille
 autem

ἢ αὐτίκα ἰσως οὐκ ἔστι. ἢ
 σοι μὲν αὐτῷ, ἢ ἄλλοι, ἀπὸ
 ρός ἔστι ἢ ἄλλοι. Μὲν, πῶς δ'
 ἄρ' ἰδοίς ἑαυτὸν, ὅς ἐστι καὶ
 ἄλλοι. ἢ αὐτῷ, ἢ ἄλλοι. Σιμί-
 χυ. οἱ γοῦν ἔστι παρ' ἑμοί
 ἢ ἄλλοι αὐτόν. ἢ ἄλλοι ἑν-
 ροί μὲν ἢ Βακχί, γράψω, ὅς ἐστι
 φων, ἀπὸ σοῦ ἢ ἄλλοι φωνῆ.
 Βακ. ἔστι ἢ φωνῆ, ὅτι καὶ
 οἱ μὲν φωνῆ, Σύρα τὸ γέ-
 νος, ἢ ἄλλοι, ἢ ἄλλοι, ἢ ἄλλοι,
 ἢ μοι ποτὶ Φανίαν χαλκίαν
 νοῦσα ἢ ἄλλοι ἢ ἄλλοι, ὅσοι
 Χαρίν, ἢ ἄλλοι, ἢ ἄλλοι, ἢ ἄλλοι.
 νας ὄντας τῶν φωνῆ, ὅτι ἢ ἄλλοι
 ἢ ἄλλοι ἀπὸ καὶ καὶ, ὅ δ' ἢ ἄλλοι
 ἢ ἄλλοι ἢ ἄλλοι ἢ ἄλλοι ἢ ἄλλοι.
 Μὲν, τί δ' ἢ ἄλλοι ἢ ἄλλοι, ἢ
 πρὸ ἢ ἄλλοι ἢ ἄλλοι; Βακ. λαμ-
 βάνει μὲν ἢ ἄλλοι, ὅ δ' ἢ ἄλλοι-
 τα, ἢ ἄλλοι ἢ ἄλλοι ἢ ἄλλοι
 καὶ ἄλλοι, καὶ ἢ ἄλλοι ἢ ἄλλοι
 δὲ ἢ ἄλλοι τῶν ἄλλοι καὶ ὄλλοι.
 λὸς ἢ ἄλλοι, καὶ ἢ ἄλλοι καὶ ἄλλοι,
 ταῦτα δ' ἢ ἄλλοι λαμβάνει,
 καὶ ἢ ἄλλοι ἢ ἄλλοι ἢ ἄλλοι,
 καὶ

autem statim ut legit credidit.
 Quod sicubi igitur ipsum
 viderem, dicerem: Im-
 peritus verū est, ac puer ad-
 huc. MEL. Vbi verò videas
 illum, qui cū Simmiche con-
 uersatur, se ipsum cum illa
 concludens? Parentes autem
 etiamnum apud me quaerunt
 ipsum. Sed si quam anum ha-
 bere, Bacchi, ut dixi, possim.
 ea apparatus foris feruaret me.
 BAC. Est quaedam venefi-
 ca, meatu ad hanc rem ma-
 ximè idonea, Syra natione,
 cruda adhuc, & bene com-
 pacta, quae mihi aliquando
 Phanium, cū & ille mi-
 hi temerè ita succenseret, re-
 conciliauit, id què post totos
 menses quatuor, cum ego id
 planè desperāsssem. Ille au-
 tem incantationibus com-
 pulsus, rursum ad me redijt.
 MEL. Quid igitur posse-
 bat anus ea, si modò ad huc
 meministi? BAC. Non mas-
 gnā accipit mercedem, Me-
 lissa, sed drachmam, & panem: & impositos prater ea o-
 poriet cum sale obolos septem, & thyum, & facem. Ista
 verò anus accipit, & craterem quoque misceri illi oportet,
 bibereq;

καὶ πῶς ἐν ἑαυτῷ μὲν λέω. Διὶ
 σα δὲ τι αὐτῷ τ' ἀνδρὸς εἶναι,
 ὀλομμάτια, ἢ κρηπίδας, ἢ ὀ-
 λήσας τ' ἰριχῶν, ἢ τὴν τοῖσ'
 των. Μὴδ' ἔχω τὰς κρηπίδας
 αὐτοῦ. Βακ τῶντας κρημά-
 σασα ἐκ παλαιῶν, ἄποβυλιᾶ
 τῶν ὄντων. σάπια ἢ τῶν ἀλῶν
 ἐπὶ τὸ πῦρ, ἐπιτελεῖ δ' ἄμφοῖν
 τὰ ὀνόματα, καὶ τοῦ ἐκένου καὶ
 τοῦ ὀφθ. ἔτα ἐκ τοῦ κρότου πρῶ-
 κρημίσασα ῥόμβου, ἐπιτρέφει
 ἐπιθῶν τινα, λέγει δ' ἐπιτρό-
 χου τῆν γλώσσην βαρβαρικὰ καὶ
 φεικῶν ὀνόματα. ταῦτα ἐξ
 ποιήσει τότε, καὶ μετ' οὐ πο-
 λὺν Φανίας ἄμα ἢ τῶν σινυ.
 φείδω ἐπιτιμησάντων αὐ-
 τῷ, καὶ τῆς Φοιβίδος, ἢ συ-
 νῶν, ποικίλ' αὐτίσους, ἢ κί μοι,
 τὸ πᾶσι ἀπὸ τῆς ἐποδῆς ἄ-
 γορῆς. ἔτι δὲ καὶ τοῦτό με
 σφόδρα κατὰ τῆς Φοιβίδος
 τὸ μίσσηθρον ἐθιδάξατο, τῆν
 ῥήσασα τὸ ἴχνη, ἢ πᾶν ἄρ-
 λήποι, ἄμαυρῶσασα ἐπιβῆ-
 ναί με τῶν ἀεισῶν ἐκένους τ' ἐκ
 μὲν δὲ ξιδὸν τῶν δὲ ξιδῶν δὲ τὸν
 ἀεισ-

bibereque illam inde solam.
 Oportebit autem & ipsius
 viri aliquid adesse, vti vultō,
 aut crepidas, aut paululos
 crines, aut id genus aliud
 quippiam. MEL. Habeo
 crepidas illius. BAC. His-
 ce igitur ex palo susperisus,
 infra sussum thyrō facit, a-
 spergens igni salem quoque.
 Pronunciat autem amborum
 nomina ad hæc, & illius vi-
 delicet, & tuum. Deinde è si-
 nu proferens rhombum, huc
 illuc conuertit, incantationē
 quandā dicens volubili lin-
 gua, barbara videlicet atque
 horrenda nomina. Hac illa
 tum fecit, ac non multo post
 Phantias, cum illum pariter
 & æquales ob hoc reprehē-
 derent, & ipsa Phantias, qui
 cum rem habebat tum, multa
 tum postularēt, venit mihi
 incantatione ista prorsum
 attractus. Præterea autem
 etiam odij conciliandi medi-
 camentum hoc contra Pha-
 bidem docuit me, ut videli-
 cet vestigium ab illa impressum obseruarem, & in sinistrū il-
 lius, pede meo dextero insisterē, contra autem in dextērū illius,
 sinistro

ἀεὶ σπέρν' ἱματίων, καὶ δέξασθαι
 ἰνὸς βύχου βί, καὶ ἄντρον ἄ-
 μι. καὶ ποίησα, ὡς περ ἔταξε.
 Μελ. μὴ μέμει, μὴ μίμει, ὡ
 Βακχι, λέαθα ἡδὴ τὴν Σύραρον,
 σὺ δ', ὡ Ἄνι, τὸν Ἀρτορ ἢ τὸ
 εὖρον, καὶ τὰ ἄλλα πάντα περ
 τὴν ἰσοδὸν ἀντρίμει.

sinistro meo, atque ita dē-
 cendem: Conscedite, ac su-
 perior sum. feci quae tibi illa-
 tum praecepit. MEL. Ne
 morare, Bacchi, ne morare,
 sed voca iam Syriam illam.
 Tu verò, An, panem & ver-
 benas, & cetera omnia ad

incantationem quae pertinet, appara.

GILBERTI COGNATI
 ANNOTATIONES.

a THESSALAE incantatrices.] *Suprà* in Glyceria & Thaide iam annotauimus, Thessalam gentem praeter ceteras veneficij nomine notatam esse. Sirepsides apud Aristophanem in Nubibus consultis Socratem, an adhibenda sit Thessala incantatrix, quae Lunam caelo deiebat, quò minus in Neomenia cogatur es alienum rediere. Horatius Carminum libro primo; Ode vigesima septima:

Quae saga, quis te soluere Thessalis
 Magus venenis: quis poterit Deus?

b Ceramicò.] *Locus* fuit Athenis, ubi meretrices habitabant: & alter, ubi bello caesi sepeliebantur. Suidas & idem Lucianus in Scythia & Piscatore.

ΚΑΘΝΑΡΟΝ ΚΑΙ
 Λαίνα.

CLONARIVM ET
 Lexna.

ΚΑΙΝΑ περὶ τῷ ἀνοβό-
 μῳ ὡ Λαίνα, τὴν Λε-
 οβίαν Μιζίμαρ, τὴν
 πρῶτον ἱερὰν οὐ, ὡσπερ ἄν-
 θρα, καὶ σωθῆναι, ὡμῶς, οὐκ
 οἶδ'

N Oua quaedam de te
 audimus, Lexna, Le-
 sbiam videlicet Mes-
 gillam diuitem illam ama-
 re te perinde vt virum: &
 coire vos, nescio quid munit
 vobis

ὁ δ' ὄτι, ποῖσας μετ' ἀλο-
 κήλωρ, τι βούτο, ἤρθεῖσας,
 ἀπ' ἀπὸ, εἰ ἀληθῆ ταῦτα ἴ-
 σθ. Λίαι. ἀληθῆ, ὦ Κλωνά-
 ερον, ἀσώωμαι δ', ἀπόμο-
 ζορ γὰρ τί δειρ. Κλων. πῆσθ
 λω, σφόδρα, τί τὸ πρᾶγμα, ἢ τί
 βούται ἡ ζωὴ, τί δ' ἡ φρά-
 τει, ὅταρ σωῆται; ὁρᾷς, ὃ
 φηῖς με' ἢ γὰρ ἀμ' ἀπεκράνθῃ
 τὰ βιωτά. Λι. φίλῳ μὲρ, εἰ
 βία τινα ἀπὸ τῆς ἡ ζωὴ δὲ
 δεινῶς ἀνδρὶν ὄειρ Κλων. ὃ
 μανθᾶν, ὃ, τι καὶ λέγεις, εἰ
 μὴ τις ἕταιεῖσθα τυχεῖνα δ.
 να. βιωτάς γὰρ ἔρ Λίαισθ
 κίρσοι, ζωῶνας ἑπὶ ἀνδρῶν
 μὲρ οὐκ ἰδεύουσας αὐτὸ πα-
 σχορ, ζωαίξιδ' αὐτὰς πηη
 σιαζούσας, ὡσπερ ἀνδρας.
 Λι. βιοῦτό τι. Κλων. ἐκοιῶν
 ὃ Λίαινα, βούτο αὐτὸ καὶ δει-
 ρησαι, ὅπως μὴ ἰπέρα τὸ πρᾶ-
 ζορ, ὅπως δὲ καὶ σωπείοις,
 καὶ τὰ μετὰ ταῦτα. Λι. πό-
 ζορ τινα συζητοῦσα αὐτῆ,
 καὶ

vobis facientes. Quid istud?
 erubisti? Sed dic mihi, ve-
 rane ista sunt? LEAN.
 Vera, Clonarium: pudet aus-
 tem dicere. Alienum enim
 quiddam est. CLON. At
 per Cererem, quid hoc nem-
 gotij? aut quid sibi vult
 mulier? Quid autem etiam
 agitis, quando citis? Vi-
 des, haudquam amas me:
 neque enim celares me tan-
 lia. LEAN. Amo equi-
 dem te, quantum ullam a-
 liam. Mulier autem il'a, viri-
 lis supra modum est. CLON.
 Non intelligo quidnam en-
 tia dicas, nisi si Tribas qua-
 piam est. Tales enim in² Lea-
 sbo perhibent mulieres esse,
 quae à viris quidem pati il-
 lud nolunt, cum mulieribus
 autem ipsae perinde ac viri
 solent, cogredientur.
 LEAN. Tale quippiam
 est. CLON. Prom me Leas-
 na, istud ipsum etiam expo-
 ne, quo pacto videlicet ab
 initio sollicitaverit te, quoque modo etiam adduci te ut illi mo-
 rem gereres, passa fueris, & quae deinceps consecuta sunt.
 LEAN. Compotaiunculam quandam insituerant ipsa &
 Demonassa

καὶ Δημόνασθε ἡ Κορινθία,
 πλοῖα δὲ καὶ αὐτῆ, καὶ ὁμο-
 τεχνῶ τῆ Μεγίλλῃ, παραλή-
 φασί με λιθάειαν αὐτοῖς. ἰ-
 πέει δὲ ἐπιθάεισα, καὶ ἀσπίλω,
 καὶ ἴδρα λαυώδην, καὶ ἰμι-
 θυρορ, ἀγὲ δὲ, ἴφην, ὁ Λίαι-
 να, ἡ Μεγίλλα, λοιμᾶσαι φέ-
 ῖδην ἰαπορ ἰταῦθα ἰάθουθε
 μὲθ' ἡμῶν, μισθ' ἀμφοτέρω-
 ρων. Κλων ἐκάθουθε, τὸ με-
 τὰ ταῦτα τί ἔγγιζο; Δὲ ἰπέ-
 λην με τὸ πῶτον, ὥσπερ οἱ
 ἄνθρωποι, ἐν αὐτὰ μόνον πε-
 θερμόζουσαι τὰ χέλη, ἀπ' ὑ-
 πανοίξουσαι τὸ σῶμα, καὶ πε-
 εἰθαπορ, καὶ ζὸς μασοῖς ἔς
 θλίβου. ἡ Δημόνασσα δὲ
 καὶ ἴδανν μετὰ ζῦ ἰαταφι-
 λουσα, ἰζὼ δ' οὐκ ἔχου ἄ-
 κάσσα ὁ, τι τὸ πᾶγμα ἔην.
 χόνος δὲ ἡ Μεγίλλα ἰπὸ θερ-
 μῶ ἀδιδου, τῶν μὲν πλω-
 κῶ ἀφ' ἀνέλο τῆς ἰεφάνης· ἰ-
 πικαῖο δὲ πάλυ ὁμοία καὶ
 προσφύς, καὶ ἰν χεφ' ὡς
 φθῆ αὐτῆ, ἰαθάπτε οἱ σφό-
 δρα

Demonassa Corinthia ista,
 diues ipsa quoque, & in ead-
 dem arte cum Megilla exer-
 citata, assumpserantq̄ me, ut
 cithara ipsis canerem. Post-
 quam autem satis cecimerā,
 & iam intempesta nox erat,
 cubitumq̄ ire conueniebat,
 ipse autem iam ebrise erant:
 tum Megilla: Age, inquit,
 Leana, iam enim dormire
 æquum est, hinc nobiscum va-
 nā cuba, media inter vitam-
 que. CLON. Concubistis-
 ne? Quid tum postea factum
 est? LEAN. Osculabantur
 me primò, perinde atque viri
 solent, non ipsa modò labia
 applicantes, sed os subape-
 rientes quoque. Deinde &
 amplexabantur, & papillas
 atterebant mihi. Demonas-
 sa autem etiam mordebat
 inter deosculandum. Ego ve-
 rò quidnam rei esset, haud-
 quaquam etiam coniectura
 consequi poteram. Caterùm
 parua iniecta mora, Me-
 gilla cum iam incaluisset, comam,
 ut illam quidem ficti-
 ciam habebat, à capite reiecit,
 ipsa autem iacebat omni-
 nò similis atq̄ æquiparanda
 b gladiatori alicui vehementer
 virili

ἦ ἀνδράδας τῶν ἀθλητῶν,
 ἀρκικαρμύη. καὶ ἐγὼ ἴτας
 ῥάχθω ἰδῶ. ἢ δὲ, ὦ Λίσα=
 νὸ φησιν, ἰσρακας ἦδη οὕτω
 καλὸν νανίσκου; ἀπ' ὅχ ὁ=
 ρῶ ἔφλω, ἐν ταῦθα νανίσκου,
 ὦ Μίριμα, μὴ καταβήλωί
 μι, ἔφη. Μίριμα ὦ ἦ ἐγὼ λέ=
 γομαί, ἢ γυγάμηκα πρόπαλαι
 τῶν τῶ Δημόνασθου, ἢ ἔστῃ
 ἐκ γυνά. ἐγὼ ἔλα. ὦ Κλωνά=
 ειορ, ἐπὶ τότῳ, ἢ ἔφλω οὐκοῦν
 οὐ, ὦ Μίριμα, ἀνὴρ τις ὦρ ἰλι
 λήθης ἡμᾶς, κατὰ τὸν Α=
 χιλία φασι λευκόμορον ἐρ
 τῆς παρθένου, καὶ τὸ ἀν=
 δρῶν ἐκείνο ἔχας, καὶ ποιῆς
 πλὴν Δημόνασθου, ὅτι οἱ ἄν
 δρῶν ἐκείνο μὲν, ἔφη ὦ Λίσα=
 να, ὅτι ἔχω, Διομοα δὲ οὐδὲ πά=
 νυ αὐτῶν. ἰδιον δὲ τινα πρό=
 πορ ἢ δὲ ὡς παρολὸν ὁμιλοῦς
 ἴα ὄψι μὲ. ἀπὸ μὴ Ερμαφρό=
 διος ἔ, ἔφλω, οἱ οὐκ οἶον
 λέγονται, ἀμφότερα ἔχουσι; ἔ=
 τι ἦ γυνόσω, ὦ Κλωνάειορ, τὸ
 πρῶτον, ὦ φησιν, ἀπὸ τῶ πάν
 ἀνὴρ

Hermaphroditus es, inquam ego, quales multi perhibentur es=
 se utrunq; membrum habentes? (Adhuc enim, Clonarium, i=
 psam rem ignorabam) Neque hoc, inquit illa, sed per omnia

virili atque robusto, ad vi=
 uum usque cute detonsa. Ac
 ego quidem tibi aspexi, per=
 territa sum. Illa vero, Lea=
 na, inquit, ecquem adolescē=
 tem unquam vidisti ita pul=
 chrum? At non video, in=
 quam ego, ullum hīc ado=
 lescentem, Megilla. Tum il=
 la, Ne me, inquit, effemines,
 aui mulierem facias: Megil=
 lus enim vocor ego, ὃ iam
 olim Demonassam hanc ux=
 orem duxi, estque ea uxor
 mea. Risi equidem ad hæc,
 Clonarium, atque, proinde
 Megilla, latuisti, inquam, tu
 nos, vir existens, ὃ quemada=
 modum Achillem aiunt in=
 ter virgines absconditum la=
 tuisse: habesque virile illud,
 ac Demonassæ facis idem
 quod viri solent? Idem ego
 Leana, inquit, non habeo,
 sed neque opus eo admodum
 habeo. Peculiari autem mo=
 do suavius aliquanto con=
 uersari me videbis. At num
 Cccc vir

ἀνὴρ ἔμι. ἦ καὶ, ἔφη ἰζὼ, τὸ
 Βοιωτίας ἀνλιπτὸς Ὀσμύω
 δόρας, διηγεσμένος τὰ ἐφέ-
 ρια παρ' αὐτοῖς, ὡς ἤσπιτό
 τις ἐπ' Θήβας ἐκ γυναικὸς ἀ-
 νήρ ὁ δ' αὐτὸς καὶ μενυρὶς ἄ-
 ως Ὀμοίμαι, Τέρσιος Ζῦνο-
 μα. μὴ δὲν τι καὶ οὐ τοῖδ' ἔ-
 πουδας, ὄκουω, ὁ Λέονα, ἔφη,
 ἀπ' ἀίγνηθελω ὁμοία ταῖς ἀλ-
 κας ὑμῖν, ἢ γνῶμι δέ, καὶ ἢ
 ἐπιθυμία, καὶ τὰ πάντα,
 ἀνδρὸς ἐσι μοι. καὶ ἰαυὴ γουῦ
 σοι, ἔφη, ἐπιθυμία, πάριχε
 γουῦ, ὁ Λέονα, ἢ ἀπισίς, ἔ-
 φη, καὶ γνῶσι δὲν ἰνδ' ἐσάρ
 με τ' ἀνδρῶν. ἔχω γάρ τι ἀν-
 τὶ τῷ ἀνδρῶν. ἀπ' ἀπάρχη,
 ἔψα γάρ. παρίσχω, ὁ Κλωνά
 ειορ, ἰκταύσης ποσά, καὶ
 ὄρμόν τινά μοι δέσης τῶν πο-
 λυτελῶν, καὶ ὀθῶνας τῶν λε-
 πιῶν. ἄτα ἰζὼ μὲν ὡσπερ ἀν-
 θρα σκεπτόμεθα νομ. ἢ δ' ἐς
 ποίη τέ, καὶ ἰφίη, καὶ ἠομαι
 υ, καὶ ἰθῶνδ μοι ἐς ἀπέρβο
 λῶ ἠδ' ὄσαι. Κλῶ. τί ποῖα,
 ὁ Λέονα

autem ὁ faciebat, ὁ osculabatur, ὁ anhelabat, videbatur ἔ
 mihi supra modū adeo voluptate affici. CL. Quid faciebat,
 Leana?

vir sum. Tum ego: Audiui;
 inquam, ex Bœotia Ithibina
 quadam Ismenodora nomi-
 ne, cum illa que Ephesiria
 apud ipsos dicuntur, enarra-
 ret, fuisse Thebis quendam
 ex muliere virum factum, quē
 idem ὁ vates optimus suea-
 rit. Num igitur ὁ tibi tale
 aliquid accidit? Haudqua-
 quam Leena, inquit, sed na-
 ta equidem sum similis vo-
 bis alijs: sententia autem ὁ
 libido, ceteraq; omnia viri-
 lilia mihi sunt. Proinde suf-
 ficiens tibi, inquam, libido
 est? Tum illa: Præbe igitur,
 Leena, inquit, ὁ cognosces
 me nihilo inferiorem viris
 esse. Habeo enim quiddam
 aliud pro virili illo. Sed præ-
 be videbis enim. Præbui ita-
 que, Clonarium, cum illa diu
 multumq; supplicaret, atque
 etiā monile daret ex precio-
 sioribus illis quoddā, ὁ res
 lamina aliquot tenuiora. At-
 que exinde ego quidē illap-
 inde ac virū ὁ plectebat. Illa

Leana?

ὁ Λίαυα, ἢ τίνα πρόσωπον; τὸ
 το γὰρ μέγιστον ἐστὶ. Λέ. μὴ
 ἀνάρειν ἀνεβῶς. ἀλλὰ γὰρ
 ὄσρ μὲ τῶ Ὀυρανίαν ἐν ἄρ
 ἔποιμ.

per Uraniam, haud facile dixerō.

Leena: aut quo modo? hoc enim queso ut maximè dicas. LEAN. Ne queso accuratius omnia, turpia enim sunt. quare equidem,

GILBERTI COGNATI
 ANNOTATIONES.

a **IN Lesbo.**] Lesbos in mari Aegeo insula, in qua Myrina: unde postea tota insula denominata. Strabo libro 13.

b **Gladiatori.**] Lucianus sic ostendit, inter Athletas (quos in promovenda corporis firmitudine studium omne ponebant) qui viriliores erant, ad cures usque rotondisse capillos. Visebatur inquit Leena, cures tenuis attonso capite, more athletarum, qui ceteros robore anteeunt.

c **Quemadmodum Achillem aiunt.**] Quoniam Thetis mater Achillis ab oraculis audisset, perititurum filium in expeditione Troiana, si eò cum ceteris Graecis profisceretur: iam adultum illum inter filias Licomedis (qui tum in Scyro insula imperitabat) furtim occuluit.

Et ne factum proderetur, eum muliebri habitu indutum in puellam transformavit. Vbi cum aliquandiu delituisse ignotus, unam earum quibus cum virgunculae more versabatur, puellam, Deianiram nomine, Regis filiam, clam inter sacra Bacchi corrupti, fecitque gravidam: ex qua postea Pyrrhus suscepit.

Qui, quod non raro solet vsu venire, imitator patrie virtutis evasis a timido bellicosus. Graecis demum vehementi desiderio, ubi esset Achilles requirentibus, negotium Ulyssae & Diomedae datum est, ut quam maxima possent diligentia, de absente perquirerent. Audierant enim, Troiam expugnari non posse, nisi ipse adesset. Itaque Achilles ab Ulyssae astu comperitus est, in Scyro, muliebriter indutus: atque ad eò ab eodem persuasus, ut reiectis mollibus & viro indecoris vestibus, cum ceteris Graecis in bellum iret.

Ceterum cum ipsi necesse esset muliebrem cultum exuere, & se virum fieri, volens interconsultum Deianira (quae iam ex se conceperat) Lycob-

medi rem omnem aperuit. Primum ille grauatim, sed tandem liberali oratione ipsius Achillis, precibusq; Ulyssis victus, coniugium firmavit, & Achilli Deianiram laudissimo hymeneo collocauit. Sub hac in bellum profectus est, data tandem pueri fide, firmoque iureiurando, se nullam aliam nec ducturum unquam, nec amaturum.

ΚΡΩΒΥΛΗ ΚΑΙ

Κόρυθα.

CROBYLE ET

Corinna.

Ω Κόρυθα, ὡς μὲν οὐ πάνυ λανθρὸν ἐγώ, ὃ ἐνόμισες, τὸ γὰρ ἄκακα ἡνέσθαι ἐν παρθένου. μεμῶθηκας ἤδη, μετὰ μεραυκίου μὲν ἁράου ἡγομένη, μὲν δὲ τὸ πρῶτον μίδωσμα λομισαμένη, ἔξ ἧς ὄρμον κούτικα ἀνέσσομαι σοι. Κό. ναὶ μανθεύου, ἔχεται δὲ καὶ ψήφους τινὰς περὶ γῆς, οἷον ὁ Φιλανιδίης ἔστιν. Κρω. ἔσαι τοιοῦτον. ἄκουε δὲ καὶ τὰτα παρ' ἐμοῦ, ἃ σὲ χεῖ ποιῆν, καὶ ὅπως πεσφίρεισθαι τοῖς ἀνδράσι, ἄλλη μὲν γὰρ ἡμῖν ἀποφὴ τοῦ βίου οὐκ ἔστιν, ὃ βύρατιρ, ἀλλὰ δύο ἔτη ταῦτα, ἔξ οὗ τίθνηται ὁ μακαεῖτις σου πατήρ, οὐκ οἶδα, ὅπως

QUodigitur, Corinna mea, haudquam ita graue fuerit, ceu tu putabas, ex virgine mulierem fieri. id iam didicisti videlicet, quippe quae cum adolescente quidem formoso fueris: minam autem pro prima mercede abstuleris, pro qua statim monile comparabo tibi. CORIN. Ita amabo. Habeat autem & lapillos aliquos pellucidos, quale Philanidis est. CRO. Erit sane tale. Sed audietiam caetera ex me, quae te oportet facere, & quo pacto accommodare te uirris. Nam alia nobis victus ratio nulla est, filia, sed per duos hosce annos, ex quo pater

ἔσως ἀπέσχετο; ὅτι δὲ ἰκάνει
 ἔστι, πάντα λέω ἡμῖν ἰκανῶς
 ἢ ἡ χάρις ἔστι, ἢ μὲγα λέω ὄνομα
 αὐτῆ ἐν Παροιμίᾳ. καὶ πάντων
 δὲ ἐν ἀπούσῳ διομνυμένον
 ἔστι, ἢ μὲν μὴ τὰ Φιλινοῦ μὴ.
 κῆτι ἔσονται ἀπορχαλκία μετὰ
 τὰ τὴ πλὴν τελευτῶν, τὸ δὲ πρῶτον
 ἐν ἀποδομῆν τὰς πυράρας, ἢ
 ἀκίμονα καὶ σφύρα ἀδομῶν,
 ἀπὸ τῶν διηγερέων.
 ἔτα νῦν μὲν ὑφάουσι, νῦν δὲ
 ἐρῶν κατὰ γὰρ, ἢ σήμονα
 καὶ λῶθου, ἐπισημίω τὰ σιτία
 μόλις. ἔδοσκον δὲ σι, ὅτι
 ὁδῶν, πλὴν ἐλπίδα πρὸς
 μόνου. Κό. πλὴν μὲν ἀργείας
 Κρω. ἔτι, ἀπὸ ἐλογισμένω,
 ὡς τυλικῶν ἡγομένη, θρέψεις
 δὲ ἐμὲ, σκουπὴν τὴν καστανίαν
 καὶ ἰωδῆν ἔξῃς ἀλουρήν,
 καὶ θραπένας. Κό. πῶς ἔφης
 μῆτερ, ἢ τί λίσσας; Κρω.
 σκουπὴν μὲν τοῖς νεανί

etatem peruenisses, & me facile alere postea,
 & te ipsam exornare posses, diues videlicet ipsa
 futura, & vestes habiura purpureas,
 & ancillas pedisequas. CORIN.
 Quomodo hoc, mater? aut quid dicis? CRO.
 Si cum

ter tuus, pie memoriae, defunctus est
 an nescis quo pacto vitam egerimus?
 At quado ille adhuc vivebat, abunde
 nobis omnia suppetebant. Artem enim
 ferrariam exercebat, magnūque adeo
 nomen eius erat in Pyraeo: ac plerisque
 audire licet deierantes, quod post
 Philinum ferrarius talis opifex alius
 amplius non sit futurus. Post mortem
 autem eius, principio quidem diuenditis
 forcipibus, & incude, & malleo,
 duabus minis, ex illis tum vitam
 sustentauimus. Postea autem, aliis
 quidem texendo, aliis autem tramam
 deducendo, interdum etiam stamina
 nendo, agrè victum parabam. Te
 verò, filia, enutriebam, spem
 expectans. COR. Misnam istam
 dicis? CRO. Non, verum ita rationem
 inibam, quod cum ad istam

Cecc 3 adole-

παιδίοις, καὶ συμπίνοσα
 μετ' αὐτῶν, καὶ συγκαθάρσας
 ἑὶ πρὸς μισθῷ. Κό. ἡσθασπρ
 ἢ Δάφνιδ' ὁ θυγάτηρ, Λύρα,
 Κρω. καί. Κό. ἀπὸ ἐκένυ
 ἑταῖρά ἔστιν. Κρω. ἔδην τοῦ
 το λανόν; καὶ οὐ γὰρ πλουτή-
 σης, ὡς ἐκένυ, καὶ ποικίλεις
 φασὸς ἔξας. τί ἡλάρυσας, ὦ
 Κόουνα; ἐχθρὰς, ὀπίσσω, καὶ
 ὡς πρὸς πῶδασι ἀσπρ αἰετῶν
 ραι, ἢ ὅσα χεῖματα λαμβάν-
 νουσι; τὴν Δάφνιδά τοι ἔχῃ
 οἶδα, ὧ φίλη Ἀδράστια, ἔάνη,
 πρὶν αὐτῶν ἀκμάσσει τὴν ὠ-
 ραμ, περιβιβή μύθω ἀπὸ
 πῶν ὀρῶς, οἷα πτόφοι, χυοῖς,
 καὶ ἰοδύτων δυνάεις, ἢ θερὰ-
 πωαντα τισθρῶν. Κό. πῶς
 εἰ ταῦτα ἐκτίσαστο ἢ Λύρα;
 Κρω. τὸ μὲν πρότερον, ἡατα
 ποσομοῦσα ἑαυτῶν ὀνπρ πῶς,
 καὶ ὀνπρὶς ὄσα, καὶ φασθρὰ
 πῶς ἄπαντας, οὐκ ἄξει τοῦ
 ἡαχρῶσαν ἔαδῶς, ἡαθῶπρ
 ὄν ἔωθας, ἀπὸ μηδῶσα
 ἢ δῖν καὶ ἰωαχωδῶν, ἔτα πῶ-
 σμι

vado se erga cunctos, non eò quidem usque ut in cachina
 num facile solueretur, quemadmodum tu soles, sed arriden-
 do suaue

adolescentibus rem habe-
 res, & unà potaras cum ipsi-
 s, & pro mercede concumba-
 res. COR. Quemadmo-
 dum Daphnidis filia Lyra?
 CRO. Ita. CORIN.
 At illa meretrix est. CRO.
 Nihil graue hoc. Nam & tu
 perinde vt illa opulenta eris,
 multosq; amatores habebis.
 Quid lachrumaris, Corin-
 na? An non vides quam
 multa sint, & vt ab omni-
 bus magno studio ambian-
 tur meretrices? Deinde &
 quantum pecunie accipiat?
 Daphnidem igitur, ô chara
 Adrastra, noui ego, cum pã-
 nosa se laceramcederet, pri-
 usquam videlicet illa ad ad-
 ultam aetatem peruenisset.
 At nunc vides qualis prode-
 at, vt illi curum, & vstes
 florida, & ancilla quatuor.
 COR. Quo pacto autem
 hæc acquisiuit Lyra? CRO.
 Principio quidem exornan-
 do se ipsam eleganter, deinde
 facilem atque hilarem ge-

σομινοῦσα λέξιός. καὶ μί-
 τι φρασίσεις, ἢ τις πείθει-
 θοι, ἢ πείμειται, μίτε αὐτὴ
 ἰπλάμδα νομίζη τ' ἀνδρῶν.
 τί δέ ποτε ἢ ἀπέλθῃ ἐπὶ δέ-
 πνον, λαμβῶσ' μίσθωμα, ἔτε
 με θύοκίται καὶ ἀγέλαστρον γέ,
 ἢ μισθῶν οἱ ἀνδρῶν τὰς τοιαύ-
 τας, ἔτε ἑκρεμφορέτου τ' ὀ-
 ψ' ἀπαροκάως, ἀπ' ἀ π' οὐδ' α-
 ἴτητα μὲν ἀκροῖς τοῖς δακτυ-
 λοῖς, σιανῆ δ' τὰς ἐνθῆσας ἐκ
 ἐπ' ἀμφοτέρων παραδύτητα
 τὰς ἡνάδων. πῖνδ δ' ἡρέμα, οὐ
 χανδρῶν, ἀπ' ἀναπανομίζη.
 Κό. καὶ ἡ ἀδύσθη, ὡ μῦτερ,
 τῆροι; Κρω τότε μάλιστ', ὡ
 Κόεινα, καὶ οὐτε πλιόρ τοῦ
 δειντ' ὀφθῆγεται, ἔτε ἀρ-
 σκῶντες ἔς τινα τ' παρόντων,
 ἔς μόνον δ' τὸν μισθῶσ' ἀρῶν
 βλήτα: καὶ δὲ τοῦδ' ἐκῆνοι
 φιλοῦσιν αὐτῷ. καὶ ἐπ' ἀν-
 λοιμάδων δέοι, ἀσπῆγες ἐδρ,
 ἐδ' ἀμῆδες ἐκῆνη ἄρ τι ἐργά-
 σαιδ, ἀπ' ἀ ἐξ' ἅπαντ' ἔντῃ.
 ὁ θηράται, ὡς παζαλοῖτο,
 καὶ

Ac postquam cubitum eundum est, nihil neque petulans ni-
 mis, neque ineptum et incompotum facile admittit, sed ex
 cunctis vnum hoc maximè obseruat, ut illum alligiat ad sese,

do suave ac blandum quid-
 dam. Postea autem et con-
 uersando sapienter ac dixerit,
 neque decipiens si quis eam ac-
 cedit, aut accessit, neque etiam
 obiurgans atque increpans vi-
 ros. Ac si quando ad cenam
 quoque abii accepta mercede,
 neque inebriatur (ridiculū e-
 nim hoc, et oderunt viri tales)
 neque inepte ac rustice opplea-
 tur obsonio, sed attingit qui-
 dem summis digitis: tacite
 autem edendo non obturat
 viranque maxillam ingestis
 buccellis. Præterea autem
 et bibit modeste, non affa-
 tum, et velut ore dehiscen-
 te, sed remisse ac placide,
 COR. Etiam si fortè sui af-
 ficiatur, mater? CRO. In-
 mò præcipue tum, Corinna:
 et neque plus æquo loqui-
 tur, neque acerbè vllum ex
 his qui vna adsunt, perstrin-
 git. Ad solum autem eum à
 quo conductæ est, aspiciet.
 Et ob hoc illi amant ipsam.

καὶ ἱραστέω ποιεῖσιν ἑκάστον
 ταῦτα γὰρ αὐτῶν ἅπαντων ἐς
 πουνῶσιν. ἂ δὲ καὶ σὺ ταῦτα
 ἐμάθοις, μακάρεα καὶ ἡμεῖς
 ἰσόμοθα, ἐπὶ τὰς ἄλλα πα-
 ραπολὸν αὐτῆς ἄλλο ὄδον, ὃ φί-
 λη Ἀδράστια, εἰμι, ζῶντος μό-
 νον. Κό, ἀπὲρ μοι, ὃ μητέρα, οἱ
 μιθέρμοροι παλῶν τοιοῦτοί
 εἰσιν, οἱ ὅτι Εὐκρείτος, μὲθ' οὗ
 χθὲς ἐκάθουδον Κρω, ὃ πατρὸς
 τῶν, ἀλλ' ἔνιοι μὲν ἀμείνους, οἱ
 δὲ καὶ ἡδὴ ἀνδράδας, οἱ δὲ καὶ
 σὺ πάντῃ μορφῆς ὄφρα ἔχου-
 τῶν. Κό, καὶ τοῦτοισι συγκα-
 θούδον δίκασα; Κρω, μολι-
 σα, ὃ πρὸς αἴθρ. οὐδὲ μὲν τοι καὶ
 πλεῖονα διδάσαιμι, οἱ καλοὶ ἴ-
 αὐτὸ μόνον, καλοὶ θέλωσιν εἶ-
 ναι. καὶ ὅτι δὲ μιλίτω ἀὰ τοῦ
 πλείου ὅτι, ἂ θέλεις ἐν βραχῆ
 λέγειν ἀπάθης, ἰνδραξάθης σε
 ὃ δακτύλῳ, ἢ ἄρῃς πλὴν Κό-
 ριννα, πλὴν τῆς Κρωδύλης θυ-
 γατέρα, ὃς ὑπερπλοῦσῃ, καὶ
 πρὸς δάμουνα πεποιήκει πλὴν
 μητέρα; τί φῆς; ποιεῖσας
 ταῦτα

& amatorem sui faciat. Hoc
 enim nomine cuncti ipsam
 laudant. Quod si igitur &
 tu eadem hæc didiceris, bea-
 ta nos quoque erimus. Nam
 cætera quidem multò ipsa.
 Sed nihil, ò chæra Adrastia,
 addam amplius: viuas mo-
 dô. COR. At dic mihi
 mater, ij qui mercede nos
 conducum, omnésne tales
 sunt, qualis est hic Eucritus,
 cum quo heri concubui?
 CRO. Non omnes, sed alij
 quidem meliores, alij autem
 etiam duriores, magisq; vir-
 riles: nonnulli verò nõ adedò
 liberali forma quoque præ-
 diti. COR. Et cum hisce
 igitur concumbere oportet?
 CRO, Maximè verò,
 filia. Nam hi quidem plura
 quoq; dant: formosi autem,
 hoc ipsum solùm formosi vi-
 deri volunt. Tu verò eius
 quod plus est, rationem sem-
 per habeas, si breui cupis
 eunectas demonstrare digito
 te, ac dicere: An non vi-
 des Corinnam Crobylæ filiam, ut
 excellenter diues est, &
 terq; quaterq; beatam matrem
 suam reddidit? Quid ais?
 faciēsne

γαῖτα ; ποιόσας , οἰδα ἐγὼ ,
 καὶ πέξεις ἀπασῶν ῥαδίως .
 νῦν δ' ἀπιθι νόσομένην , ἀ ἀφι-
 κούσῃ καὶ τύμωρον τὸ μαρτυ-
 ριον ὃ εὐκλειῶ . ἐπισχένετο
 γὰρ .

faciēne ista? Facies, noui e-
 go, facileq; aded cunctis ann-
 teibus. Nunc autem abi ut la-
 ues, si fortē veniat etiam ho-
 die adolescens ille Eucritus,
 ita enim pollicitus est.

ΜΗΤΗΡ ΚΑΙ
 Μυσάριον.

MATER ET
 Musarium.

ΑΝ ἔτι τοιοῦτον ἔρα-
 σλὸν εὔρωμην, ὃ Μου-
 σαριον, οἱ ὅ Χαι-
 ρίας ἐστὶ θυσαί μὲν τῆ πανδύ-
 μω δίψα λαυκὴ μικροδία,
 τῆ ὑρανία δὲ καὶ τῆ ἐν κήποις,
 δαμαλινῆ κατῆρα, στεφανῶ-
 σαι δὲ καὶ τὴν πλουτοδότα-
 ραν, καὶ ὅπως, μακάριαι καὶ
 πρῶσι δαίμονον ἐσόμθα. νῦν
 ὄρεσ γουῦ, παρὰ τῶ νρανίσκα
 ἠλίκα λαμβανόμεν; ὅς ὀβολὸν
 μὲν οὐδὲ πώποτε σοι δέδω-
 κεν, οὐκ ἐδῆτα, οὐχ ἔποδία
 ματα οὐ μύρον, ἀλλὰ πρῶτα-
 σας αἰεὶ καὶ ἔποσχίσεις, καὶ
 μακρὰ ἰλιπίδω, καὶ πολὺ τὸ
 ἰαμ

ERGO si talem amato-
 rem posthac inuenia-
 mus, Musarium, qua-
 lis Charea hic est. immola-
 re oportebit nos, ² Publi-
 cae quidem Veneri capram
 candidam, Caelesti autem,
 & ei quae in hortis est, iu-
 uencam utrique: fertis praeter-
 ead coronare etiam opum
 largitricem: & in summa,
 beatæ ac ter felices erimus.
 Quippe vides nunc ab ados-
 lescēte isto quàm multa ac-
 eipiamus, qui obolum qui-
 dem nunquam vllum tibi de-
 dit, neque vestem, neque so-
 leas, neq; unguentum, sed ex-
 cusationes apud illum sem-

per, & pollicitationes, & spes longa, & illud crebrum:

ἰὰρ ὁ πατήρ, καὶ ἂν ἴδω
 ἡμέωμαι τῶν πατρῶων, ἢ πάν-
 τα σά. σὺ δὲ καὶ ὁ μωμοκρῖνα
 αὐτὸν φῆς, ὅτι νόμῳ σε γαμῖ-
 πλὴν ποίησαι. Μῆ. ὦ μοσι γῆ,
 ὦ μήτηρ, κατὰ τῶν θεῶν ἢ τ
 Πωλιάδῃ. Μῆ. καὶ τις ἄλλος
 δακτυλῶν, καὶ ἴσθ' τὸ, πρόσω-
 πον ἔχοντι αὐτῶν καταθέσθαι
 συμβούλιον, τὸ δακτυλίου δε-
 δωκας, ἀγνούσης ἑμοῦ. ὁ δὲ
 ἀπ' ὀφθαλμοῦ, κατέπε. καὶ πᾶς
 διὰ τὰ δίδω πρὸς ἰερὰ τὰ ἰο-
 νικά, ἔλκοντα ἑκάτερον δίδω
 Δαρεικὸς, ἄσοι ὁ Χιῶ. Πρα-
 ξίας ὁ ναύκληρῷ ἰκόμισι,
 ποιησάμεν ἑν Βφέσθ. ἰδ' ἄλλο
 γῆ Χαίρειας ἑρανορ σὺ ἰφθ-
 βοῖς ἀπονεγκῆσθ' ὁ θόνας γῆ
 καὶ χιτανίσκος τί ἄν λέγοις
 μοι καὶ ὄλας. Ερμαιόρτι ἕξ
 μῆρ καὶ μέγα ὄφθαλμοῦ συμπε-
 πλωκην οὐτῷ. Μον. ἀπὸ
 λαπὸς καὶ ἀγῆα, καὶ φη-
 σὶν ἰερέων, καὶ δακρυῖα, ἢ Δε-
 νομοκρῖνα. καὶ Λάχνη ἡ ἴος
 ἔσ' τῶ Ἀρεοπαγίτι. καὶ φησὶν
 ἡμᾶς

Si pater, & si dominus frami
 paternarum possessionum,
 & omnia tua. Tu autem e-
 tiam iusurandum dedisse i-
 psium ais, quod legibus pro-
 rem te sibi facturus sit. Mv.
 Iuravit enim, mater, per Ce-
 rerem & Proserpinam, &
 Mineruam. MAT. Et cre-
 dis illi scilicet? & ob hoc
 paulò antè, cum non habe-
 ret unde daret symbolum,
 annulū dedisti illi, me igno-
 rante: ille verò venditū eo,
 potando absorbuit. Et rur-
 sum duo monilia ista Ionica,
 quorum utrunque pendebat
 duos Daricos, quæ tibi Chius
 ille nauclerus Praxia attu-
 lerat, Effessi commercatus.
 Debebat enim tum Charca
 cœnam collatitiam unâ cum
 adolescentibus æqualibus de-
 pendere. Nam vela & tu-
 nicas quid attinet dicere?
 Et in summa, lucrum adeò
 quoddam nobis, & magna
 vilitas iste obueni scilicet.
 MVSA. At pulcher est
 & imberbis, & amare se ait,
 & lachrymatur. Præte-
 reà & Dinomaches, Lachetisque
 filius est Areopagitæ
 illius

ἡμᾶς γαμίσαν· καὶ μεγάλας
 ἐλπίδας ἔχοντες παρ' αὐτῷ, ἧν
 ἡ γέροντος μόνον καταμύσῃ.
 Μά. ἔκουσ', ὦ Μισσαίων, ἵδμεν
 ἡμῶν δὲ ἀδελφῶν, καὶ ὁ σπουδῶ-
 μ' αὐτῶν τὸ διδραχμῶν, ἐρῶ-
 μῶν πῶς αὐτὸν ἀργυρίου ἢ ἄν
 ἔχοντες, αὐτῶν τῶν ἐλπίδων
 ἀλίγας παρ' ἡμῶν λάβει· καὶ
 πῶς τὸν ἀποτίσῃ τὰ αὐ-
 τῶν· ἢ τὸ ἰσχυριῶν αὐτῶν
 θα, πείθειται, φέροντες, ἔσ-
 ἔρ Λάχης ὁ Κολυβίου ἀρθῶ-
 νη. ἀρθῶν γὰρ σοι μετὰ
 τὸς γάμους. ἔκ ἀσχυρῶν, μόνη
 τῶν ἰταλῶν ἐκ ἐπιδορίου, οὐχ
 ὄρεμον, ὁ ταραντινῶν ἔχου-
 σι. Μου. τί οὖν, ὦ μήτηρ, ἐκεί-
 νων ὀτυχῆσθαι, καὶ λαλ-
 ούμεν ἄσπερ; Μά. οὐκ, ἀλλὰ
 σπουδῶν, καὶ ἴσασιν ἰτα-
 λῶν· οὐδὲ πρὸς ἀνοσι ῥημα-
 τίοις, καὶ νραίοις, ἢ ἄρα
 τῶν γέροντος τὸς ἔργους ἔχουσι. οὐ
 δὲ ἔσσι πρὸς καὶ φίλων, ὅ-
 αὐτῶν πρὸς ἄλλων τινῶν, ὅτι
 μὴ

illius, dicitque uxorem me ducere velle se: denique magna spes ab ipso nobis facta fuit, si senex ille solum oculos clausisset. MAT. Proinde Musarium, ubi solus aut crepidis opus erit, & sutor didrachmam pospserit, dicemus & nos illi: Argentum quidem non habemus, tu autem spes quasdam modicas à nobis accipe. Et rursus ad pensionem domus deponemur: expecta dicemus, videlicet dum Laches Colytaensis moriatur. Exoluemus enim tibi tum post nuptias, An non pudet te, quod sola meretricum neque in aureis habes, neque monile aliquod, neque vestem Tarentinam? M V S. Quid igitur mater, fortunatioresne illae me, & pulchriores sunt? MAT. Non, sed providentiores, noruntque meretricari, neque credunt verbis modo, & adolescentulis, in summis labris iusurandum gerentibus. Tu vero fidelis es, & amans viri, neque admittis alium quenguam, praeterquam

μὴ μόνον Χαρεία. ἢ πρῶτω,
 ὅτι ὁ γιωργὸς ὁ Ακαρνανεύς
 ἔκε, Ἀδο μνάς Κομίζον, ἀγέ-
 νησθ' καὶ αὐτὸς, οἶνον δὲ τιμὴν
 ἀπαλάφρα, τοῦ πατρὸς πέμψ-
 ψανθ'. σὺ δὲ ἱκάνον μὲν ἄς
 πικρῶντις, καθόδ' ἄς δὲ με-
 τὰ τὴν Ἀδάμιδθ', Χαρεία. Μν.
 τί οὖν, ἰχθῶν Χαρείαρ κατα-
 κέψασα, παραδέξασθαι τὸν
 ἰργάτῳ ἱκάνον, κινάδρας ἄς
 πόσ' ἰταλῆός μοι, φασί, Χαρεί-
 ας, καὶ χοιρίσκος Ακαρνανίος.
 Μν. ἔσθ' ἱκάνθ' ἀγροῖκθ', ἢ
 πονηρὸν ἀπηνῶ' τί καὶ Αντι-
 φῶντα τ' Μηνικράτους, μνᾶν
 ἠπίσχυρῶνον, ἢ δὲ τῶν ἰδέ-
 ῃσθ'. οὐ καλὸς ἴω καὶ ἄς ἄθθ',
 ἠπικίωτης Χαρίου; Μον.
 ἄμ' ἠπάλλου Χαρίας ἀπ-
 σφάξῃ ἀμοτίρως, ἢ λάδοι
 μισοτί μιν' αὐτῶ. Μν. πόθι
 δὲ καὶ ἄλλοι ταῦτα ἀπαλάφρον;
 ἔκουθ' ἀνέραςθ' σὺ μὲν ἴσθθ'.
 τῶν, καὶ σφφροήσθθ. καθά-
 πρ' ἄχ' ἰταῖρα, τῆς δὲ ὀθμο-
 φόρξῃσθ' ἰσθθ. ἰω τᾶλ-
 να,

quam solum hūc Chereantē.
 Ac nuper quando agricola
 ille Acarnensis veniebat duas
 minas ad te afferens, imber-
 bis ipse quoq; (vini autē pres-
 cium hoc reulerat, ἀπαίρε
 ad id missus) tu verò etiam
 subsannāsti hominem: dor-
 mis autem cum Adonide scis
 licet isto tuo Cherea. ΜΝ-
 ΣΑ. Quid igitur? An de-
 cebat relicto Cherea reci-
 pere me operarium istum soe-
 tidum, atq; hircum olentem?
 Leuis mihi, ut aiunt, Chæ-
 rea, ὁ porcellus Acarna-
 nius. ΜΑΤ. At ego sanè il-
 le agrestis, ὁ malè oleat,
 quid autem? Cur neq; Anti-
 phonem Meneceatis filium,
 minam tibi pollicentem, re-
 cipere voluisti? An non for-
 mosus erat ὁ vrbanus, æqua-
 lis Cherea? ΜΥΣ. At in-
 terminatus fuerat Cherea,
 ambos nos iugulaturum esse
 se, si me cū illo vnquā depre-
 henderet. ΜΑ. Quàm multi
 autem ὁ alij eadem hæc mi-
 nantur. An tu igitur sine amatorib' ob hoc manebis? ὁ pudicè
 æges, perinde ac si non meretrix, sed Cereris sacerdos quæpiᾶ
 fores?

ἡ, σήμερον ἀλώα δὲ, τί λέ-
 σοι διδώκην ἐς τὴν ἰορτῶν;
 Ms. ἐκ ἑξῆ, ὡ μαυράειορ. Μά.
 μόνι οὐτ' ὁ τέχνῳ ἔθρη-
 κηί πὶ τὸν πατέρα, οὐκ οἰκί-
 ῆν λαθῆεν ἕξαπατῶντα,
 ἐκ ἀφ' ἧ μητρὸς ἤτησεν, ἀπασ-
 λίσας ἀρπυλοσῶσαι στρα-
 τωσόμην, αὐτὴ μὴ λάβοι, ἀλ-
 λά λαθῆνται, ἡμᾶς ἐπιτίθων,
 μήτε αὐτὸς διδῶν, μήτε παρὰ
 τῶν διδόντων ἰὼν λαμβά-
 νων. οὐδ' οἶα, ὡ Μουσαῖορ, ὅκ-
 τωκαίδια ἰτῶν ἀν' ἑσῶν, ἢ
 τὰ αὐτὰ φρονήσων Χουρίων,
 ὅταν πλοτῆ μὴ αὐτὸς, ἢ ἕμι-
 τρη γάμορ ποδύλακων ἐξού-
 ρη αὐτῶ; μνηθῆσιν, οἷα, ἵότε
 ἦ δακρυῶν ἢ ἦ εὐκλειμάτων, ἢ
 τῶν ὄρκων, πρὸς τὴν ἰσως τάλαν-
 τα πεικὸς βλέπων. Ms. μνη-
 θῆσιν ἐκείν' ὁ δῶμα, ὡς
 ἐκείνῳ γράμην, ἀπὸ κα-
 ταναγκασμόν' ἢ βιάσιν.

meminerit lachrymarum istarum? aut suaviorum, aut ea-
 tiam iurisiurandi alicuius, cum dotem quinque fortassis
 talentorum aspiciet? MVS. Meminerit ille: cuius rei ar-
 gumentum illud utique, quod neque nunc uxorem duxit,
 sed cum à patre cogereetur, ac vim propè pateretur, tamen
 negavit

fores? Ac cetera omitto, hoc
 die verò Aloa sunt: quid ti-
 bi igitur dedisti, quin celebri-
 tatem hanc perageres? MV-
 SA. Ah. non habet, mater
 mea. MAT. Quid: an so-
 lus iste artem nullam aduen-
 sus patrem inuenire potest?
 non seruum immittere, qui
 illum decipiat? non à matre
 ipse postulare, mimitudo
 se in militiam hinc naviga-
 turum esse, nisi accipiat?
 Verum sedet nos auferens,
 ac vana spe producens, ne-
 que ipse quicquam dans, ne-
 que à dantibus accipere si-
 nens. Tu verò, ὁ Μυσα-
 ρίον, an putas te octode-
 cim annorum semper fore,
 aut eodem animo futurum
 Cheream? Quando ipse
 quidem diues erit, mater
 autem opimas aliquas ac be-
 ne dotatas nuptias ipsi in-
 ueniet, an ille cum, putas,
 meminerit lachrymarum istarum? aut suaviorum, aut ea-
 tiam iurisiurandi alicuius, cum dotem quinque fortassis
 talentorum aspiciet? MVS. Meminerit ille: cuius rei ar-
 gumentum illud utique, quod neque nunc uxorem duxit,
 sed cum à patre cogereetur, ac vim propè pateretur, tamen
 negavit

ἢ ἡρώατο. Μύ. ἡρώα
 αὐτὴ φάσκει, ἀναμύωσ
 εἰ, ἢ Μυσαίου,
 τὸτ.

negavit ducere. MAT.
 Utinam non decipiaris: sed
 tamen admonebo te, Musae-
 rium, aliquando horum.

GILBERTI COGNATI
 ANNOTATIONES.

a PVP LICAE quidem.] τῆ παύδη, ἢ τῆ ἑγέρει, ἢ
 τῆ ἐν ἡρώα. Cognomēta autem Veneris sunt, Pandemus, V-
 rania, ἢ Hortensis. priorum eorum reddit Pausanias cum ali-
 bi, ἢ in praecipue in Bœoticis ἢ Atticis. Apollodorus in lib. de
 Deis, Athenis ait παύδη, vocatam, quod ad forum antiquum
 posita esset, in quo soleret ἢ αὐτὴ δῆμι, hoc est, universus popu-
 lus ad cōcionēs cōfluere, quas ἀγογῆς vocant. Nicander in ter-
 tio Colophoniacō apud Athenensium ait, Solonem παύδη, ἢ ἑ-
 γέρει, id est, eadem dea Veneris constituisse ex proficitarum pe-
 cunia. qua de re leguntur carmina comici Philemonis. ἢ ἑγέρει
 quidam sic appellari autumant, ab ἑγέρει, id est, celo, quod de
 caelo semen igneum cecidisse in mare dicitur, ac natam ē spumis
 Venerem. coniunctione ignis ἢ humoris. Alij putant ex puri ἢ
 sinceri amoris, quasi celestis, ἢ à corporis illecebris alieni si-
 gnificatione dictam volunt. Theocritus in epigrammate semel
 meminit huius Pandemi ἢ Praniæ, de Chrysozana oblatio-
 ne ἢ ἡρώατος ἢ παύδη, ἢ ἡρώατος τῶν ἑγέρει ἢ ἑγέρει, ἢ ἡρώατος
 αὐτὴ ἢ ἡρώατος, ast id est, Hæc Venus hæc Pandemus di-
 nam dicit placans Praniam, castæ oblatio Chrysozana. Pau-
 sanias in Atticis ait, Venerem de loco qui dicitur Horti, Hor-
 tensis cognominatam: hoc est (ut ipse loquitur) ἐν ἡρώατος ἢ
 ἡρώατος: eiusque apud scriptores frequentem mentionem fieri,
 sed sibi huius nominis causam non constare. Ego putaverim ideo
 Venerem eam habuisse cognominis rationem, quod (ut ait in
 primo de Rustica Varro) Venus sit hortis præposita, propter
 generationem. Quin ἢ Nerius, ut est apud Festum, Venerem
 pro oleribus posuit, ut Cererem pro pane, Neptunum pro pisci-
 bus, dicens coquis, Edi Neptunum, Cererem, Venerem: b in
 suamis

summis labris iusiurandum gerentibus.] De amatoribus loquitur, qui Venerem iuranti iusiurandum, nō ex animo. Idem in Rhetorum praeceptore: Ἐὐρεῖ ἐν ἀκροῖς ἀπὸ τῶν χεῖρας. id est, Et semper in labijs summis periurium.

ΑΜΠΕΛΙΣ ΚΑΙ
Χρυσίς.

ΑΜΠΕΛΙΣ ΕΤ
Chrysis.

ΕΙΤΙΣ δὲ, ὦ Χρυσί, μήτε
ζηλοτυπῆ, μήτε ὀργισ-
ταί, μήτε ἱρράπισοί, πο-
τε, ἢ πεικίκερην, ἢ τὰ ἰμωτικά
πρὸς ἑσέω, ἢ ἐπὶ ἱρασῆς ἰκῆ-
νός ὄσιν; Χρυσ. οὐκοῦν ταῦ-
τα μόνον ἱρῶντι, ὦ Ἀμπε-
λί, δάγματα; Ἀμ. νῶν, ταῦτ'
ἀνφ' ὅς θιρμῶ. ἐπὶ τὰ πᾶσα, φι-
λίματα καὶ δακρυῖα καὶ ὄρη-
κοί, καὶ τὸ πολλακίς ἵκερην, ἀρ-
χομῆρον ἱρωτ' ὀσμῆρον, καὶ
φρονιμῆς ἔτι τὸ δὲ πῦρ ὄλον ἐκ
τῆς ζηλοτυπίας ἐσίρη. ὡς, ἢ καὶ
σι, ὡς φῆς, ὁ Γοργίας ῥαπίδ,
καὶ ζηλοτυπῆ, χευσὰ ἔλπις,
καὶ ὄχου ἀπὸ τὰ αὐτὰ ποιεῖν.
Χρυσ. τὰ αὐτά; τί λέγεις;
ἀπὸ ῥαπίδερ μ; Ἀμ. οὐχί,
ἀπὸ ἀνιῶθα, ἢ μὴ πῶς μὲν
νομὸν αὐτὸν βλέποισ. ἐπὶ ἢ μὴ

CHR. Eadem autem? quid
ais? ut ille me percutiat alapis? AM. Non, sed vi sem-
per illi ægrè sit si non ad solum ipsum aspicias: quoniam certè
nisi

ἴρᾳ γέ, τί ἄρ' ἐτι ὀργίζοιτο, εἰ
 οὐ τίνα ἔτερον ἱρασλὸν ἔχοις;
 Χρυ. ἀπ' ἐδὲ ἔχω ἔγωγε, ὁ δὲ
 μάτῳ ἠπλάθει τὸν πλοσιόρ-
 μῳ ἱρᾶν, διότι ἄπως ἰμνημό-
 νησά ποτε αὐτοῦ. Αμ. καὶ
 τὸ ἴδον, τὸ ἀπὸ πλοσιῶν οἷο
 οὐα σπευδᾶν ὡς σὶ. ἔτω γὰρ
 ἐπιτάσσεται μάκρον, καὶ φιλοσι-
 μῶσται, ὡς μὴ ἠπρόδοιν-
 το αὐτὸν οἱ ἀντιραςαί. Χρυ.
 καὶ μὴ οὗτος γὰρ μόνον ὀργί-
 ζεται, καὶ ῥαπίδῃ, διδῶσι δὲ οὐ
 δύν. Αμ. ἀλλὰ δῶσα ἴσθῳ
 τυποὶ γὰρ καὶ μάλα καὶ νυγθῆ-
 βυταί. Χρυ. οὐκ οἶδ', ὅπως
 ῥαπίσματα λαμβάνειν βόθῃ
 μὲν ὁ Ἀμπηλίδιον. Αμ. οὐκ,
 ἀπ' ὡς οἶμα, μεγαλοὶ ἔρωτον
 γίνονται, καὶ εἰ πύθοιτο ἀμ-
 κᾶδαι. εἰ δὲ πεισῶσαι μόνον
 ἔχων, ἀπμαράνται πως ἰ-
 πιθυμία. ταῦτα γὰρ πῶς σὶ,
 ἀκοισμῶν οἷοις ἔτι σιμῶν ἔτασι
 & σὺ δὲ ὀκτωκαθεκαίτης, οἶ-
 μα,

nisi amaret te, cur quæso
 irasceretur etiam si quem
 alium amatorem habeas tu?

CHR. At equidem non
 habeo, ille verò nequic-
 quam suspicatus est diui-
 tem istum me amare, ex eo
 quòd mentionem eius fors
 ite aliquando feci. AMP.

Atque hoc suaue sanè est,
 putare illum à diuitibus ob-
 seruari ac coli te. Ita enim
 maiori dolore afficietur,
 magisq̃ emulabitur & con-
 tendet, ne potiores ipso a-
 pud te sint rivales. CHR.

At verò ille quidem solum
 irascitur, & alapis cadit,
 nihil autem dat. AMP. At
 dabit postea. Nam zelo-
 typi vel maximè dolore, as-
 ficiuntur. CHR. Nescio
 quo pacto alapas accipere
 me vis, ὁ mea Ampeli. AM.
 Haudquaquam ego: sed, ut
 arbitror, maximi amores in-
 de nascuntur, etiam si au-

diat se negligi. Quòd si autem persuasum illi fuerit, se so-
 lum habere te, elanguescet nescio quomodo libido illa. At
 que hæc tibi dico, quæ iam annos viginti totos merem-
 tricium quæstum exercui. Tu verò annos, ut arbitror,
 decem

ἡμῶν, ἢ ἑλπίον δὲ τυγχάνεις.
 ἢ βέβαια δὲ καὶ διυγέθαι, ἢ
 ἑπαδὸρ ποτε, οὐ πάνυ πῶ πολ-
 λῶν ἴτων. ἤρα μὲ Δημόφαν-
 τος ὁ δαναςὶς, ὁ κατόπινοι
 καὶ τὸ Μοικίλης, οὐτὸς δὲ πῶ-
 ποτε πλῖον ὡς τε δραχμῶν
 διδωκε, καὶ ἕξιον ἀποδό-
 της ἔναι. ἤρα δὲ, ὃ Χρυ-
 σί, ἐπιπόλαιον τινα ἔρωτα, ἔ-
 τι ἵποσφῶν οὔτε λακρῶν,
 ὅτι ἀπὸ ὡραίου γυνώσκῃς ἰω-
 τὰς θύρας, ἀπὸ αὐτὸ μόνον,
 οὐκ ἀποδοθε μοι ἰνίσι, καὶ τῶ-
 τος ἴσῃ μακρῶ. ἰσθδὲ δὲ ἰδόν-
 τα ποτὶ ἀπέκλεισθαι, Καλλι-
 αδης ἴδῃ ὁ γραφίς ἐνδορῶν,
 ἡλικα δραχμὰς πηνομφῶς, τὸ
 ἢ πῶ τῶν ἀπῆλθε μοι ποιδορῶ
 σάμψῃ. ἰπὲ δὲ ποτὸ μὲν
 διῆλθον ἡμῖρας, ἐν δὲ ὁ πῶ-
 οίτις ποτῶ, ὁ Καλλιὰς δὲ ἐν-
 δορῶν ἡμῶν, ἰποθερμανόμῃ
 ἢ δὲ τὸ τὸ Δημόφαντος,
 καὶ αὐτὸς ἀναφλέγῃ εἰς τὸ
 πῶμα. καὶ ἰνίσις ποτε, ἀν-
 ὡμῶν τῆρῃς τῶν θύρων,
 ἡλεθῶν ἐτυπῶν, ἡπὲρ δὲ φονό-
 σῃς, ὡς ἴσῃ ἔγνω τῶν ἰδῆτα,
 ἀπαν-

cunctabat, minabatur se occisurum esse, lacerabat vestem,
 D d d d omniaq;

decem & octo nataes, aut
 pauciores etiam. Quod si
 autem vis, narrabo etiam
 que mihi acciderunt aliqua-
 do, non aded multos, ante
 annos. Amabat me Demos-
 phantus, scenerator ille, mo-
 mentaneo ac leui quodam
 amore, neq; ingemiscens, ne-
 que lachrumans, neq; etiam
 intempestiuè ac sera nocte
 ad fores veniens, sed illud
 solum, interdum dormiens
 mecum, idè etiam post lon-
 gum interuallum. Postea-
 quam autem venientem ali-
 quando exclusi (nam tum
 Calliades pictor intus erat,
 datis decem drachmis) prin-
 cipio quidem abiit, verbis
 me infestatus Postquam au-
 tem multæ dies iam transi-
 issent, neque ego ad illum
 mitterem (rursus autem tum
 Calliades intus erat) incale-
 scens tum tandè Demophan-
 tus, etiam ipse ad rem in-
 flammatur. Atq; adstans alio
 quando, cum ianuam obser-
 uasset apertans, flebat, per-

ἀπαντα ἰποία· καὶ τέλῳ, τὰ
 λαύων δούσ, μόνῳ ἔχον ὀκ.
 τὸ ὄλος μίωας, ἢ γὰρ δὲ αὐ-
 τῷ πᾶσι ἀπαντας ἐπιγιν, ὡς ἕ-
 πὸ φαρμάκων ἐκμήνα αὐ-
 τόν· τὸ δὲ ἰῶ ἄρα ἰηλοτυπία,
 τὸ φάρμακον, ὡς, ὁ Χρυσί, ἢ
 σὺ γὰρ ἐπὶ τῇ Γοργίαν τῷ αὐ-
 τῷ φαρμάκῳ. πλῆσῳ δὲ ὁ
 θανάσιον ἔσσα, ἰῶ τι ὁ πατήρ
 αὐτῷ πεδθῃ.

omniaq̄ faciebat. Et postre-
 mum talento dato habebat
 me solus totos octo menses.
 Vxor autem ipsius cunctis
 dicebat, medicamentis à me-
 ipsum ad insaniam redigi. At
 hoc igitur medicamentum
 zelotypia erat. Quare, ὁ
 Chrysi, & tu viere contra
 Gorgiam eodem medicamē-
 to. Porro diues adolescen-
 tulus hic erit, si quando patrem ipsius mori contingeret.

ΔΟΡΚΑΣ, ΠΑΝ-
 νυχίς, Φιλόστρατος &
 Πολέμων,

DORCAS, PAN-
 nychis, Philostratus,
 Polemon,

Α Πολάλαμψ, ὃ λεκ-
 τημίνυ, ἀφλάλα-
 μψ. ὁ Πολέμων ἀ-
 πὸ τῆς στρατίας ἀνέστρεψε πρὸ
 τῶν, ὡς φασιν, ἰάρακα ἢ ἰ-
 γὼ αὐτόν, ἐφείδα πρὶ πόρ-
 φυρον ἰμπροπημένον, καὶ
 ἀκολέθους ἅμα ποδῶ, ἢ οἱ φί-
 λοι, ὡς ἔδωρον, σιωθερον ἐπὶ
 αὐτόν, ἀσπασόμενοι. ἐν το-
 τούτῳ δὲ τὸν θεράποντα ἰ-
 δούσα, κατόσιν ἰόμυ-
 νον, ὃς σωμαποδιδυμικῆ
 μετῷ

P Erymus, ὁ hera, πε-
 rymus. Polemon ex
 militia reuersus est,
 diuitijs onustus, vt aiunt.
 Vidi autem & ego ipsum
 sago purpura praetexto &
 fibulato indutum, & seruos
 pedisequos vnά cumeo mul-
 tos. Ac amici vt aspexerunt,
 concurrebant ad ipsum, sa-
 lutaturi videlicet. Intea
 res autem seruum con-
 spicata à tergo sequentem,
 eum qui cum ipso profectus
 fuerat,

DIALOGI MERETRICII. 419

ἦν αὐτῷ, ἠρόμην, ἢ ἀπὶ μοι,
 ἔφην, ὃ Παρμύων, ἀσπα.
 μόνῃ πρότερον αὐτόν, πῶς ἂν
 μὴ ἐπράξατε, καὶ εἰ τι ἄξιον
 τῶν πολέμων ἔχουσαν ἴκαν
 ἀηλθετε. Παν. οὐκ ἔσθ' τῷ
 ἔσθ' ὄντος, ἀπὶ ἰκάνη, ὅτι κῆρ
 ἰσθ' ὄντος, πολλὴ χελεύς τοῖς
 θεοῖς, καὶ μελλισα τῷ ξυρίῳ
 Διὶ, ἢ Ἀσπασπάρτα. ἢ δὲ
 σποῖνα δὲ ἰπποθάντο ἀὰ τί
 πρῶτοι, καὶ ἔσθ' ἔστι. εἰ δὲ
 καὶ τὸ πείθειμας, ὡς καὶ
 ἀλάκρην ἢ ἀὰ ἰμύμνη ἢ Πο.
 ἰμύμνη, ὃ μνηορὼν παρὰ
 πολλῶν. Δορ. πῶς ἂν ὄντος
 ἐν ἀρχῇ ἅπαντα, πῶς δὲ σὲ
 ἐν ἀρ. ἔπον, ἀπὶ ἀ' ἰκάνη ἰμ
 βολομὴν ἀπ' αὐρ. ἐπὶ πρὸς γὰρ
 Παρμύωνα ὄντος ἠρξάμην, ἢ
 πῶ, ὃ Παρμύων, ἰσθ' ὄντος τὰ
 ὄντα ἰμύμνη ἀὰ ἰμύμνητο ἢ
 κλημύμνη μὴ ἀ λακρὼν, ἢ
 μάλα, εἰ τις ἐληλθε ἐν τῷ
 μέγιστος, καὶ σποῖνὸς τὴν ὄντος
 ἰληγόντος, ἰσθ' ἀρὰ δὲ τὸν τὰς
 πῶμας, καὶ τὰς δὲ ὄντος ἐπὶ ἄλλοις,
 ἢ

fuerat, interrogabam, ac, Dic
 mihi Parmeno, inquietabam,
 salutato priu. ipse, quo pa-
 cto nobis egesti? Quāquod
 opera precium bellorum con-
 secuti, huc reuertii estis?
 PAN Non decebat hoc sta-
 tim, sed illa primū, Quod
 quidem seruati estis, multa
 dijs grata, & in primis lo-
 ui hospitali, & Mineruæ mi-
 litari. Ceterūm h-ra sem-
 per rogitare solebat quidnā
 agereus, & vbi essetis Quod
 si autem etiam hoc addidis-
 ses, quod & la-hrumaretur,
 & mentionem Pol-emonis
 faceret semper, fauēs id sue-
 rat mul. ὃ DOR. Prafa-
 ta equidē sum statim à prin-
 cipio cuncta hęc: ad te au-
 tem non putauī o; us esse, veā
 rūm illa dicere volui, quæ
 audiui. Nam ad Parmenonem
 e-ritē ita incipi: Eccu-
 bi, Parmeno, tinnierunt vo-
 bis aures? Semper enim remi-
 niscabatur vestri hera cū la-
 chryms, & maxime si quan-
 do ex pugna venerat quispiam,
 multiq; mortui esse diceban-
 tur, euellēbat sum crines, & pectus
 percutiebat, & lugebat

καὶ ἰσχυρὰ πρὸς τὴν ἀγγε-
 λίαν ἐκείνην. Παν. εὐχόμενος
 Δορκὰς, οὕτως ἔχεν. Δορ.
 ἄτα ἔξῃς, μὴ τὸ πονηρὸν ἐπέ-
 κληθῆναι, ὃ δὲ πονηρὰ λαμπρῶς,
 φησὶν, ἀντιφασίαν. Παν.
 οὕτω λέγει ὁ Θεός, οὐδὲν πρὸς
 πᾶν, ὡς ἐμίμητό μοι ὁ Πολέ-
 μων, ἢ ἐπέθετο, ἢ ἔθηκεν ἰσχυ-
 ρὰ λαλαβῆναι. Δορ. καὶ μετὰ
 ποσὰ τοιαῦτα ἔλεγε. τὸ γοῶν
 ἐφ' ἄλλων ἐξήγαγε, πᾶσι δὲ
 ποσὰ, χρυσὸν, ἰσχυρὰ, ἀκολού-
 θως, ἐλέφαντα· τὸ μὲν γὰρ ἀρ-
 γύριον μὴ ἀειδίμω ἀργύριον αὐ-
 τὸν, ἀλλὰ μιδίμω, ἀπὸ μὲν
 πρῆμνον ποσὸν ἐμιδίμω.
 εἶχε δὲ καὶ αὐτὸς Παρμηνίων
 διακτύλιον ἐν τῷ μικρῷ δακ-
 τύλῳ, μέγιστον, πολλὸν ὄνον, καὶ
 ψῆφον ἐν δειδύλῳ τῷ τετραγώνῳ
 ἕασα δὲ οὐδ' αὐτὸν ἐδίδου ἅ-
 μοι διηγήσασθαι, ὡς τὸν Ἀλ-
 κιδίουτον, καὶ ὡς ἀπίσταναρ
 Τηελάτων ἴνα, καὶ ὡς διήτρι-
 ψον

rubebatque supernè. Reliqui autem ipsum, cum adhuc para-
 ret mihi digere quo pacto Alim transissent, et ut occi-
 dissent Tiridatem quendam, et quomodo versatus ipse
 Polemonem

ad unumquodque nuncium.
 PAN. Rectè Dorcas ita
 decebat. DOR. Deinde
 non multò post interroga-
 bam illa quoque ordine. Ille
 autem: Admodum splendi-
 dè, inquit, reuersi sumus.
 PAN. Ita autem etiam il-
 le, nihil prefatus quòd me-
 minerit mei Polemon, aut
 desiderio affectus fuerit, aut
 optauerit saluam atque in-
 columem me uerum depre-
 hendere? DOR. Atque
 adeò multa huiuscemodi dis-
 cebat. Quod igitur caput
 rei est, narraui diuitias multas,
 aurum, vestes, seruos,
 ebur. Nam argenti quid-
 em afferre ipsum dicebat
 non ad numerum, sed ad
 mensuram, multos uidelicet
 medimnos plenos. Habebat
 autem et ipse Parmenio an-
 nulium in digito paruo maxi-
 mum, ac multangulum, la-
 pillusque in crustis in eo erat
 ex tricoloribus illis quidam,

ψν ὁ Πολέμων ἐν τῇ πρὸς Πι-
 σίδας μάχῃ, καὶ ἀπίσραμόν
 σοι ταῦτα περὶ γυλιόσα, ὡς
 περὶ τῶν παλινταρ σκίψαιο.
 εἴ γὰρ ἰλθῶν ὁ Πολέμων, ἤξει
 γὰρ πάλιν, ἀρσισάμην ὅτις
 γυλαίμους, ἀναπυθόμεν,
 εἴροισι Φιλόστρατον ἔνδορον παρ'
 ἡμῖν, τί οἶα ποιήσασιν αὐτόν;
 Παν. ἐξουσίκαμην, ὦ Δορ-
 κὰς, ἐκ τῶν παρόντων σωτή-
 ρειον ἔτι γὰρ τῶτον ἀρσισάμην
 ψα καλὸν, ἰαλαῶν ἔναρχος
 διασκότα, καὶ τὰ πάλαι ἐμπο-
 ρον ἔντα, καὶ πολλὰ ἐπισχυβί-
 μων. ἔτι Πολέμων αὐτοῖσιν
 ἔπανήκοντα, χέουσιμον, μὴ
 παραδ' ἐχέωσιν πρὸς τὴν γὰρ
 καὶ γυλιότυπος ἔστι, δε καὶ
 πρὸς τὴν γὰρ ἔτι πολλὴ ἀρσισάμην
 ἴω, νυθὴ τί ἐκ αὐτῶν ἐκείνος ποι-
 ἴσασιν; Δορ. ἀπὸ καὶ πρὸς ἔρ-
 χεται. Παν. ἰκλιδόμα, ὦ Δορ-
 κὰς, ὑπὸ τῆς ἀρείας, καὶ πρὸς
 μω. Δορ. ἀπὸ καὶ Φιλόστρα-
 τος πρὸς ἔρχεται. Παν. τίς ἄρσισάμην
 μω; πῶς αὐτῶν ἡγυῖα καταπίοι;
 Φι.

non putes illum facturum?
 DOR. At etiam accedit. PAN. Deficio, ὦ Dorcas, consi-
 lij inopia, ac tremo. DOR. Sed ὁ Philostratus accedit.
 PA. Quæ igitur fiam? quomodo me autem terra abforbeat?

Polemon in pugna contra
 Pisidas esset: ac curriq̄ue do-
 tum, ut hæc tibi renunciass-
 rem, ut quid de omnibus re-
 bus faceres, deliberares ipsa
 tecum. Nam si veniens Po-
 lemon (veniet enim hauddu-
 biè postquam à se notos ac
 salutantes illos amoverit)
 ac resciscens, deprehende-
 rit Philostratum apud nos
 intus, quid putas quæso fa-
 cturum ipsum esse? PAN.
 Inueniamus Dorcas ex re
 presenii tuum consilium, at-
 que salutem aliquam. Nam
 neque hunc ablegare hone-
 stum furris, ut qui talentum
 nuper dederit, ὁ præterea
 mercator quoque est, ὁ mul-
 ta pollicitus: neque rursus
 vile, Polemon talem ac
 tantum redeuntem non res-
 cipere. Nam præter hæce-
 tiam zelotypus est: ὁ cūm
 pauper adhuc intolerabilis
 adeò fuerit, quid nunc

Φι. τί οὐκ ἴσθης ὁ Παννυχίς;
 Παν. ἄνθρωπε, ἀπελόγησθε
 μὲν οὐδὲ χάρις Πολέμων, χεῖρ
 ν. Ὁ φανείς. Πο. οὐτ' οὐκ
 τίς ἄλλο ὁ πρῶτος ἄνθρωπος; σιω-
 πᾶς; ἢ οὐκ οἶσθ' ὁ Παννυχίς, ἰ-
 γὰρ δὲ περιπατῶν ἐν Πυλῶν
 διέπλω ἰπαρόμενος ἰσὶ τοῖς
 αὐτῶν ζωῶνα ἢ δίκαια μὲν
 τοῖς αἰποῦθα, καὶ τοῖς γὰρ ἐν ἑ-
 χθῶν ἔτι γὰρ ἀρπαδομένη
 ὑπὸ σοῦ. Φι. οὐδὲ τίς ἄλλο
 βέλτερος; Πο. ὅτι Πολέμων ὁ
 Στρεφὸς Πανδίωνος φουδῆς,
 ἀκούσας, χιλιάρχου τὸ πρῶ-
 τόν, νῦν δὲ ἐξαναστῆσας πρῶ-
 ταισχιδίαν ἀσπίδα, ἰραδίης
 Παννυχίδος, ὅτι ἕλκεν ἔτι
 ἀνθρώπινα φρονῆν αὐτοῦ.
 Φι. ἀλλὰ τὰ νῦν ὠξυαγῆς,
 Παννυχίς ἰμὴν δὲ, καὶ τάλαν-
 τὸν ἄλλοις; λέγεται δὲ ἕδω
 καὶ ἔτερον, ἐπὶ δὲ τὰ φορ-
 τία διαθροῦσα. καὶ νῦν ἀνα-
 δόξοι μοι, ὁ Παννυχίς, τῶν δὲ
 παρ' Οδρυσῶν χιλιάρχου ἔσθ'.

Δορ.

PHIL. Quid? cur non po-
 tamus, Pannychi? PAN.
 Perdidisti me, ô homo. Tu
 verò salve Polemon, post
 longum aded oculis oblatas
 iteram meis. POL. Hic-
 ce igitur quisnam est, qui
 huic ad nos accedit? taces?
 Euge abi, ô Pannychi. Ego
 verò ex Pylis mira quantum
 diem huc aduolavi, appro-
 perans videlicet ad istam
 mulierem. Ac merito sanè
 hæc mihi accidit, tibi que
 aded gratiam habeo: neque
 enim posthæc amplius abs te
 diripiar. PHIL. Tu verò
 quisnam es, boe vir? PO-
 LEM. Nimirum audis, quod
 Polemon ego, Steriensis il-
 le, ex tribu Pandionis, quis
 Tribunus militum à princi-
 pio sui, nunc autem totius
 dur legionis, amator Pan-
 nyhidis, cum eam adhuc
 humana sapere putarem.

PHI. At nunc Tribuns, Pan-
 nyhis hæc mea est, talen-
 tumque à me accepit. Accipiet autem & alterum iam, ubi os-
 terea seu merces distraxerimus. Ac nunc Pannychi, seque-
 re me, istum autem apud Odrysas Tribunatum gereve sines.

DOX.

Δορ. ἰδὼθ' ἄρα μὲν δεῖ καὶ ἀποθεθεῖαι, ἢ ῥ' ἰθὺς Παν. τί-
 ποῖω Δορκάς; Δορ. ἰσχυραὶ
 ἄμανορ, ὄργιστο μὲν ἔχ' οἶον
 τι πρῶτον Πολέμονι, καὶ μάλ-
 λον ἰπιταθεῖται Ἰηλοῦ πῶρ.
 Παν. ἔθελαι, ἄσι μὲν. Πο.
 ἀπὸ πέλιζω ἕμιρ, ὅτι τὸ ἔ-
 σωθ' ἰσχυρὸν τὴν μὲρ, ἢ μά-
 λον ἰσχυρὸν τὸν φόνον ἰσχυ-
 ροῦ μασμῶ. Ὁ παρμῶν. τὸς
 Θρακας, ὃ Παρμῶν. Παν.
 ἰπλοισμῶν ἡκον ἰμφράξαν.
 τὸς τὸν σφωπὸρ τῆ φελλαγι.
 Πο. ἐπὶ μετῶν μὲν τὸ ὄλι-
 τικόν, παρ' ἐκὰς τῶν οἰ σφω-
 δονῆται καὶ ἰσχύται, οἱ δ' ἄλ-
 λοι κατόπιρ. Φι. ὡς βρεφν
 δίοις ταῦτα, ὃ μισθοφόροι ἡμῶν
 λέγεις, καὶ μορμολύιδ. σὺ δ' ἔ-
 ἀλεπρῶνα πῶποτι ἀπέντα-
 νας, ἢ πόλεμον ἔδιδας, ἰρμμά-
 τιστ' ἰφρόρδε, ταχά διμοιεί-
 τες ἄρ, ἵνα καὶ τῶ πωσχαί-
 σωμαῶσι. Πο. καὶ μὲν ἔσχε μτ'
 ὄλιζον ἰσχυρὸν πωσιόντας
 ἡμῶς

DOR. Libera hæc quidem
 est, sequeturque non, nisi volet.
 PAN. Quid faciam Dor-
 cas? DOR. Intrò ire mea-
 lius. Nam Polemoni adesse
 irato, haudquaquam facile
 aut tutum est, & magis in-
 cendetur emulando. PAN.
 Si placet, eamus intrò. PO.
 At prædico vobis, quòd ho-
 die postremum potabitis, aut
 ego frustra adsum, tantis ca-
 dibus exercitatus. Thracas
 huc Parmeno. PAR. Ar-
 mati adsunt, eimgentes an-
 giportum phalange. Ac in
 fronte quidem, qui grauis ar-
 maturæ sunt, in utroque aus-
 tem latere funditores & sas-
 gittarij, cæteri à tergo loca-
 ti. PHIL. Tanquam insan-
 tibus nobis hæc, ò stipendia-
 rie, minitaris, ac larvis ne-
 quicquam nos territas. An
 tu verò vnquam gallum ali-
 quem gallinaceum occidisti?
 aut etià bellum vidisti? Cas-
 stellū, vt multū, præsidio te-
 nuisti, fortasse dux manipularis
 quispiam, vt tibi hoc interim
 gratificando concedam. P O L. At verò scies paulò post,
 vbi nos acie in dextrum conuersa aduentare spectabis, armis
 Dddd 4 resalen.

ἡμᾶς ἐπὶ λόγῳ θεάσῃ, σίλκον.
 τας δὲ ὄπλους. Φι. ἤκειτι μό-
 νον συσκευασμένοι ἐγὼ δέ,
 καὶ Τίβυς οὗτ' ὅ, μόν' ὅ φῆ
 οὗτ' ὅ ἐπαύει μοι, βάλλοντον
 ἡμᾶς λίθοις τὴ καὶ ὄστρακοις,
 οὕτω διασπιδάσωμεν, ὡς μὴ
 ἴ, ὅσοι οἰχοῖσθε, ἔχοιτε ἀδύνα.

resplendentes. PHIL. Ad-
 uentate modò conferri atq̄
 instructi. Ego verò & Ti-
 bys iste (nam hic solus me
 sequitur) iaciendo cùm sa-
 xis, tum testis ostraceis, ita
 dispergemus, vos, ut neq̄ quòd
 veriamini, scire tum possitis.

ΧΕΛΙΔΟΝΙΟΝ

Ἐ Δροσῆ.

CHELIDONIUM

& Drose.

ΟΥκ ἔτι φοιτᾷ παρὰ
 σὲ, ὦ Δροσῆ, τὸ μα-
 ράκιον ὁ Κλινίας; ἢ
 φῆ ἰώρακα πολὺς ἤδη χρό-
 ν' ὅ αὐτὸν παρ' ἡμῶν. Δρο.
 ἔκ ἔτι, ὦ Χελιδόνιον ὁ φῆ δι-
 δάσκαλος αὐτὸν ἄρξει μηκέτι
 μοι πείσειν. Χι. τίς οὗτ' ὅ;
 μὴ τι τὸν παιδοτρέφην Διότι-
 μον λέγεις, ἐπὶ ἡκρότος γε φέ-
 λ' ὅ μοι. Δρο. ἔκ, ἀλλ' ὁ ἡμῶν
 κισσὸς φιλοσόφου ἀπλότῳ
 Αἰσαίνῳτ' ὅ. Χι. τ' σκνθρο-
 πὸν λέγεις, τὸν διασὺν, τὸν
 βαθυπέγωνα, ὅς ἔστι μετὰ τ'
 μισραίων πτεπατῶν ἐν τῇ
 ποικίλῃ. Δρο. ἐκάνορ φημι
 τὸν

Non amplius venti-
 tat ad te, Drose
 adolescentulus ille
 Clinias? Non enim vidi lon-
 go iam tempore apud vos ia-
 psam. DRO. Non am-
 plius, Chelidonium. Nam
 praeceptor prohibuit ipsum
 amplius ad me accedere.
 CHE. Quinam iste? num
 exercitorem istum puerorum
 Diotimum dicis? Nam is cer-
 te amicus mihi est. DRO.
 Non, sed perditissimus iste
 philosophorum Aristaneus.
 CHELID. Tetivcum i-
 stum dicis & hirsutum, pro-
 funda barba, qui cum ado-
 lescentibus consuevit deambulare in porticupicta? DRO. Il-
 lum

τὸν ἀλαστονα, ὃ λέγεται ἐπι
 δοίμι ἀπρόμυθος, ἐκτόμυθος
 ἢ πάζωνος ὑπόδημιος. Χι. τί
 παθὼν θ' ἰκάνουσι, ὡσαύτως
 πῶς τὸν Κληδία; Δρο. οὐκ
 οἶδα, ὦ Χιλιδόνιον, ἀλλὰ μη-
 δεποτε ἀπέκοιτός μου γρόμην
 νος, ἀφ' οὗ ζωακὶ ὀμιλήσῃ
 ξάω, πρῶτον δὲ ὁμίλησέ μοι,
 τριῶν τῶν ἐξ ἡμερῶν, ἢ
 ἢ πεσῆλθε τῶν εὐροπῶν. ἰπέ
 ἢ λυώμεν, ἢ οἶδα δὲ, ὅπως
 τί ἴπαθον ἰπ' αὐτῶ, ἔπιμψα
 τῶ Νουείδα, πειρακισμοί-
 νη αὐτὸν, ἢ ἢ ἀγορᾶ στυπ-
 βουτα, ἢ ἢ παιδίον. ἢ ἢ πει-
 παλῶτα, ἔφυ ἰδοῦσι, μὲν
 ἢ ἢ Αἰετάντες, νύσσα πορρῶ,
 ἰκάνον δὲ ἰρθεῖάσυντα, ἢ ἢ
 τω ὄρῳ, καὶ μηκέτι παρρη-
 κῆν ἢ ὄφθαλμόν. ἢ ἢ ἰθάδι-
 ζον ἢ ἢ αἰς τῶ πόλι. ἢ ἢ ἢ
 χι. τὸ Διπύλου ἀκοιθῆσιν,
 ἰπέ μὴ δὲ ὄλως ἰπρῶτον, ἢ
 πανύκην, οὐδὲν σαφὲς ἢ
 παγῆς

lum equidem, vanum iacta-
 torem, quem utinam pessimè
 perire videam, barba tractū
 à carnifice. CHE. Quid
 autem accidit illi, cur talia
 persuaderet Clinia? DRO.
 Nescio, Chelidonium. Sed
 cum antea nunquam ullam
 noctem intermiserit quum me-
 cum dormiret, ex quo rem
 cum muliere habere cepit
 (primùm autem mecum has-
 bere cepit) tribus istis die-
 bus proximis ad angipors-
 tum hoc ne unquam access-
 sit quidem. Postquam au-
 tem ex eo contristari cepi
 (nam nescio quo pacto mi-
 hi ægrè quiddam ob illum
 accidit) Neuridem misi, quæ
 illum circumspiceret, aut
 in foro commorantem ali-
 cubi, aut in palestra. Ea
 autem rediens, deambulans
 rem vidisse se ait eum Ari-
 staneto, atque innuisse illi à
 longè. Illum autem erubus-

isse, deiectis in terram oculis, neque aspicere amplius ad ipsam voluisse. Atque exinde ambos ad urbem iisse. Ipsa verò ad Dipylum usque secuta, cum ille prorsus neque conuerteret sese, domum redijt, nihil planum aut certum habens

παρῆλαι ἔχουσα. πῶς με οἷα
 διαγὰρ τὸ μὲν τὰ ταῦτα οὐκ
 ἔχουσα ἀκούσαι, ὃ, τι μοι πτε-
 ρωνθεν ὁ μακρὰ κίον; ἀλλὰ
 μὴ ἐλθῆσά τι αὐτόν, ἔλε-
 γον ἢ τινὸς ἀλλυῖς ἠρσώδη,
 μισήσας ἐμὴ, ἀπ' ὁ πατὴρ
 ἀνέκλυτον αὐτόν. ποικί-
 τοιαῦτα ἔσπερον. ἦ δὲ δὲ
 περὶ δάκλυ ὄψιαρ ἔκρυ ὁ
 Δρόμων, τὸ γραμμωτοῖον
 τουτὶ παρ' αὐτῷ λομίζω. ἀ-
 νάγνωθι λαβοῦσ', ὃ Χελιδό-
 νιον; οἶδα γὰρ ἀπὸν γράμ-
 ματα. Χρ. φέρ' ἰδωρὸν τὰ
 γράμματα, οὐ παλιν ἔφῃ,
 ἀπ' ἐπιστομῆς, ἀνλοῦ-
 τα ἰσαξίον τινα τῷ γραφῶ.
 τ' ἄλλο δὲ, πῶς μὴ ἐλίη-
 σάσι, ὃ Δροσὴ, τὸς θεῖς ποῖς.
 μα μάρτυρας. Δρο. αἰ, αἰ,
 τάλαρ, ὃ δὲ τὸ χάριον πρὸς
 γραφε. Χρ. καὶ νῦν δὲ ἵκατὰ
 μῖσθ', ἀλλὰ κατὰ ἀνάγκη
 ἀπὸ μαίον ὁ πατὴρ γὰρ Αει.
 εἰσὶν τὸ παρὶ δὲ κί με ἔπιλο-
 φῆν

quod renunciaret. Quo me
 igitur pacto post illa tum
 affectam putas? quæ conie-
 cturam facere nusquam po-
 teram, quidnam esset quod
 adolescenti huic accidisset:
 sed ita mecum dicebam:
 Numnam ægrè illi aliquid
 feci? aut numquam aliam
 amat, me profusus? aut num
 pater veuit ipsum? Mul-
 ta adeò huiusmodi mecum
 ipsa volebam. Porro au-
 tem circa multam vespere-
 ram venit Dromo, literas
 has ab alio afferens. Acci-
 pe Chelidonium, ac lege.
 Scis enim literas videlicet.
 CHE. Age videamus. Ac
 litera quidem ipse non ad-
 modum planè scripta, sed
 incompòsita, & malè co-
 agmentata, properantiam
 quendam scribentis indi-
 cant. Sic autem sonant: Quo
 quidem pacto amàrim te,
 mea Drose, testes facio
 deos. DRO. Væ vae mi-
 serè mihi, neque salutationem à principio adferibit. CHE.
 Et nunc autem non odio aliquo, sed necessitate coactus
 deserò te. Nam me pater Aristeneto tradidit, ut philo-
 sophia

φῆν αὐτῷ, ἡ ἀκύνος, ἡ μάθη δὲ
 τὰ καθ' ἑμᾶ. ἅπαντα, παύω
 ποτὰ ἐπιτιμῶσι μοι ἀπρῆπις
 ἄνα λῆζωρ ἰταίρα σιωπῆσαι,
 Ἀρχιτέλους καὶ Βρασικλέας
 ἕρῃ ὄντα πολὺ δὲ ἄμενον
 εἶναι, τὴν ἀρετὴν περιμᾶν δ'
 ἰδοῦναι. Δρο. μὴ ἄρα τι γινώσκεις
 καὶ δὲ ὁ λῆρ ὅτι κἄν ὅ, τοιαύ-
 τα παιδῶν τὸ μαρτύριον.
 Χι. ὡς ἀνάγκη παθεῖν αὐτῶν
 τῷ παρακοινοῦ δὲ ἀκρεῖως
 παραφυλάσσωρ. ἢ ὅλως, εἰ δὲ
 προσλήψωρ ἄτω εἰδὴ εἰξί-
 σῃ, ὅτι μὴ κἄν ἂν ἂν σαφὸς
 νοίμι, καὶ πάντα παθεῖν αὐ-
 τῷ, ὅσυχῆται πάνυ ὀδύ-
 μονα ἰσοθαί με, καὶ ἰνὰ τὸν
 κατοχήσασθαι, τοῖς πόνοις πε-
 ριχυμνασμεθῶρ ταῦτά μοι μὲν
 αἰς ἔγραψα, ὑποκλήψασ' ἐμου.
 τὸν οὐδὲ μοι ὀντοχῆ, ἢ μίμ-
 νισσο Κλαίου. Δρο. τί σοι
 φλοῦ ἐπιστολῆ, ὦ Χελιδόνιον;
 Χιλιὰ, τὰ μὲν ἅπαντα, ἢ ὅτι

Σκν

ante præexercitatum. Hæc tibi vix adeò scripsi, me ipsum
 suffuratus paululùm. Tu verò feliciter mihi vale, & me-
 mineris Clinia. DRO. Quid igitur videtur tibi epistola
 hæc, Chelidonium? CHE. Quod ad cætera quidem attinet,
 a Scylhi-

sophia dem apud illum o-
 peram. Atqui ille (cognos-
 uit enim cuncta quæ ad nos
 pertinent) multis admodum
 obiurgavit me, inhonestum
 esse dictitans, cum meret-
 rices rem habere me, Archi-
 telis & Erasicleæ filium.
 Longè enim melius esse,
 virtutem anteponeere volu-
 ptati. DRO. Vt nunquam
 ad maturitatem perveniet
 augator ille, qui talibus a-
 dolescentem instituit. CHE.
 Quamobrem necesse mihi
 est parère illi. Assequitur ez-
 nim me, diligenter ubique
 observans: & in summa, ne
 aspiciere quidem alium quen-
 quam præter ipsum solum
 mihi licet. Quòd si verò
 temperanter & pudicè vi-
 uam, ipsiq; per omnia obz-
 temperem, pollicetur proxi-
 mus beatum fore, præclarum-
 que ac fortem me redditu-
 rum esse, laboribus ad hoc

Σκυθῶν ῥῆσις, τὸ δὲ μίμνηθε
 Κλινίη, ἴχε τινα ἀπολοιοποι
 ἱππία. Δρο. ἡμῶι οὕτως
 ἔδοξεν ἀπόνημα δ' οὐδ' ἰπὸ
 τῷ ἔρωτι. ὃ μὲν τοι Δρόμων
 ἔφασκε παύσασθαι τινα. ἔ-
 νου τὸν Αἰσάιντορ, καὶ ἰπὶ
 πεφάση τῶν μαθηματῶν,
 σωμῆσαι τοῖς ἀρωατάοις τῶν
 νῆων, καὶ ἰδίᾳ λογοποιεῖσθαι
 πρὸς τὸν Κλινίαν, ἱποχίσεις
 τινὰς ὑποισχνύμενον, ὡς ἰσό-
 θεον ἀφραγῆς αὐτόν. ἀλλὰ καὶ
 ἀναγιγνώσκου μετ' αὐτῷ ἔρω-
 τικὸς τινὰς λόγους τῶν πα-
 λαιῶν φιλοσόφων πρὸς ἑμα-
 σθητὰς, καὶ ὅπως, περὶ τὸ μέ-
 γαλιόν ὄπην, ἀπέλαθ' καὶ τῷ
 πατρὶ τοῦ Κληνίου Κατιρέην
 ταῦτα Χ. ἰχελῶ, ὃ Δρο-
 σὴ, γασπίσαι τὸν Δρόμωνα.
 Δρο. ἰχάσπριθ, καὶ ἄνω δ'
 νότυ ἰμός ὄπην ἡκνισαί φθ'
 ἡχῆσθαι ὅτις Ναυίδθ. Χ. ἰ-
 θάρρα, πάντα ἔσαι καλῶς. ἰ-
 γὼ δὲ καὶ ἐπιγράψω μοι δουρῶ
 ἰπὶ

a Scythica, ut aiunt oratio :
 illud autem, memineris Cli-
 nia, spem quandam adhuc
 reliquam praefert. DR.
 Etiam mihi ita videtur. PRO
 inde pecco amore. Cates-
 rum Dromo dicebat etiam
 pederastem quendam esse
 Aristenetum, & prae-textu
 doctrinae consuetudinem ha-
 bere cum pueris venustis-
 simis, & priuatim oratio-
 nem habere cum Clinia, pol-
 litationes quasdam faci-
 endo, quod videlicet dijs
 similem illum redditurus
 sit. Quin & amatorios
 quosdam sermones philoz
 sophorum veterum ad dis-
 cipulos suos idem, inquit,
 cum illo legit, & insum-
 ma, totius circa adolescen-
 tem est. Interminatus au-
 tem etiam est, patri Cli-
 niae ista se dicturum esse.
 CHE. Oportebat, Drose,
 Dromonem ipsum inescare,
 ac lautius paulo accipere.

DR O. Inescavi hominem, & praeter hoc autem etiam
 meus est. Nam & ille gustauit Nauridem. CH. Bonum ani-
 mum habe : omnia recte fiunt. Ego vero etiam inscribere in
 pariete

ἐπὶ τοῦ τοίχου ἐν Κεραμακῷ,
 ἔρθα ὁ Ἀρχιτέλης ἔσθ' ἐπι-
 πατῆρ, Αἰσαίνετ' ὁ Σφραθά
 ρα Κλαρίαρ, ὡς ἢ ἐκ τήτου
 τι σὺ σφραμῆν ἢ παρὰ τοῦ
 Δρόμων' ὁ Σφραθῶ. Δρο.
 πῶς δ' ἄρ' ἰδοίς ἐπιγράφα-
 σα; Χε. τῆς νυκτὸς, ὦ Δρο.
 σὴ, ἀνδρακα ποθὲρ λαβοῦ'.
 Δρο. εὔγε, σὺ σφραμῆν μόνον,
 ὦ Χελιδόνιον, κατὰ τ' ἄλλας
 ζῶν' ὁ Αἰσαίνετ'.

pariete volo in Ceramico,
 ubi Architeles deambulare
 solet: Aristaneus corrum-
 pit Cliniam, ut ex hoc quo-
 que aliquid concurrat ac fa-
 ciat ad delationem Dromo-
 nis. DRO. At quomodo
 id clam facies, ne deprehen-
 daris? CHE. Noctu, Dro-
 se, carbone alicunde sumpto.
 DRO. Rectè sanè. Com-
 milita modò, atq; auxiliare,
 mea Chelodonium, aduersus

arrogantem ac vanum istum Aristanetum.

GILBERTI COGNATI
 ANNOTATIONES.

[ἢ δὲ Σκυθαῖον φῆσιν, id est,
 Scytharum oratio. eo autem proverbij vice vsitur Lucianus,
 tum hic tum alijs aliquot locis: ὁ Aelianus in epistolis. Græ-
 ci autem quicquid agreste, quicquid barbarum ac sæuum in-
 telligi volunt, id Scythicum appellant. Diogenes Laërtius in Vi-
 tis philosophorum, putat hoc proverbium natum esse ab Ana-
 charsidis asperitate. Nam is Scytha natus, inter celebres phi-
 losophos habitus est Athenis. Sentit autem Lucianus hic in
 calce literarum, fuisse quiddam mitius dictum,
 reliqua nihil præ se ferre hu-
 manitatis.

ΤΡΥΦΑΙΝΑ ΚΑΙ
Χαρμίδης.

ΤΡΥΦΑΙΝΑ
& Charmides.

ΕΤαῦταρ δὲ τις παρα-
λαβὼν, πρὸς δραχ-
μὰς τὸ μίθωμα δὶς
καθόδε ἀσπραφίς, δια-
κρύων καὶ σφύων; ἀπ' οὐ-
τε πώποτε ἡδέως, οἶμαι,
οὔτε διαπνεῦσαι μόνον ἡδέ-
αησ. ἔκλασεν δὲ καὶ παρὰ
τὸ δάκρυον, ἰσάων ἦρ. καὶ
ναῦ δὲ οὐ διαλίποις ὄσο-
νδ' ἔστω, ὡσπερ βρέξεται.
τα οὐδ', ὦ Χαρμίδη, τί-
νον ἔνικα ποιῆς; μὴ ἀπο-
κρύψῃς, ἄς ἀπ' οὗτο ἀε-
πολαύσω τῆς νυκτὸς, ἀγρυ-
πνήσασα μετὰ σου. Χαρ-
μίδης μὲ ἀπόποισιν, ὦ Τρυ-
φαινα, καὶ οὐκ ἐπ' ἐνείχῃ
πρὸς τὸ δαυόν. Τρὺ. ἀπ'
ὅτι μὴ οὐκ ἔμοῦ ἔρῃς, δὲ
λογ' οὐδ' ἦρ ἀπ' ἔχωρ μὲ ἡ-
μίλιας, καὶ ἀπάθει μὲ, πει-
πλήκωμαι θελουσ. καὶ τῆ-
λ' ἄντιχίλον τὸ μεταξὺ ἡ-
μῶν

prohæ habeas, atque abs te repel-
eres, quovis amplexarè
te volo: denique etiam quasi quodam
septo interposita veste
intet

AMica autem quis.
piam accepta, &
junque drachma-
rum mercede data, auer-
sus dormi, lachrumans ac
gemens? Sed neque po-
tasti lubenti animo, opor-
tet neque cenare solus vos-
lusi. Flebas autem etiam
inter cenandum. aspicie-
bam enim. & nunc autem
non desinis vlulare, per
inde atque infans aliquis.
Ista igitur, ô Charmide;
cuius gratiâ facis? Ne que-
so me celes, ut vel hæc
parte consequar aliquid ex
nocte hac, quam totam
hucusque tecum vigilavi.
CHARMID. Amor me
perdit, Tryphæna, nequè
malum hoc amplius sustia-
nere possum. TRYPH.
At quòd me quidem non a-
mes, manifestum est: nequè
enim ita negligeres me, cum

ἄν τῷ ἱματίῳ, ἀεὶ δὲ μὴ
 ψεύσαιμι σοῦ. τίς δ' ὁ
 μὸς ἐκείνη δειρ, ἐπί. τά-
 χα ἢ ἄν τι καὶ σωτηρίσσαι.
 μι πὲς τὸν ἔρωτα· οἶδα ἢ
 ὡς καὶ τὰ τοιαῦτα ἔβου-
 ῶναι. **Χαρ.** καὶ μὲν οἶδα
 καὶ πῶνυ ἀκείῳ ἀντὶ τῶν, κα-
 κένη δέ· οὐ ἢ ἀφανὺς ἐ-
 τῶρά δειρ. **Τρυ.** ἐπὶ δὲ
 νομα, ὃ **Χαρμίδη.** **Χα.** Φι-
 λημοτίον, ὃ **Τρυφᾶνα.**
Τρυ. ὁποτέρων λέγεις; **Διο-**
γόρ ἄσι, πῶν ἐκ Περαιῶν, πῶν
 ἔρτι ἔβουλομαι, ἢ ἐ-
 ρῆ **Δάμνη** ὃ, ὃ νῦν ἐστὶ
 ζουῦν ὃ ἦος· ἢ πῶν ἔταρην,
 ἢ **Παρίδα** ἐπιναλδοίον; **Χαρ.**
 ἐκείνην, ἢ ἐκείνην ὃ **Λαοκρά-**
των, καὶ σωείλημια πὲς
 αὐτῆς. **Τρυ.** οὐκοῦν δὲ ἐκεί-
 νη ἐκείνη; **Χαρ.** καὶ μά-
 λα. **Τρυ.** πῶν δὲ γόνος ἐ-
 στί ἱρῶντι, ἢ νεοτελὺς τίς ἐ-
Χαρ. ὁ νεοτελὺς, ἀπὸ ἐκείνου
 ἐκείνη **σχιδὸν** ἀπὸ **Διονυσίου**,
 ὅτι

intercluderes, metuens vides
 licet ne te tangam. Sed ta-
 men quāenam illa est, dic
 mihi. Fortassis inimitiam
 ipsa nonnihil ad amarem
 istum tibi contulero. Scio
 enim quo pacto conueniat
 huiusmodi res administra-
 re. **CHAR.** At verò nosti
 atque admodum probè is-
 psam, & rursus illa te quo-
 que: neq; enim obscura adeò
 meretrix est. **TRYPH.**
 At nomen mihi cedo, **Char-**
mide. **CHARMID.** Phis-
 lemaitium, ὃ **Tryphena:**
TRYPH. Vitam dicis?
 duæ siquidem sunt. Illamne
 ex Piræo, quæ nuper adeò
 mulier facta est, quam **Dam-**
myllus amat, eius qui nunc
 exercitum ducit, filius: an
 alteram, quam cognomento
 decipulam vocant? **CHA.**
 Illam equidem, atque adeò
 captus ab ea & compre-
 hensus miser sum. **TRYP.**

Ob illam itaque plorabas?

CHAR. Atque admodum. **TRYPH.** Multum autem
 temporis amāsti illam, an nuper adeò cœpisti? **CHA.** Haud
 nuper adeò, sed menses propè septem sunt, à **Dionysiiis**
 vsque

ὅτι πρῶτον ἔειπον αὐτῷ Τρ.
 ἔειπὼν δὲ ὄντω ἀνευθῶς, ἢ τὸ
 πρόσωπον μόνον, καὶ ὅτι τῷ
 σώματος φανερὰ, ἃ ἔειπὼν Φι-
 ληματίου, καὶ ὡς ἐχρῆν γυναι-
 κά κενεῖ καὶ τι παρασκευάζοντα
 εἶναι γινώσκων ἦδη. Χάρ. καὶ
 μὴ ἐπιμένεται, ἄλλο καὶ ἕκο-
 σιν εἰς τὸν ἰσόμορον ἰλαρυθο-
 λῶνα τελέσθαι. Τρ. οὐδὲ πο-
 τείροισι πιστώσασαι ἄν, τοῖς ἐ-
 κείνοισι ὄρκοις, ἢ τοῖς σταντῶ
 ὀφθαλμοῖς, ἐπίσκειναι ἢ ἀκε-
 βῶς, ἐπιβλέψας ποτὶ τὰς ἰερο-
 τάφους αὐτῆς, εἶναι μόνον τὰς
 αὐτῆς τείχας ἔχει, τὰ δὲ ἄλλα,
 φρουρὰν βαθεῖα. περὶ δὲ
 τοῦ ἰεροτάφου, ὁπόταν
 ἀδουρήσῃ τὸ φάρμακον, ὃ
 βελήσεται, ἐπολακαίνεται τὰ
 ποικίλα. καὶ τοι τί τοῦτο, κίε-
 σαί ποτε καὶ γυνὴν ἰδέσθαι.
 Χάρ. οὐδὲ πᾶποτε μοι
 πέσει τοῦτο ἐν ἰδούκῃ. Τρ. εἰ-
 κότεως ἢ πῶς ἢ μὴ ἔχθαι.
 ὁμόμορον σε τὰς αὐτῆς λαν-
 κῆς,

usque videlicet, ex quo prius
 mūm illam vidi. TRYP.
 Vidistine autē totam ipsam
 diligenter, ac faciem solūm,
 easq; corporis partes quæ in
 aperto sunt? & quæ vidisti,
 Philematij ne erant, atque i-
 ra uti conueniebat esse mu-
 licrem quinque & quadra-
 ginta annos iam natam?
 CHAR. At verò deierat
 illa, secundum supra vige-
 simum modò ad proximum
 Decembrem completurā es-
 se se. TRYP. Tu verò va-
 trum credis iurjurando il-
 lius, an proprijs oculis? Con-
 templare enim diligenter,
 suspiciens aliquando ad tem-
 pora illius, quo loco solo
 suos crines habet: nam cae-
 tera, impostura mera. Circa
 tempora autem quoties me-
 dicamentum quo infici so-
 let, languescit, ac vim suam
 remittit, albescit plerunque.
 Quaquam quid hoc atti-
 neret? Coge aliquando ut nu-

dam quoque spectandam se tibi exhibeat. CHARMID.
 At nunquam mihi in hoc consentire voluit. TRYP. Me-
 ritò sanè. Sciebat enim abominaturum esse te canos ipsius
 capillos

κας, ὅλη δὲ ἀπὸ τοῦ αὐχνοῦ ὅς
 τὰ γόνατα παρ' ὅλα ἵσκιον,
 ἀπὸ αὐτῶν ἰδιόκρουσθαι αὐτὴ μὴ
 σιωπῆν, ἢ ποσὶ τάχα ἢ ἐνυπνίσει,
 ἢ ὑπερφύρα; Χα. ναὶ, ὦ Τρύφ.
 φανα, καὶ τοῖς αὐτὰ παρ' ἐ-
 μὲ λαμβάνουσα. καὶ νῦν ἐπέδ' ἔ-
 χιλις αὐτὸς ἐν ἔχον διδόνε
 ναί φέρδ' ἴσ, ἀτε ἵπὸ πατρὶ φέ-
 δου μὲν πρόφω. Μουσίου
 να ἰσθ' ἔξ αὐτῆς, ἀπέκλεσε με,
 ἀπὸ' ὧν λυπῶσαι ἢ αὐτὸς θέ-
 λω αὐτῶν, σὶ παρέληφα.
 Τρύφ. μὰ τὴν Ἀφροδίτην ἐκ
 ἀρ' ἡκον, εἴ μοι πεῖσ' ἔτις, ὡς
 ἐπὶ τόποις παραλαμβανοίμεν
 λυπῶσαι ἄλλω, ἢ ταῦτα, Φι-
 λεμάτιον τὴν σορόν. ἀπ' ἄ-
 παμι καὶ γὰρ ἦδ' ἐν τρίτῳ τῶν
 ἔργων ἀνεκτρύον. Χα. μὴ
 εὐ γὰρ ὅτω παχέως, ὦ Τρύφ.
 φωνα. εἴ γὰρ ἀληθὴ ὄν, ἢ
 φῆς περὶ Φιλεματίου, τὴν
 φράστω, καὶ ὅτι βάνηται,
 ἢ τὸ τῶν ἀληθῶν, εἴ περὶ ἑ-
 παρ' ἀρ' ἔτι δουαίμεν αὐτῶν.

Τρύφ.

phana. Mam si vera ista sunt quæ de Philematio dicis,
 coma videlicet supposititia, & quòd tingitur, & vi-
 tiligines illæ, ne aspicere quidem amplius illam potuero.

Ecce

TRYP.

capillos. Caterum tota à
 collo ad genua usque Para-
 dali similis est. At tu lachru-
 mabaris, quòd cum tali non
 coires? Fortassis autè etiam
 agrè tibi faciebat, & su-
 perbā gerabat sese. CHAR.
 Sunè verò, Tryphana: &
 hoc quamvis tam multa à
 me acciperet. Ac nunc qui-
 dem postquam mille peten-
 ti, facile ac statim dare non
 potuì, utpote qui patrem
 habeam parcum & tena-
 cem, Mofchione intrò ad se
 recepto, me exclusit. Ob-
 qua, dum illi vicissim agrè
 facere volo, te assumpsit.
 TRYP. At ego, per Vene-
 rem, haudquaquà venissem,
 si quis prædixisset mihi, ob
 id solum assumptam esse me,
 ut alteri agrè facerem, præ-
 fertim Philematio huic, ca-
 pulo videlicet. Verum abeo.
 Iam enim tertium hoc ceci-
 nit gallus. CHAR. Ne tu va-
 tique tam statim, mea Trys-

Τρύ. ἔρδ' πλὴν μήτερα, ἢ πὸς
 τελέοντα μὲτ' αὐτῆς· περὶ
 γὰρ τῶν ἰτῶν ἡδὲν ὁ πάπ' ὅ
 δικαίωστά σοι, ἢ γένη' ἔτι.
 Χαρ. οὐκοῦν ἰπαδὴν βιάντη
 ἰκένη, ἀφ' ἧρῶν μὲν ἤδη τὸ
 δευτέρησιμα, πεινάσασθαι δὲ
 ἀπλήρους, καὶ φιλῶν, καὶ ἀ-
 ληθῶς σωθῶν, Φιλημάτιον
 δὲ ποπὰ χαρέτω.

TRYP. Interrogamātrēm,
 siquando cum illa laui for-
 tē. Nam de annis etiam anūs
 narrare ibi poterit, si modò
 viuit ciuannum. CHAR.
 Promde postquam talis illa
 est, auferatur quidem iam à
 medio septum hoc, amplexē-
 mur autem mutuo, atque o-
 sculemur nos, ac tandem vna
 te coēamui, Philematium autem longè valeat.

ΙΟΕΣΣΑ, ΠΥΘΙΑΣ
 Ἐλυσίας.

IOESSA, PY-
 thias, et Lysias.

Ο Ρυπὴ, ὃ Λυσία,
 πῶς ἐμὲ; καὶ λα-
 λῶς, ὅτι μήτε ἀρε-
 γύειον πάποτι ἤτησά σε,
 μήτ' ἀπικλοσά εἰθόνη, ἐν-
 δορ' ἔτι; ὅ, ἀπῶσα μήτε πα-
 ραλογισάμφορ τῶν πατί-
 ρα. ἢ ὑπερλόμφορ τῆς μητρός,
 λῶγ' ἄκασα ἐμοί τι λομίσαι,
 ὅποια αἰ ἀπῶα ποιοῦσιρ'
 ἀπ' ὠθῆς ἐξ ἀρχῆς ἀμωδορ,
 ἀξυμβολορ ἀσέθ' ἔξάμω. οἷ-
 θα ὄσουσ' ἐράσας παρ' ἐπι-
 ψάμω, Ἡθοκλία τῶν πρυτα.

Notstne quān multos amatores reiecerim? Et hoclem vide-
 licet,

INsolefcis igitur, ὃ Ly-
 sia, aduersum me? Et re-
 ctè sanè, quandoquidem
 neque argentum vnquam
 abs te poposci: neque ve-
 nientem exclusi: alterum in-
 tus esse dilectans, neq; deces-
 pto patre, aut ex matris re-
 bus aliquo substracto, coëgē
 te mihi afferre quippiam,
 perinde atque alia facere so-
 lent: sed statim ab initio in-
 de, nulla data mercede, atq;
 asymbolum recepi te inuò,
 licet,

νόοντα νῶ, καὶ Παύσινα τ'
 νόου κληροῦ, καὶ τὸν σωεφρόν
 ος Μελισσον, καὶ τοὶ ἑνα γη
 ἀφραδόνος αὐτὸ τὸ πατρὸς, καὶ
 λυειον αὐτὸν ὄντα τῆς ἰσίας.
 ἐγὼ δὲ σὲ, τὸν Φάωνα μόνον
 ἄχον, ὅτε τινὰ πρὸς ἑλπίσασα
 ἔτερον, ὅτε πρὸς ἐμὴν ὅτι μὴ
 οὐ ὠμίω γὰρ ἢ ἀνόητος ἀληθῆ
 εἶμι, ἃ ὠμύου, καὶ ἄρα τὸ τοσοῦ
 πρὸς ἔχουσα, ὡσπερ ἢ Πλωιλό-
 πι, ἰσοφρόνου, ἐπιθεσμῆς
 τῆς μητρὸς, καὶ πρὸς τὰς φί-
 λας ἐγκαλύσας. οὐ δὲ ἐπέπερ
 ἔμαθον, ἰσχυροῦ ἔχων με,
 τιτυκῆα ἐπὶ σοί, ἄρτι μὲν
 Λυκαίην πρὸς παῖδον, ἰμοῦ
 ὄρασης, ὡς λυκοῖς ἐμὲ ἄρ-
 τι δὲ σὼ ἐμοὶ κατακέμε-
 ῖ, ἰπῆνας Μαγίδιον τῶν
 ψάλτριαν. ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῶν
 θαυρῶ, καὶ συνίημι ὑβεί-
 ζουμένη. πρὸς δὲ, ὅποτε
 σωπίετε, ὄρασαν καὶ οὐ
 καὶ Δίφιλον, παρῶσαν καὶ
 ἢ ἀνλητῆς Κυμβάλιον, καὶ

Πυρα-

licet, eum qui nunc inter fe-
 natores est, Pasionem nau-
 clerum, & coequallem tuum
 Melissum: quanquam etiam
 nuper adeo pater eius mora-
 tius esset, ac dominus ipse
 factus bonorum omnium.
 Ego vero te, Phaonem scili-
 cet meum, solum habebam,
 neq; aspiciens neque admit-
 tens alium quenquam prae-
 ter te. Arbitrabar enim stul-
 ta ac demens, vera illa esse
 quae iurabas: & ob hoc ani-
 mum tibi aduertens, perin-
 de ac Penelope illa, pudicē
 ac castē agebam, clamante
 atq; increpante ob hoc ma-
 tre, & apud amicas accu-
 sante me. Tu vero posteaquā
 intellexisti me obnoxiam ha-
 bere te, uti quae iam ex te pe-
 perissem, nunc quidem ad
 Lycenam alludebas intuen-
 te me, nimirum ut agrē mi-
 hi faceres: nunc autem iux-
 ta me accubens, Magi-
 dium laudabas, psaltrias
 istam videlicet. Ego vero ob haec lacrymor, & sentio con-
 tumeliam. Paulo autem ante, quando compotabatis Thraso
 & tu & Diphilus, aderant & tibia Cymbalium, &

Ecce 2

Pyrallis,

Πυραλῆς, ἰχθρὰ ἄσάμοι, οὐ
 δὲ τῆρ' ἀδῶς, πλὴν Κυμβάλιον
 μὲν, ὃ μοι πάννυ ἐμίλησεν, ὅτι
 πῶν τῆς ἐφίλησας· σιαντὸν
 ἦ ὄφειλε, τοιαύτων φιλῶν.
 Πυραλῆδα ἢ ὄσον ἔνομος, καὶ
 πῶν ἄν, ἐκάνυ μὲν ἰπιδάξας
 τὸ ποτιέιον, ἀπιδιδὸς δὲ ὡ
 κωσίδι, πῶς τὸ δὲ ἐκίλων, ἢ
 μὴ Πυραλῆς ἀτίσαι, μὴ ἄν
 ἄπο ἐχθία. τίλθ' ἢ, τὴ μύλο
 ἀπιδανῶν, ὁπότι τ' Δίφιλον
 ἔιδον ἀσχοπέδμον, ἰλάσθαι ἦ
 Θράσωνι, πεκύψας πῶς, ὁ-
 σῆχος πῶσιν ἰστας ἐς τὸν
 λῶλον αὐτῆς, ὅθι λαθῆν γε
 παρῶν ὅτι μὴ ἢ δὲ φιλῆσα
 σα, μῆταξὺ τῶν μασῶν ἰατὸ ὡ
 ἀπιδέσμο παρῶσα. ταῦτα
 οὐδὲ τίθ' ἔνκα σοιῆς, τί σε
 ἢ μῆγα ἢ μικρὸν ἰδίησα,
 ἢ λυλῆκα ἐγὼ ἢ τίνα ἔτι
 ρον ἔδδον, οὐ πῶς μόνον οὐ
 ζῶ ὁ μῆγα, ἢ Λυσία, τῶς σοι-
 ῆς, γυῖον ἀθλιον ἠπῶν,
 μμηνός

igitur cuius gratia facis? Qua te autem siue magna siue
 parua iniuria affecti, aut etiam offendi ego? quem alium
 cunque intui sum? annon ad omnis ingenium & morem
 tuum uiuo? Haud sane praeclarum aut magnum hoc, Lysia,
 facis, miseram mulierculam, & in te insanientem, marore
 impli-

Pyralis, ea quae inimica mi-
 hi est. Tu uero cum hoc
 seires, Cymbalium quidem
 quinque osculatus es: id
 quod non admodum curae
 mihi erat, (teipsum enim
 afficiebas contumelia, ta-
 lem osculando) Pyralidē
 autem quam multa innue-
 bas, ac bibens illi quidem
 poculum commonstrabas,
 puero autem reddens, in aus-
 rem iubebas, ut nihil Py-
 rallis id postulareret, alie-
 ri nemini infunderet. Po-
 stremo autem etiam demor-
 so malo, quando Diphi-
 lum alias res agere uide-
 bas (loquebatur enim cum
 Thrasone ium) inclinans te
 quodammodo, collinatis a-
 dedo iaculabar illud in sinu
 ipsius, ne latere quidem me
 cupiens. Illa autem exoscu-
 lata, inter mamillas sub fa-
 scia insertabat illud. Ista

μνησὸς ἐνὶ σοὶ ἴσι τὸς θεὸς ἢ
 Ἀδράστια, καὶ τὰ βραῦτα ὄρῃ.
 οὐ δὲ πῶς λυπήσῃ, τάχα ἄν
 ἀκούσης τὴν ἐπιμῆν, ἡδυσπλο
 με, ἢ τοὶ βρόχῳ ἑμαυτῶν ἀπο
 πνίξασαν, ἢ ἰς τὸ φρέαρ ἐνὶ
 λιπαρῶν ἑμπύσασαν, ἢ ἕνα
 ζῆ τινα πρόπον ἰδρῆσω θανά
 τῳ, ὡς μήκῃ ἐνοχλοῖσω βλι
 πομένη, πομπῶδες τότε, ὡς
 μέγα, καὶ ναμπόρ ἔργον ἑρ
 γασάμεν. τί μὲ ἑποδῆ
 πας, καὶ πρὶν τὸς ὀδόντας; εἰ
 γάρ τι ἐγναλῆς, εἰσέ. Πυθιάς
 ἡμεῖν αὐτὴν Δικασάτω. τί τῷ, ὅ
 ἢ ἀρευνάμεν ἀπὲρ ἡ κα
 ταπίτων μὲ; ὄρῃς, ὅ Πυθιάς,
 οἷα πάσχω ὑπὸ Λυσίῃ; Πυ
 θιάς ἀγεύοιτ. τὸ δὲ μὴ
 ἐπιπλασθῆναι διακρνούσης,
 ἡθῆ, ὅτι ἄνθρωπος ὄρα, πλὴν
 ἀπὸ ἄλλο καὶ τάλυθες ἀπὲρ,
 οὐδὲ ἰοῖσθα, Διφθαρῶν ἀν
 τὸν ἑπὶραγαπῶσα, καὶ τῷ
 ἑμπαύσασα. ἐχθρὸν δὲ μὴ πά
 ρον ἐπὶ τὸν ἑλεοῦν ἑπὶρόπαι
 εἶ ἀδανόμοιοί γίνονται.
 homo est. Quanquam si utique veritatem conuenit dicere,
 tute loissa perdidisti ipsum, quæ supra modum amasti hos
 minem, id quod etiam palam fecisti illi. Oportebat autem non
 nimis emulari ipsum. Insolentes enim sunt cum hoc sentiunt.

implicans. Est dea utiq; ali
 qua Adrastia, ac talia uin
 det. Tu uerò aliquando mæ
 rore afficeris, ubi fortasse
 audieris de me aliquid, quod
 iaceam uidelicet aut la
 queo à me ipsa suffocata,
 aut in puteum præcipita
 ta, aut quemcunque tan
 dem mortis modum inuene
 ro, dum ne amplius ita eom
 ram & ob aliorum oculos
 molestijs afficiar. Ac tum
 pompam utique duces tu,
 perinde ac re magna splen
 dida quæ peracta. Quid me
 toruè affectus, ac dentibus
 infrendis? Nam si quicquam
 est cur me accuses, dicas li
 cet. Pythias hæc inter nos
 iudicet. Quid hoc? ne respō
 so quidem dato abis hinc,
 me relicta? Vides, mea Py
 thias, qualia patiar à Ly
 sia. ΠΥΤ. Offeritatem.
 Nā quod nullis neque lachry
 mis flectitur, lapis sanè, non
 Ecco 3 Ah de-

παύς ὃ τάλαρα διακρύουσα,
 καὶ τί μοι πάθῃ, ἀπαξ ἢ δις
 ἀπόκησον ἐλθόντα· ὄψα
 γὰρ ἀνακατόμβου αὐτὸν πάσ-
 νυ, καὶ ἀντιμαρνότα ἀδυ-
 θῶς. Ἰό. ἀλλὰ μήδ' ἔτις, ἄ.
 παρῆ, ἀρκησίω Λυσίας; ἔς-
 θε μὴ αὐτὸς ἀρηνουφθά-
 σας. Πν. ἀπ' ἐπαρρηχίτα
 αὐθῆς. Ἰό. ἀρκησίως ἡμᾶς,
 ὦ Πυθιάς, κηρότατα σήσως,
 ἀπόκησον λεγούσης. Λυ.
 ἔχρητάτης ἔμεκν, ὦ Πυθιάς,
 ἐπαρρηχίτα, τί οὐδ' ἔσ-
 βλήψαμι ἔτι τοιαύτω οὐ-
 σαρ, ἀλλὰ σὺ σὲ, ὡς μὴ κα.
 παρρηχίταίς ἐμοῦ, καὶ λέ-
 γεις ἄν, ἔγχοι ὦ Λυσίας
 ἐπὶ. Πν. ἀμίλα καὶ ἔλιγον,
 ὦ Λυσία. Λυ. φίραμ οὐδ' ἐ-
 θίλας, ὦ Πυθιάς, ἰόνταμ
 πῶ νῦν διακρύουσαμ, αὐτὸν
 ἐπισάντα αὐτῆ, ποτὶ μετὰ
 κηρῆς καθ' ἑσθῆ, ἐμοῦ ἀρ-
 σάσης; Πν. Λυσία, τὸ μὲν ὀ-
 ρον, ἐταρά ὄσα, ποτὶ δ' οὐδ'
 καθ' ἑσθῆ αὐτὸς συγκραθόν-
 στοντας; Λυ. ἔκτις σχε-
 δόν

Ah desine lacrymari misera:
 si me audies, semet
 atque iterum exclude in-
 mentem. Videbis enim in-
 flammari ipsum denuò pro-
 fus, & vicissim insanire
 vero pacto. IOES. At ne
 dixeris quidem, apage. Ve
 ego excludam Lysiam? U-
 timam ne ipse à me desiz-
 ciat modò. PYT. At rur-
 sus huc reuertitur. IOES.
 Perdidisti nos, Pythias: for-
 tassis audijt te de exclus-
 sione verba facientem LY.
 Non huius causa, Pythias,
 huc reuersus sum, ut quam
 ne aspexero quidem am-
 pliùs, talis cum sit: sed tua
 gratia, ut ne dammares me, ac
 diceres fortè, Irrecòciliabilis
 hic Lysias est. PYT. At quò
 equidè dixissem, Lysia. LY.
 Ferre igitur me vis Pythias
 Ioëssam hanc, quæ nunc la-
 chrymatur, cum ipse super-
 uenerim ei aliquando cum
 adolescente concumbentii,
 & à me desiscenii? PYTH.

Lysia in vniuersum quidem meretrix est. Cæterum quan-
 do verò deprehendisti ipsos concumbentes? LY S. Sex

ἄν τὰν τῶν ἡμέραν, νῦν Δι',
 ἔκ τῶν γὰρ θουρία ἰσαμύς, τὸ
 εἰμυρον ἢ ἰδδόμεν ἴσιν ὁ πα-
 τὴρ ἄδως, ὡς πάσαι ἐρώλω
 παυτοὶ τῆς χρεῖς, ἐνέκλεσε
 με, παραγγέλλας ὡς θυρωρῶ
 μὴ ἀνοίξωμαι, ἀλλ' ὅ ἢ ἴφρ.
 ρορ μὴ ἐχὶ σιωπῆσαι αὐτῆ, τὸν
 δρόμονα ἐκίλευσα παρακνύ-
 ψαντα ὡς θεοκῶ τῆς αὐλῆς, ἢ
 ταπανότα ὡρῶ, ἀναδεδίξασ-
 θά με ἐπὶ τῶν νότων ἔφωρ
 ἢ ἔτος ἀναδεδίξασθαι ἔμπορ.
 τί ἄρ' μακρὰ λέγοιμι; πικρὸ
 βίω, ἦ κορ τῶν αὐλορ ἐν-
 ρορ ἀπικκλασμένη ἰπιμα-
 δῶς. μίση ἢ νύκτω ἦσαρ
 οὐκ ἐκοψάθ' οὐδ', ἀλλ' ἰπέ-
 ρας ἦρμα τῶν θύραν, ἦδη
 ἢ καὶ ἀποτι ἐκποιήκαρ αὐ-
 τῶ. παραγαδῶρ τὸν σροφία,
 παρῆλθορ ἀψοφῆτι, ἐκάθ-
 αλορ ἢ πάντως ἔτα ἰπαφῶ
 ρῶ ὅ του τοίχου, ἐφίσταμαι τῆ
 κλίην. ἰό. τί ἴρῆι, ὦ Δάματρες
 ἀγωνιῶ γάρ. Λν. ἰπεδῆ ἢ
 οὐχ ἰώρωρ τὸ ἄδμα ἐρ
 τὸ

atque ego exinde contra-
 topariete (ut fit in tenebris) super lectum adstii. IOE.
 Quid narras, ὦ Ceres? prope enim deficio. LYS. Profla-
 quam autem animaduvertebam non unum esse anhelium:

Beee 4 pracia

tus, in fallor, dies hic est, per
 Iouem, sextus utique. fuit en-
 nim secunda mensis meje-
 pientis, hodie vero iuslem
 septima est. Pater igitur cum
 sciret me iam olim amare,
 probam hanc sibi et, con-
 clusit me domi, dato ianitori
 mandato, ne aperiret. Ego
 vero (non enim ferebam ab
 huius congressu prohiberi
 me) Dromonem iussi, accli-
 nantem muro atrij, qua para-
 te humillimus erat, in tergum
 recipere me. Nam hoc pas-
 sto minore negotio ascen-
 surus eram quid multis opus
 est? transcendere, veni atrium
 offendi occlusum diligenter.
 Iam enim nox erat media.
 Itaque neque pulsatum, sed
 attolles sensim ianuam (iam
 autem et antea idem ali-
 quoties feceram) transuer-
 sum acto cardine, tacite ac
 sine tumultu ingressus sum.

Dormiebant autem omnes,

ῥάγιον, ὁ μοιχὸς, ὁρῶ ξηλοτύ-
 πας. Λυ. ἐν ἡλίῳ οὐδ', ὃ λόγι-
 σα, καὶ ταῦτα, ἱρῶντα, ἱφα-
 ψάμφορ αὐτόν; ἰό. ἔκοιτο σὺ
 μὲν ἦδ' ἐπέπασσα. βόλη δ', ἀνε-
 τιθυπέσω σε καὶ αὐτὴ, ὁρῶ ἰσο-
 μένη δικαίως ἰρ ὧ μίρεα;
 Λυ. μηδ' αὐτῶς, ἀπὸ πίνων ἡμῶν
 ἦδ' ἡ, καὶ Πυθιάς μὲν ἡμῶν
 ἄξιον ἦδ' αὐτῶν παρ' ἄναι τοῖς
 σπονδαῖς. ἰό. παρ' ἑσά. οἶα πεί-
 πουθα ἦδ' οἶ, ὃ ἡνναϊότατε
 βραϊσκόρ, Πυθιάς; Πυ. ἀπὸ
 καὶ δικαίως ἡμῶς ὁ αὐτὸς,
 ὡς μὲ μοι χαλπέων, πλὴν
 τὸ δ' αὐτῶν ὄρα, ὃ Λυσία, μῦθι
 ἔπης τὸ περὶ τῆς λόγους.

idem ipse reconciliavi quoque vos: quare non est cur mihi sus-
 censeas, ni istud quaeso vide, Lysia, ne cui de coma quicquam
 dixeris.

ΛΕΟΝΤΙΧΟΣ, ΧΗ-
 νιδας & Ἱμνίς.

EΝ δὲ τῇ πρὸς τοὺς Γαλά-
 τας μάχῃ, ἔπει, ὃ Χη-
 νιδά, ὅπως μὲν περὶ ξη-
 λασα τῶν ἄλλων ἱππέων ἐπὶ
 τοῦ ἵππου τοῦ λακοῦ, ὅπως
 δὲ οἱ Γαλάται, καὶ τοὶ ἄλ-
 πιμοὶ ὄντες, ἔπρσαν ὄνθους,
 ὡς

istum mæchum; quem zelot-
 typia prosequeris. LY.
 Quid igitur? annon conue-
 niebat hoc: præsertim amantem,
 & qui ipse contractauerat? IO.
 Promde tu quidem iam persuasus es ut credas.
 Vis autem & ipsa vicissim tibi
 agrè faciam, ut quæ merito
 vicissim irascar tibi? LY.
 Nequaquam, sed bibamus
 iam, Pythiasque hæc unâ nobiscum.
 Aequum enim est adesse ipsam
 reconciliationi faciundæ. IO.
 Aderit. Qualia autem propter te
 passa sum, ὃ generosissime adulescentum
 Pythias? PYT. At

LEONTICHVS,
 Chenidas, & Ἱμνίς.

IN pugna autem contra
 Galatas, die Chenida,
 quo pacto ipse quidē ante
 ceteros equites cursu puectus
 fuerim, ex quo insidēs cādido:
 Galatæ autē, tamesi fortes
 aliqui bellatores, trepidā
 rini cōtinuō ὃ vbi aspiciebāt

¶ ¶ ¶ s ¶

ὡς εἶδόν με, καὶ οὐδ' ἄς ἔτι ἦν.
 οὐ τότε τοίνυν ἐγὼ τὴν ἰσχυρὰν
 ἄλυσαν ἀντιπαρὰ τὸν
 ἑκπαρχὸν αὐτῶν, καὶ τὸν ἑπ-
 ποχὸν ἐπὶ δὲ τὸ σωτικὸν ἔτι
 αὐτῶν (ἦσαν γάρ τινες οἱ
 ἑμῶν, Ἰσχυρῶν μὲν τὴν
 φάλαγγα, ἐσπασίον δ' οὖν
 παραγόντων αὐτοῖς) ἐπὶ τῆς
 ἐγὼ σπασάμεν τὴν σπᾶ-
 ραν, ἅπαντι ὡς θυμῷ ἐπιλά-
 σασ ἀναπέτω, μὴ ὅσον ἐπὶ δὲ
 τοὺς πεσόντας αὐτῶν τῆ ἐμ-
 βολῇ τοῦ ἵππου. ὡς ξίφος δ'
 κατακτείναν, αὐτίκα τῶν
 ἡσυχῶν ἐνός ἐς δύο τὴν
 κατακτείναν καὶ ἑρᾶσαι ὑμᾶς
 δὲ, ὡς Χλωίδα, μετ' ἀλίγοι ἐ-
 πίσητε, ἢ ἀκροφύλων Χη.
 ὅτι γὰρ, ὡς Λιοντίχη, περὶ Πα-
 φλαγονίαν ἱμονομάχου
 ὡς σατραπῆς, οὐ μὲν ἀπὸ
 ἀλάξω καὶ τότε; Λε. καλῶς
 ἐπέμνησας, ἐκ ἀκροφύλων οὐδ'
 ἐκένυς τῆς πράξεως ὁ γὰρ
 σατραπῆς μέγιστος ὦν, ὁ
 ἡγεμόνων ἄριστος ὁ καὶ ἄ-
 ριστος,

thre commonuisti facinoris, haudquaquam etiam illius in ges-
 serosi. Nam satrapa ipse cum corpore quidem esset maximus,

me, neque quisquam amplius
 subsistere sustinuerit. Ibi igitur
 tum ego lancea quidem
 emissa transfixi praefectum
 alicuius ipsorum, una cum equo.
 Contra eos autem qui con-
 ferti adhuc resistebant (erat
 enim nonnulli qui persiste-
 bant, phalange quidem spa-
 rata, in quadrangulam au-
 tem aciem aggregatis ip-
 sis) progressus, arrepto gla-
 dio, ac totis animis facto in
 illos impetu, in fugam quidem
 conuerto, circa septem eo-
 rum qui in prima acie pu-
 gnabant, equi incursu: gla-
 dio autem impacto, manipula-
 rii unius ducis caput in duas
 partes disseco, una cum ipsa
 galea Vos autem, Chenida,
 paulo post superurnistis, fu-
 gientibus iam illis CHE.
 Nam cum, Leontiche circa
 Paphlagoniam singulari praes-
 lio cum satrapa illo cono-
 gressus es, annon tum quoque
 praeclearum facinus ac ma-
 gnum edidisti? LEO. Pul-

ἦν, καὶ ταφροσύνας ἔβηλω-
 τῶ, πεπλησῖας ἐς τὸ μίσου,
 ἀπὸ κατῶ, ἢ τις ἰθέλοι αὐτῶ
 μονομαχῆσαι, οἱ μὲν ἄλλοι
 καὶ πεπλησῖας, οἱ ποταχοὶ
 καὶ οἱ ταξίαχοι, καὶ ὁ ἑγγυμῶν
 αὐτὸς, καὶ τοὶ οὐκ ἀγρυπνῆς
 ἄνθρωποι ὄν. Αἰείσυχμος γὰρ
 ἑγγυμῶν κατῶ, Αἰταλὸς, ἀνον
 τιτῆς αἰεῖς. ἰγὰρ δὲ ἑχιλιάρ-
 χου ἔτι. ἑλιμῖας δὲ ὄμωσ,
 καὶ τὸς ἑταίρους ἐπιλαμβανο-
 μένης ἀρπυγῶν. ἰδὲ δὲ οἱ
 κισσαν γὰρ ἑπὶ ἑμῶ, ὄρωντων
 ἀρπυγῶντα μὲν τὸν βάρβα-
 ρον ἐπιχρῶσιν ὡς ὄπλοις, μί-
 γαντι, καὶ φασὶν ὄντα τὸν
 λόγγλον. Χη. ἰγὰρ ἰθυσσα
 τότε, ὃ Λιόντιχ, καὶ οἶδα
 ὅς ἀχόμω σου, Λιόντιχ
 μὴ πεκινδυνώσῃ. ἀδῶ.
 τα γὰρ λῶ μοι, σοῦ ἀρπυ-
 γῶν. Λη. ἀπὲρ ἰγὰρ τοῦ
 μῖσας,

atque terribilem indutum galeam, & præterea lanceam quo-
 que vi multa librantem. CHE. Nimirum ego quoque
 tum metui, Leontiche, & scis quo pacto instabam tibi præ-
 cando, ne præ alijs periculo committere te velles. Nam mi-
 hi vitæ hæc ingrata futura erat, te morte amisso. LE. At ego

μίας, παρῆλθορ' ἰς τὸ μέσον,
 ἔχθρον τῷ Παφλαγόνῳ ὁ.
 πλισμένῳ, ἀπὸ πάγκροσθ
 κῆ αὐτός. ὡς βοῆ ὄνους, ἰγῆ.
 κῆ ἢ παρ' ἡμῶν, κῆ παρὰ τ
 βαρβάρων ἔγνωσεσάν με γῆ
 λιανῶνοι ἰδόντων. ἀπὸ τ' ἰνῆ.
 τῆς μάστιγος, κῆ τῶν φελά.
 φωνῆ τ' ἰόφου. ἀπὸ, ὃ Χλωίς
 διατίνε με πάντων τότε ἄκα.
 ζορ; Χη. τίνε δ' ἄλλῳ, ἢ Ἀχιλῆ.
 ἡδῆ, καὶ Δία, ὃ Θέτιδος ἢ Πη.
 δῖος; ἄτος ἔπρεπε μὲν σοὶ ἢ
 ἄόρου, ἢ φοινίκης δ' ἰπλώθεα,
 κῆ ἢ πῆλτι ἰμάριμαρ. Λι.
 ἰπὸ τ' ἰσώσεμῶν, ὃ Βάρβαρῳ
 πρότερον τιπώσεσάν με, ὄνις
 ζορ ὄσορ ἐπιψάσας ὃ δό.
 φασι, μικρὸν ἄτερ τὸ γόνυ. ἔ.
 γῆ τ' Ἀιλιάσας τῷ ἀσπίδα τῆ
 σαείης, πῶσῳ δ' ἰπὸ παξ ἄς τὸ
 εἶργον, ἔτ' ἰπὸ βραμῶν, ἀπὸς
 διροτόμικσα τῆ σπάθῃ ἔως
 ἄλως κῆ τὰ ὄπλα ἔχων, ἰπὸς
 νῆλθορ, ἄμα ἢ τῷ λιφανίδ
 ἐπὶ τ' σαείης πιπηγῆσάν με
 μίσην, ληλομένῳ ὃ φόνω.
 Υμ. ἀπαγε, ὃ Λιόντιχῆ, μίας
 εὐὰ

referens inde redeo, caput quoque unà summa fixū lancea por-
 tens, caede videlicet lotus ac madens. HY. Apage, Leontiche,
 fada

tum praeceteris ausus, pro-
 cessi in medium, non peius
 neque ipse Paphlagone illo
 armatus, sed totus aded au-
 ro collucens. Quare clamor
 statim coortus est et à no-
 stra parte, et à barbaris.
 Agnoscebant enim etiam illi
 me videntes, et maxime ex
 pelta, et phaleris, et cri-
 stis. Dic quaeso Chenida, cui-
 nam me tum omnes asimi-
 labant? CHE. Cui auitem
 alteri, quàm Achilli, per Io-
 uem, Thetidis et Pelei filio?
 Ita decebat quidem te gaz-
 lea, efflorebat autem pur-
 pura: pelta verò etiam fulgu-
 ris modo coruscabat. LE.
 Postquam autem ad manus
 ventum est, Barbarus ille
 prior vulnerat me modicè,
 quasi perstringens hasta pau-
 lum supra genu. Ego verò
 adacta per clypeū læcea, to-
 tum utringue pectus illius trās-
 uerbero: atque exinde accurs-
 rens, ceruicem quoque gladio
 amputo facillè, armaque illius

ρὰ ταῦτα ἢ φοβρὰ πρὶ σοῦ
 τῷ Διῳγῆ, καὶ ἂν ἄρ' ἴσι σε εὐ-
 κροβλήψαι τις, ἔτω χαίροντα
 ὠλύβρω, ἔχ' ὅπως συμπίου ἢ
 συγκοιμηθοίη. ἔγωγ' οὐδ' ἄς
 πῃμι. Λι. Διπλάσιον ἀπόλα-
 βὴ τὸ μίσθωμα. Υμ. ἔν' ἄρ'
 ὑπομένωμι ἀνδροφόνω συγ-
 καθώδην. Λι. μὴ δίδιθι, ὦ
 Υμνί, ἐν Παφλαγόσιρ' ἐκῆνα
 σέπρακται, νυῦ δ' ἀρλίλω
 ἄγω. Υμ. ἀπ' ἰναγῆς ἀνθρω-
 πῶ ἔ, καὶ τὸ αἶμα λατίει σέ-
 σου ἀπ' τῆς λεφελῆς τῷ βαρ-
 βάρη, λῶ ἔφρον' ἐπὶ τῆ σαι-
 σῆ. ἔπ' ἔγδ' ἑὶδὲν ἀνδρα πρὶ-
 εβαλῶ, καὶ φιλήσω; μὴ, ὦ
 Χάριτον, ἤνοιτο. ἔδρ' ἔρ' οὐ-
 τῶ ἀμάνων τοῦ Διμίου.
 Λι. καὶ μὴ ἔμι ἔδρ' ἐν
 εἰς ὄπλοις. εὐ οἶδα, ἠράδης
 ἄμ. Υμ. ἀκούσα μόνον, ὦ
 Διόντιχη, ναυτιῶ, καὶ φείλω,
 καὶ τὰς σκίας μοι Δοκῶ ὑ-
 ρῆρ, καὶ τὰ ἔδρωτα τῶν πε-
 φοναυμένων, καὶ μάστιγα, τῷ
 ἀδελφί λοχαγῶ, ἐς Δύο τῶν λε-
 φανῶ

illas ombas videre mihi videor & simulachra occisorum,
 & præcipue miseri illius manipularij præfecti, cuius tu
 caput

fœda sceleratâq; hæc, atque
 adeò horribilia de te ipso
 narras: neque verò te am-
 plius ne aspexerit quidem a-
 liquis, cruore ac tabo ita
 gaudentem, nedum bibat
 tecum, aut concumbat. Es
 go certè igitur hinc abeo.
 LEO. Quin duplam acci-
 pe mercedem. H Y M. Non
 potero cum viro cadibus
 polluto concumbere. LEO.
 Ne metus, Hymni. Nam il-
 la tum in Paphlagonia ge-
 sta sunt, nunc auitem pacem
 hic ago. H Y M. At homo de
 uotus & execrabilis es, &
 cruor ex capite Barbari il-
 lius quod in lancea fixum
 portabas, in te desillabat.
 Egone igitur ut talem vi-
 rum amplectar & osculer?
 absit, ô Charites. neque ea
 nim iste talis carnifice me-
 lior. L E O N. At verò si
 me vidisses in armis, sat
 scio, amâsses. Hymni. H Y M
 Audies solùm hæc, Leõtiche.
 nauseo, atque horreo, ipsâq;

φάλλω διχρημίζεις. τί οἶα, τὸ
 ἔργον αὐτὸ, καὶ τὸ αἶμα ἢ θεῶν.
 σαύλω, καὶ χαμφύς τοὺς νε-
 κρέεις; ἰκθάνην γὰρ μοι δοκῶ,
 ἢ ἐλ' ἀλλυτρώνα πόποτι φο-
 νεύω μύρον ἄθρον. Λε. ὅπως ἀ-
 γνηνὸς, ὦ Υἱανί, καὶ μικρόψυ-
 χος εἶ; ἐγὼ δ' ἄρ' αὖτε ἐδῆσε.
 ὁδῶ σι ἀκούσασιν. Υἱα. ἀπὸ
 τίρπι τοῖς διηγήμασι τούτοις,
 ἤτινας Λημνιαδάς ἢ Δαναί-
 δας εἴροισ; ἐγὼ δ' ἀπ' ἀπ' ἔχω
 παρὰ τὴν μητέρα, ἕως ἔτι
 ἡμέρα ἐστίν. ἔπου καὶ σὺ, ὦ
 Γραμμὴ, σὺ δ' ἐρῶ σοο χιλιάρ-
 χων αἰετα, καὶ φονεῦ, ὅπως
 σοο ἀν' ἐθελῆς. Λε. μῆνον,
 ὦ Υἱανί, μῆνον, ἀπ' ἀλλυ-
 θε. Χη. σὺ γὰρ, ὦ Λεόντιχη,
 ἀφ' ἡλῆ παλαιστικῶν κατιφθ-
 βησας, ἰπισέωμ λόφους,
 καὶ ἀπιθάνους ἀεισείας δι-
 ξιῶν. ἐγὼ δ' ἐάρων ὀδύς, ὅπως
 χλωσά ἐγχετο, ἔτι σε τὰ κα-
 τὰ τὸν λοχαγὸν ἰκῆνα δι-
 γρημίζεις, καὶ σιωλεσθε τὸ πρό-
 σωπον, καὶ κίφειξεν, ἰπῆ

morando. Ego verò statim videbam quo pacto expallē-
 scēbat, eum tu adhuc illa quæ circa manipularium facta es-
 sent, narrares: contrahebatq; vultum, & exhorrebat aliqua

caput in duas partes disse-
 cisti. Quid putas igitur si
 ipsum opus aspicerem, &
 cruorem manantem, & ias
 centium cadauera? Enori-
 tura certè mihi videor, ut
 quæ nunquam ne gallū qui-
 dem gallū naceum occidi vi-
 derim. LEON. Adεόνε
 autem ingenerosa Hymnί-
 es, & pusillanimus? Ego ve-
 rò oblectatum iri te puta-
 bam audiendis istis. HYM.
 At huiusmodi narrationibus
 oblecta, si quas Lemniades
 inueneris, aut^a Danaïdes.

Ego autem hinc ad matrem
 curriculò abibo, dum adhuc
 dies est. Sequere & tu Grä-
 me. Tu verò vale, Tribunos
 rû optimè, & occisor, quot
 quot etiam volueris. LEO.
 Mane quæso, Hymni, mane.
 Abije. CHEN. Nempe
 Leontiche, puellam simpli-
 cem territasti, concuiendò
 cristas, & incredibilia quæ-
 dam præclare facta comme.

καὶ ἀκούσῃ τὴν λεφαλλὴν
 ἴφης. Λε. ὦ μὲν ἱρασιμώτερος
 ρῶ αὐτῆ φανείῃ ἀπὸ τῆς σὺ
 με πεσοπολόηκας, ὦ Χλωί-
 δα, τὸ μονομάχιον ἵποβα-
 λῶν. Χη. ἔν ἔδη ἦδ' οὐκ ἔπι-
 ψάδεις αὐ σοι, ὄρῶντα τὴν
 αὐτίαν τῆς ἀλαστονείας; σὺ δὲ
 πολὺ φοβερὸν αὐτὸ ἐποίη-
 σας. ἔγω ἦδ', ἀπέτιμὸν τὸ κα-
 κοδαίμονος Παφλαζόνος τὴν
 λεφαλλὴν, τί καὶ κατέπηξας
 αὐτὴν ἐπὶ τῆς σαείσεως, ὡς
 οὐ καταρξῆς τὸ αἷμα; Λε. τῷ
 ἔμειρόν ὡς ἀληθῆς, ὦ Χλωί-
 δα, ἐπὶ τὰ γένημα οὐδ' ἁκῶς
 συνήπλησθον. ἀπὸ τοῦ δ' οὐκ ἔχῃ
 πᾶσαν αὐτὴν συκαθουδέ-
 σουσαρ. Χη. λέγω οὐκ, ὡς ἐ-
 ψάσω ἅπαντα, γυναικῶ
 αὐτῆ δόξω βυλόμην. Λε. αὐ-
 σχῶν, ὦ Χλωίδα, Χη. καὶ μὴ
 ἐν ἄλλως ἀφίνοιτο. ἐν δὲ τίνι
 θάτιρον, ἢ μισῆσαι ἀε-
 σινε εἶν' ἀοκῶν, ἢ καθῶ-
 στερ μὲν ἄ γυναικῶ ἐψάδ' αὐ
 ὁμονο.

tum, postquam etiam disse-
 cuisse te caput illius dice-
 bas. LEON. At ego me illi
 amabiliore eò visum iri pu-
 tabam. Sed tu me perdi-
 disti, Chenida, qui vltra hæc
 etiam de singulari certami-
 ne submonuisti. CHEN.
 An non decebas me quoque
 mentiri tecum, quando cau-
 sam arrogantia istius vides
 bam? Tu verò longè terri-
 bilita omnia fecisti. Est
 enim amputaris infelicis i-
 stius Paphlagonis caput cur
 idem etiam lanceæ affixisti,
 ita ut eruer in te desillaret?
 LEON. Vnū hoc impurum
 ac detestabile re vera, Che-
 mida. Nam cætera quidem
 non omnino malè conficta
 fuerant. Abi igitur, ac per-
 suade illi ut redeat, mecumq̄
 dormiat. CHEN. Quid is-
 gitur? dicamne quòd omnia
 ista mentitus fueris, dum ges-
 nerofus ipsi videri affectas?
 LE. Turpe hoc, Chenida.

CH. At verò alio pacto non redibit facilè. Proinde alterum
 ex his elige, ut vel odio habearis, dum præclarus bellator vi-
 deri cupis: vel mentitū esse te ista confitearis, & cū Hymnide
 dormiat.

ὁμολογῶ. Δι. χαλεπὰ μὲν
 ἄμφω. ἀρῆμα δ' ὅμως τὴν
 γυνίδα, ἀπιθι οὐδ', ἢ λέγει, ὃ
 Χλιδά, ἰψύθαι μὲν
 μὴ πάντα
 Δι.

dormias. LEON. Difficile
 sanè utrunque est, sed tamen
 Hymnidem habere malo.
 Abi itaque, ac dic illi, Che-
 nida, mentitum quidem esse
 me, non tamen omnia.

GILBERTI COGNATI
 ANNOTATIONES.

a DANAIDES.] Danaus, cum essent ei quinquaginta filii,
 & Aegypto totidè mares responsum accepit, se à genero interfe-
 ctum iri. quapropter vi nuptias recusaret fratris, secessit Argos.
 Tandem cum ad hoc cogeretur, filia mortis parvis coniuges no-
 stit omnes interfecerunt, præterquam Hypermnestra, quæ Li-
 no viro pepercit : à quo Danaus, postquam annos regnasset
 quinquaginta, interfectus est. Danaides verò dare criminis
 pœnas apud inferos dicuntur, aquis implere fracta dolia co-
 acti. De quibus Bologninus ex 4. Metamorph. Ovid.

Implebuntq; suas nequicquam Belides urnas,
 Imperio patris, quæ secure viros.

ΔΩΡΙΩΝ ΚΑΙ
 Μυρτάλη.

DORIO ET
 Myrtale.

ΝΥΝ με ἀρκείας, ὃ
 Μυρτάλη; νῦν, ὅτι
 πρὸς ἐγγρόμῳ δὲ
 σὶ; ἦτε δὲ σοὶ τὰ τσαῦτα ἐχόν
 μισοῦ; ἰρῶν; ὅ; ἀνὴρ, Δισπό.
 τῆς, πάντ' ἠὲ ἰγῶ. ἐπεὶ δ' ἰγῶ
 ἢ αὐτ' ὅ; ἡδὲ ἀκείβῳ; σὺ δ'
 ἢ Βιθωδῶν ἔμπορον ἔβριχας

siccus planè iam, tu verò Bithynū isum mercatore inuenisti,

Nunc me excludis sei-
 licet Myrtale? nunc
 quando ad inopiam
 perueni propter te? At quādo
 tam multa ad te afferebā: a-
 mator, vir, dominus, denique
 nihil non erā. Posteaquā igi-
 tur ego quidem exhaustus ac
 qui

ἴρασιδ', ἀκρλεόμου ἡ ἐξω, ἢ
 ἢ ἔθ' ἑυρῶν ἕκασα δακρύων,
 ἔθ' ἔθ' ἑυρῶν φιλῆται, μόν' ἔθ'
 ἑυρῶν ἔθ', ἢ ἢ ἑυρῶν χίρῆται,
 καὶ ἑυρῶν φῆς ἀπ' αὐτῶ. Μυρ.
 ταῦτά με ἑυρῶν Δωείων
 καὶ μάστιγα, ὁπόταν λήγης, ὡς
 ποσὰ ἔδ' ἕκασα, ἢ ἑυρῶν χίρῆται
 ἢ ἑυρῶν δι' ἐμέ. νόμισα γὰρ ἄρ
 πάντα ἐξ ἄρχῆς, ὅποσα μοι ἐ-
 κόμισε. Δωρ. ἑυρῶν, ὦ Μυρ-
 τάλη, νομισάμεθα, ἑυρῶν μα-
 τα ἐκ Σικυῶν ἔθ' τὸ πρῶτον
 δύο δραχμῶν τῆσδ' δύο δραχ-
 μάς. Μυρ. ἀπ' ἐκοιμήθησ' ἑυρῶν
 ἑυρῶν δύο. Δωρ. ἢ ὁπότε ἑυρῶν
 ἐκ Συρίας, ἀλάβασρον μύρῶν
 ἐκ Φοινίκης, δύο ἢ τὸ δραχ-
 μῶν, ἢ τὸ Ποσειδῶ. Μυρ. ἢ ἔθ'
 ἑυρῶν ἐκ Πηλίου τὸ μικρὸν. ἢ
 ἑυρῶν χιτώνιον, τὸ μίχι τὸ μη-
 ρῶν, ὡς ἑυρῶν ἐρέτωρ, ἑυρῶν
 τὸ πρῶτον ἐκλαθομῶν αὐτὸ
 ἑυρῶν ἑυρῶν, ὁπότε ἐκ ἑυρῶν
 ἑυρῶν μοι. Δωρ. ἀπ' ἐλαθῶν αὐ-
 τὸ γυνώσκασ' ὁ ἑυρῶν ὁ πρῶτον
 ἢ

qui te amet, ego quidem ex-
 cludor, & ante fores sto la-
 chrmuans : ille autē tota no-
 cte osculatur, & solus intus
 est, & quasi quoddam sacrum
 per uigilium tecum peragis.
 iamq; etiam prægnantem ex
 eo esse te ais. MYR. Ista me
 enecant, Dorio, & maximè
 quando dicis quòd multa de-
 deris mihi, & ad inopiam
 propter me redactus sis. Ra-
 tionem igitur subduc quæso
 omnium eorum quæ iam in-
 de à principio ad me attuli-
 sti. DOR. Rectè sanè, Myr-
 tale, subducamus rationem.
 Principiò igitur calceos at-
 tuli tibi Sicyonios, duarum
 drachmarum precio. pone
 duas drachmas. MYR. At
 concubuiſti quoque noctes
 duas. DOR. Et quando ex
 Syria ueniebam, alabastrum
 unguenti ex Phœnicia, duas
 rum etiam drachmarum, ita
 me seruet Neptunus. MYR.

At ego tibi, cum hinc nauigares, paruam illam tuniculam
 dedi ad femora usque demissam, quo remigando utereris,
 quam Epiurus proreta, quando dormierat mecum, per obli-
 uionem hinc intus reliquerat. DOR. Verum cognitam illam

ἐν Σάμῳ, μετὰ ποσσῶν γι, ὅ
 θροί, ἢ μάχης. ἐρ ὀμίνα δ' ἐκ
 Κύπρου, ἢ Ἀπίρδας πῶντι, ἢ
 πῶντας τῆς Ἐπείρου, ἵπότε κατὲ
 πλοῦσα ἢ ἐν Βοσπόρῳ, ἢ ἐκ
 σοῦ Γι. τί ὄν; καὶ ἄρτος ὀκτὼ
 ναυτικῶν, ἐν γυρᾷ ὄψιν ἔχοντες,
 ἢ ἰσχυρῶν βίκορ ἐκ Κασίας,
 ἢ ὑπερῶν ἐκ Πατάρων σαυ-
 δάτια ἰπὶ γυρᾷ, ὅ ἀλάσται, ἢ
 τυρόν ποτε μίμνημα ἢ μί-
 γαν ἐκ Γυθίου. Μυρ. πῶντι ἴ-
 σως δραχμῶν, ὅ Δωείων,
 ταῦτα πᾶντα. Δωρ. Μυρτά-
 λη, ὅσα ναυτικῶν ἀνδρῶν ὅ ἐκ
 Δωράτων, μισθοῦ ἰπτικῶν.
 πλὴν γὰρ ἢ δὴ ἔτιχον ἄρχῳ ἑὸ
 ἀξιοῦ, καὶ σὺν ἡμῶν ἴπτε-
 ρῶν; πῶντι δ' ἵπότε Ἀφρο-
 δισία λῶ, ἔχῃ δραχμῶν ἑθνηκα-
 πῆς ἑὶν ποδοῖν Ἀφροδίτης,
 ἑὸ ἔνικον, ἀρ γυρᾷ; καὶ πᾶ-
 λιν τῆ μητρὶ ἄς ἵπτικῶν
 δύο δραχμῶν, καὶ ἑὸ ἑὶν ταῦ-
 τῆ ποσσῶν ἄς πλὴν ἑθνηκα-
 πῆς ἑὸ, καὶ δύο δ' ἑὶν ἑπείρου
 ὀβολῶν; ταῦτα πᾶντα σαυτῶν
 ἑθνηκα, ὅσα ἐκ ναυτικῶν ἑὸ.

Μυρ.

huic in manū aliquoties nunc duos, nunc quatuor obolos. Hæc
 omnia in unum cōputata, substantia certè viri nauitæ fuerūt.

MYR.

in Samo nuper à me rursus
 abstulit Epiurus, nō sine mul-
 to (pro dy) certamine. Cæ-
 pas autē ex Cyp̄ro, & sapa-
 das quinque, & percas qua-
 tuor, quando ex Bosporo na-
 uigauimus, tituli tibi quoq̄.
 Quid ergo? etiam panes o-
 cto nauticos in canistro, sic-
 eos, & cortinam caricis ple-
 nā ex^a Caria, & postea^b ex
 Pataris sandalia inaurata,
 ὀ ingrata. Etiam caseum a-
 liquando memini asferre me
 tibi ex Gythio. MYRT.

Quinq; fortassis drachmas
 rum, Dorio, omnia hæc.
 DOR. O Myrtale, quantū
 equidem potui, homo nauta,
 & mercede operam nauibus
 locans. Nunc enim etiam la-
 teri prefectus sum dextro, &
 tu nos contemnis? Nuper au-
 tem quando Aphrodisia ce-
 lebrabatur, annon drachmā
 quoq; ante pedes Veneris pro-
 te posui aureā? & rursus ma-
 tri pro calceamentis drach-
 mas numeravi duas, et Lyde

Μυρ. τὰ λερόμυνα, καὶ οἱ ἑ-
πίρδαι, ὡ Δωδαίωρι Δωρ ναὶ, εἰ
ἤρ ἄχρον πνάω λομίζαντ' ἤρ
ἄν ἤρεθρον, ἄγχι πλοτῶν ἰτῶν
χανον. τῆ μηρὶ δ' ὀδὲ λεγαλί.

Δα μίαν σκορόδον ἐκόμισα
πώπολι. ἡδ' ἴως δ' ἄν ἱμάθον,
ἄτιναι ἑοι παρὰ τ' βιβιωῦ τὰ
δῶρα. Μυρ. τοτὶ πρῶτον ὄρας
τὸ χιτάνιον; ἐκῆν ὅτι πείλας,
καὶ τὸν ὄρμον τ' παχύτερον.
Δωρ. ἐκῆν ὅτι; ἡδ' ἄν γάρ σε
πάλα εἰχθσαρ. Μυρ. ἀπ' ὄν
ἡδ' ἄς, πολλὸν κελύτοιον ὅτι ἡ
σμαράγδους ἐκ ἄχτι, καὶ ἰπὸς
βια ταυτὶ, καὶ δάπνδα. καὶ
πρῶτω δὴ μνάς, καὶ τὸ ἰνοί-
χιον ἰατὶ δακν ἡμῶν, εἰ
σάνδαλα Παταρικά, καὶ τυρὸν
Γυθιακόν, καὶ φλιβάφους. Δω.
ἀπ' ἀ ἐκῆνο δ' ἄλγας, οἷον ὄντι
συγκοῦδας αὐτῶ; ἐγὼ μὲν
ἐπὶ τὰ φρητῆκοντα πάντως,
ἀναφαιλάντας, καὶ πῶν χοιῶν
οἷον ὅτι ἡ ἀραβῶν, εἰ δὲ τὰς δ' ὄντας
τας αὐτὸ ὄρας; αἰ μὲν ἤρ Ἰάσ
εἰτῶν, ὡ Διοσκώρω, ποτὶ αἰ, καὶ
μάλιπυ ὀπόταν ἔδ' ἡ, καὶ ἔ-
βρὸς

re similis carabo. Neq; etiā dētes illius vides? Nā gratia quidē
ὁ Dioscuri, illius multa, ὅτι πρᾶσιπυέ quōties cantat, ὅτι de-

Ffff 2 licitior

MYR. Cepae illa videlicet,
ὅτι saperdix, Dorio? D O R.
Ita cerē. Neque enim plura
aut maiora ferre potui. Non
enim remis locarem operā,
si diues forem. Ceterum ma-
tri meae ne caput quidem v-
num alij unquam attuli. Li-
benter autem scirem, quā enā
tibi à Bithyno isto dona da-
rentur. MYR. Principiō tu
nicam hanc vides? eam ille
emit, ὅτι monile hoc crassius.

D O R. Illene? Annōn ego
te iam olim habere noram?

MYR. At quod tu noras,
multo tenuius erat, neq; vllōs
smaragdōs habebat. Dein-
de ὅτι inarueis has, ὅτι tape-
tem. Nuper autem etiā duas
minas. Et pensionem domus
quoq; pro nobis exoluit, non
sandalia Patarica, ὅτι caseū
Gythiacum, ὅτι id genus nu-
gas. D O R. At illud non di-
cis, cū quali ipso cōcumbas,
q; annos omnino supra quina-
quaginta natus uxorem du-
xit, caluus videlicet, ὅτι colo-

θρὸς εἴπ' ἔλεγε, ὅν' ὁ ἀπόλον.
 εἶσον, φασίγ', ἀπ' ἀύουο ἀντ',
 ἀξία γέσσα, καὶ γυνοῖο ὑμῖν
 παυδῖον ὁμοιον ὡς πατέρι. ἔ-
 γω δὲ καὶ αὐτὸς ἐυρήσω Δελ-
 φίδα, ἢ Κυμβαλίον τινα τῶν
 κατ' ἐμὲ, ἢ πλὴν γέτονα ὑμῶν
 πλὴν ἀπλητεῖδα, ἢ πάντως τι-
 νοῦ. Δάπιδας δὲ καὶ ὄρμους, καὶ
 διμυδα μισθώματα δ' ὅλων
 ἔχομεν. ΜΥΡ. ὦ μακαρία ἐκε-
 νη, ἢ τίς ἴσασκεν οἶ, ὧ Δωείων.
 ἔξα. ἀρόμυνα γὰρ αὐτῶν οἶσες
 ἐκ Κύπρου, καὶ τυρὸν, ὅταν ἐκ
 Γυθῖος καταπείης.

licatior paulò esse cupit, as-
 nus ad lyram, ut dici solet.
 Sed tu fruiere eo, digna viq;
 existens, ac puer vobis naz
 scaur patri similis. Ego ves
 rò etiam ipse inueniam Del-
 phidem, aut Cymbalium a-
 liquam, mea conditionis, aut
 etiam vicinam vestram hanc
 tibi cinam, aut omnino ullam
 aliquam. Tapetas autem, ὅ-
 monilia, ὅ αὐατῶν minarum
 mercedem non omnes habes
 mus. MYR. Beatam igitur
 illam, quæ te amorem ha-
 bebit, Dorio. Cepas siquidem illi feras ex Cypro, ὅ casum
 scilicet quando ex Gythio nauigabis.

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

a CARIA.] Asia minoris regio inter Lyciam & Ioniam.
 Dicta est autem Caria à Chara rege, qui primus, ut fertur, a-
 nimum Auguria inuenit. Populi Carie meminit Virgil. 8. Aen.

Hic Lelegas Carasq; lagittiferosq; Gelones.

b Ex Pataris.] Vrbs Lyciæ, vbi sex hyemalibus mensibus
 Apollo responsa dabat. Dicta à Pataro Apollinis filio ex Lyciæ
 Xanthi filia: vel ab alio Pataro Lapeonis filio. Hinc Pataraus
 adiectiuum. 1. Ouid. 1. Metam.

— mihi Delphica tellus,
 Et Claros & Tenedos, Pataraa regia seruit.

ΚΟΧΛΙΣ ΚΑΙ
Παρθένις.

COCHLIS ET
Parthenis.

ΤΙ διακρύβεις, ὦ Παρθένις
ἢ πόθῳ καταγότας
τῆς αἰλῆς φέρεις. Παρ.

ὁ στρατιώτης ὁ Αἰτωλὸς, ὁ μέγας,
ὁ Κροκάλης ἐρῶν, ἐρῶ-
πιὸς με, αἰλήσα ἔνυδρων πα-
ρὰ τῆ Κροκάλῃ, ἐπὶ τῆ ἀντιρα-
εῖ αὐτῆ Γόργος μιμιθωμεθίω,
ὣς τὸς τῆ αἰλῆς με σωίτεψι,
καὶ τὴν πᾶσι λαμ μεταξὺ δια-
πύλων ἀνέτριψι, καὶ τῆ ἱερα-
τῆρα ἐξέχρησι πασπάσας. καὶ
τὸν μὲν ἀχροϊκορ ἐκείνον τὸν
Γόργον, ἀπὸ τοῦ συμποσίου κα-
σπάσπας τῶν τριχῶν, ἔπεισιν
παισάντων αὐτὸς τῆ ὁ στρα-
τιώτης, Δανόμαχ (οἰμοῦ)
καλέται, καὶ ὁ συστρατιώτης
αὐτῆ. ὡς ἐκ οἰδῆα, ἐβίβασται
ὁ ἄνθρωπος, ὦ Κοχλί. αἰμῶ-
τε φῆ ἐρῶν πολὺ ἀπὸ τῶν ῥι-
νῶν, καὶ τὸ πρόσωπον ὄλον
ἐξέδηκην αὐτῆ, καὶ περὶ δόντων
ἔειπ. Κοχ. ἐμῶν ὁ ἄνθρωπος,
ἢ μὲθι τίς λῶν ἠπαροινία, τὸ
πᾶγμα; Παρ. ἰηλοτυπία τίς,
ὦ Κοχλί, καὶ ἔρωσ ἐκὼπ, ἢ

Κροκά-

Zelotypia quædam, Cochli, fuit, amorque adeo enormis.

Ffff 3 Crocale

Quid ploras, Parthe-
ni? aut unde fractas
hæcæ tibias afferes?

PAR. Miles Aetolus iste ma-
gnus, qui Crocalen amat, a-
lapis cecidit me, cū depre-
hendisset canem apud Cro-
calen, à rivale suo Gorgo cō-
ductam: idemq; tibias hæcæ
fregit mihi, ac mensam inter-
ecanandū evertit, crateremq;
effudit quoq; irrumpens: ip-
sum autem agrestem illum
Gorgū ex symposio capillis
abstractum verberârunt cir-
cumstantes, ipse miles (Di-
nomacho, opinor, nomen illi
est) & commilitonum ipsius
alter quidam. Quare equi-
dem nescio an superuieturus
etiã homo sit. Nam illi pa-
rius & cruor multus è
naribus manabat, & tota fa-
cies eius intumuerat, ac liui-
da erat COCH. Quid? in sa-
niusne homo, an hæc tenui-
lentia quædam fuit, & ex
ebrietate in solentia? PAR.

Κροκάλη ἢ, οἶμαι, δύο ἴσαν.
 τα αὐτίσα, αὐτὸ βόνηται μόνος
 ἔχων αὐτῶ, ἰπέ μὲ ἰδίδος ὁ
 Δανόμα, ἔκινον μὲ ἀπι-
 κλασθρ ἡκουῖα, πῶσα ῥέξα-
 σολ γε αὐτῶ τὰ θύρας, ὡς ἔ-
 ληγεῖ, τὸν Γόργον δὲ Οἰνοῖα,
 ἴνῃ γεωργὸν ἀπορορ, ἔκ ποη
 ἀδ ἱρῶνῖα, καὶ κρησὸν ἀνθρω-
 πορ πῶσαι μὲν, ἔπιτε μὲτ' αὐ-
 τῶ, ἔκ μὲ παρὶλασθρ αὐδήσῃ.
 σαμ παρ' αὐτοῖς. ἡδὴ δὲ πῶ-
 χωρῶν, ἔκ πῶτα, ἔκ μὲ ἡδὴ
 πρὶκὸρ τι τ' Ἀυθῖον, ὁ γεω-
 γὸς δὲ ἡδὴ ἀνισαῶ ὄρρησόμε-
 νῶ. ἢ Κροκάλη ἢ ἰκρότα, καὶ
 πῶνῖα ἢ ἰδῖα. ἔκ τοσάτω δὲ
 ἔκ τῶν ἢ ἰκρότα, καὶ βὸν, καὶ ἢ
 αὐτῶν ἢ ἰρῶσῶν, καὶ μὲτ' αὐ-
 τῶν ἢ παρὶλασθρ ὄσον ὄκτῶ
 νηανῖοι μάλῃ ἑκαστοῖ, καὶ
 ὁ Μεγαρέυς ἔκ αὐτῶ. ὡθὺς
 ἔκ ἀνετίτραπτο πῶνῖα, καὶ ὁ
 Γόργῶ, ὡσπερ ἔκ τῶ, ἰπαιῖν, ὡ
 ἢ ἰπατῶτο, χαμῶ ἑκαστῶ.

ἢ Κρο

Crocale autem duo, opinor,
 talenta poposcerat ab eo, se
 se solam habere vellet. Ee
 igitur postquam Dinomas
 chus non dabat, ipsum qui
 dem venientem exclusit, illi
 faillietiam ianua, quemad-
 modum ferebatur: Gorgum
 autē, Oenoënsē quendam
 agricolam prædiuitem, iam
 diu ipsam amantem, homi-
 nem videlicet facilem, ac
 probum, intronittens, pota-
 bat cum eo: me quoque as-
 sumpta, ut iibia canerem a-
 pud ipsos. Caterum cum iam
 procederet conuiuium, ego
 quidem personare cæpi car-
 men quoddam a Lydij gene-
 ris ac tom: rusticus autem il-
 le surgebat iam ut saltaret,
 et Crocale autem etiam ma-
 nibus applaudebat, omnia
 que adeo iucunda ac suauia
 erant. Interea verò strepitus
 exaudiitur, et clamor quidā,
 iamūque domus exterior est

fringitur. Nec multò post irruerunt adolecentes quasi octo,
 admodū robusti ac validi, et Megarensis ille vnā inter ipsos.
 Illicò igitur eueriebantur omnia: et Gorgus, quem admodū dā
 xi, verberabatur, humi iacens etiā pedibus proculcēbatur.

Crocale

ἢ Κροκάλη θεὸν οἶδ' ὅπως ἐ-
 φθην ἄκρυψα παρὰ πλὴν
 γέγονα Θεσπιάδα ἰμὶ δὲ ῥα-
 πίας, ὁ Δανόμαχος, ἐκφθά-
 ρες, φησὶ ἀνταγώτας μοι τὸς
 κώλδης περὶ ψας, καὶ νῦν ἀπ-
 ῥέχω φράσας ταῦτα ἕδ' ἔ-
 κπότῃ. ἀπέρχ' ἴαι δὲ ἢ ὁ γεω-
 γός, ὁ ψόμβός τις αἰὲς τῶν
 ἀπλῶν, οἱ παραδάσοσι τοῖς
 πρυτανῦσι τὴ Μεγαρία. Κοχ-
 ταῦτ' ἔαρ ἀπρῶτον τὴ στρα-
 τιατικῶν τέτων ἱερῶτων, πλε-
 γὰς ἢ δίκας, τὰ δὲ ἅμα, ἕξ-
 μόνον ἂν ἢ χιλιάρχοι λέγου-
 ταν. ἴω τι δένου δέη, πρὶ μα-
 νορ, φασὶ, πλὴν σούταξι, ἔς'
 ἄρ ἀπρῶτον τὴ μισθοφορᾶς, ἢ
 σοιῦσω πάντα. ἐπιτεῖναι δὲ
 ἔρ, ἀλαζόντων ὄντων ἔγω γ' ἔρ
 εἰδ' οἶδ', μὴ περὶ μέρη αὐτὸς
 τὸ παράπαν ἀγίως τις ἰμοὶ
 γῆνοῖδ', ἢ νεύτης ἢ γεωγός ἐς
 σότιμ' ὃ, ἡορακῶν ἀδῶς
 μικρὰ καὶ ἡομιζον ποικῶ. οἱ
 δὲ τὸς λόφους ἐπισείοντων οὐ
 τοι, καὶ μάχας διηχόμενοι,
 ψόφοι, ὃ Παρθενί.

adulari sciat parum, & offerat multum. Cristas autem con-
 cipientes isti, praelia commemorantes, nihil aliud, Parthes
 ἢ, quàm inanes crepitus.

Crocale autē nescio quo pa-
 cto clam subduxerat sese, &
 ad vicinam Thespiadem ef-
 fugerat. Mihi verò Dimomachus
 inflictiis alapis, Disper-
 reas, inquit: & simul tibias cō-
 fractas abiecit. Et nunc cur-
 rens abeo, ut haec dicam hec
 ro meo. Abiit autem & agri-
 cola, circūspecturus amicos
 quospiam in urbe, qui Megar-
 versum illum magistratibus
 tradant. **COC** Hoc nimirū
 est frui militaribus istis amo-
 ribus, plagas & actiones sus-
 tinere: cetera verò, Duces
 esse se & Tribunos iactitant:
 & si quid dandum sit: Expe-
 cta, aiunt, dum tributum con-
 feratur, dumque ipse stipendiū
 accipiam, atque omnia tibi
 conficiam. Pereant itaque ar-
 rogātes isti iactatores. Nam
 ego certè rectè facio, quae i-
 pso penitus nō admitto. Pi-
 scator mihi quispiam obue-
 niat, aut nauita, aut agricola,
 aequalis conditionis, quū

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

a LYDII generis.] Inter sonos & modos musices, Lydus in primis est. Lydia enim gens eam harmoniam maximè usurpauit, quæ ex sexta diapasone specie nascitur. Nostra ætas penè omnem Lydij canuum in Ionicum mutat. ita cognita sunt natura horum modorum systemata. Huic furorem tribuit idem Lucianus in Harmonide, de quatuor modis & Harmonie proprietate agens.

NOTHI DIALOGI.

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ, Η. PHILOPATRIS,
Διδασκὸς ἄλλοις seu qui docetur,

Iacobo Micyllo interprete.

ARGUMENTVM.

Lycianus sit Dialogus hic, an alterius cuiuspiam, dubitari potest. Nam quod ad argumentum attinet, non abhorret ab illius ingenio & dicacitate. pariter enim & gentilium deos, & Christianorum religionem, vt sæpè aliàs incesse videtur. Phrasis autem & tota aded compositio, cæteris illis scriptis haudquaquam similis est. Nam quorsum pertinet excursus iste, reliquo propè toto corpore longior? aut quid aded grande & affectuosum sequitur, quod tragico st exordio respondeat? Sed de his doctiores iudicent. Cæterum cuiuscunque scriptum hoc fuit, videtur is Traiano Cæsari ob victoriam in Oriente partam potissimum gratulari voluisse, contra eos qui per id tempus siue ipsi vrbi, siue alteri alicui loco (nam patriam solùm vocat) pericula & clades prefragabant: quos ipse à principio sophistas appellat: ad finem tamè ita describit. vt propemodum Christianos intelligere videatur. Eò em̄ pertinet quod in fine de Persico supercilio, de Sufis, de tota Arabum regione meminuit. Omnia em̄ illa à Traiano deuicta, in pop. Rom. pot. estatem illis tum temporibus rediere, vt apud Dionem